

İsmet Can

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.12.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Kahve

Nostalji kokulu bir ev
Kahveci Çıkmazı'nda
Ve o ev de yaşlı bir kadın
70'ini doldurmuş hayatının yazında

Tahta korkuluklu cumbası
Bahçesinde küflü tulumbası
Dalları yerlerde sürünen yemişleri
Ve sokak çesmesini bozuk kurnası

Oluklu kiremitlerinin ağırlığı ile
Ayakta durmaya çalışan ev
Hayatın yükünü hala sırtında hisseden
Ve şikayetsiz yaşlı teyzem

Az gelip, az öperim elini
Dinlerim onun tatlı dilini
Anlatırken bazen geçmişinden
Estirir mazinin bahar yelini

Acı kahve sıkıştırırız sohbetin arasına
Tatlanır gider, damak tadımızda
Alışkanlık haline gelen o fincan kapama
Ve hemen ardından bakar teyzem falıma

Fal işte altı üstü, çıkar diye beklemem
Dinlerim huzurla teyzemi, maraza eklemem
Geleceği bilmez zaten fincanda ki o fallar
Bu yüzden hayatı takmaz, iphemem

Arka sokakta bir kız vardı eskiden
Su içerdik, çeşme de doldurduğu testiden
Onu alacağımı söylerdi hep çıkan fallar
Başkasına kaçmış, görürüm bebeğini sallar

Bugün, kahvem gibi, falım da acı çıktı
Hayat, acısını yine bekarlığıma yıktı
Ya ben anlamıyorum gidişatı yada fallar
Belki de fallar, artık benden bıktı

İsmet Can

Afrikalı Çocuk

Turuncu kum savanda
Bol rüzgarlı havanda
Kuru tayın, katıksız
Duruyor, küflü sahanda

Bir kaç çadır savunmasız
Açlık zorluyor, avunmasız

Tutuyor elimi Afrikalı çocuk
Damarları fırlamış, kemiksi eliyle
Gözlerimin içine bakıyor
Takadi yok konuşmaya
Anlatıyor bakış diliyle

Bu ölen yüz küsürüncü Afrikalı
Tırnaklarımızla kazdık mezar niyetine sarı kumları
Sırtlanlar bu gece ziyafet çekecek biliyoruz
Siyah insanların, buradan gidecek, yok durumları

Tapyoka* lapasını, çıkardık zehirden
Çorba yaptık, suyu kirli nehirden

Yaşarsa eğer Afrikalı çocuk
Düşündüğü akti çok
Açlık uğraşında her çabası
Oyun oynamaya vakti yok

Not: Tapyoka, bir Afrika meyvesi

İsmet Can

Ağlardı Öğretmenim

Elimize diken batsa
Biraz rengimiz solsa
Ve ateşimiz çıksa
Endişelenirdi öğretmenim

Ne de olsa o da bir baba
Yada yüreği titreyen bir anne

Soğukta biraz dursak
Hastalanıp yatağa düşsek
Ve üşüterek öksürsek
Telaşlanırdı öğretmenim

Ne de olsa bizim için duygulanır
Yumuşak vicdanı hemen sorgulanır

Biz anlamazdık onu, yetmezdi aklımız
Her şeyini paylaşırdı, yoktu saklımız
Birbirimize daima, helaldi hakkımız
Arada bir içlenirdi öğretmenim

Ne de olsa o da bir inşandı
Gizlenip bir köşe de ağlardı öğretmenim

İsmet Can

Ahmak

Puslu ve sisli bir maziydi
Mugayir hayallere gaziydi
Her olacak şey yazıydı
Ve teslimiyete razıydı
Bu ahmak aşık

Dar bir sokakta otururdunuz
Her günün akşamı geçerdim evinizin önünden
Yağmur yağarken bile göresim gelirdi seni
Değişmezdi geçişlerim dünümdem

Meğer değmezmiş sevdana
Fazlaymış aşkım sana
Mahalleden gittiğinde anlamıştım
Ahmaklık katmerli kalmış bana

Şimdi düşünüyorum da
Ahmak ıslatan bir yağmur da
Nasıl ahmakça ısladığım
Soğukta üşüyüp, sızlandığım gelir aklıma

Oysa ki yağmur bile bilmışti beni
Ahmakları nasıl ıslattığını
Sisli ve puslu havalarda
Duygularını sızlattığını

Ah, ben
Ah, ahmak adam
Ah, /ahmak ıslatan/ da ıslanan adam

İsmet Can

Arkana Bakmadan Git

Benden bu kadar
Bedenim bitap düştü, eriyor
Yenildim bu hayata
Ruhum son nefesini veriyor

Takılıp kalma bana, asla
Bırak hayata kendini, sırtını yasla
Ölenle ölümez, duymuş olmalısın
Uzun yaşam var önünde, bana kıyasla

İnsan anasından doğar, yalnızca bir kere
Kaderine mutluluk yazılmış olsun, ALLAH vere
Sana söylediklerimi unutma ömrünce
Arkana bakmadan git, gidebildiğin yere

İsmet Can

Aşkın Coğrafyasında

Serdik masanın üzerine atlasını
Bir stratejimiz vardı
Aşkın coğrafyasında

Tutkular, dağlar misali yükselmiş
İhtiraslar, yeraltı cehveri gibi küflenmiş

Kara parçalarına bölünmüş aşk
Denizler sevgi deryası
Nehirler irin gibi sızıyor, sevgi denizine
Bulandırma çabasında
Kurak stepler yağmursuz
Mavi kıyılar, uçsuz bucaksız
Erişilmez, duyumsuz

Bir yer bulma uğraşında sevdamız
Meridyen ve paralellerde sıkışık
Ada sahilleri kapalı
Çöl rüzgarları, güneşe alışık
Küresel ısınmaya sapalı

İkiye bölerken kalbimizi ekvator
Atlası yaktı, içimizde ki kor

İhaneti yürekte kaldı
Yapışkan yaftasında
Dağları dayanmadı, düzlendi
Aşkın coğrafyasında

Bize yer yok
Kapatalım atlası
Sansürleyip atalım
Vuralım makası

İsmet Can

Aynanın Sırrı

Kulakların gerçeği işitmiyorsa
Helal lokma içini ısıtmıyorsa
Aynanın sırrı seni yansıtmıyorsa
Bir vuruşta camını kırmalışın

Rahmetin bulutları, rüzgarını estirmiyorsa
İnancın günah yollarını kestirmiyorsa
Aynanın sırrı üstündekini göstermiyorsa
İlk görüşte kendine bunu sormalışın

Dökülen saçların kafanda durmuyorsa
Ecel korkusu yüreğini burmuyorsa
Aynanın sırrı sana tercüman olmuyorsa
Olmayan eksiklerine sormalışın

İsmet Can

Bana Sor

Geceler ayaz olur gurbette
Nasıl ürperilir gel bana sor
Sen bunları bilmezsin elbette
Nasıl hasretine dayanılır bana sor

Uyuşturur özlem parmak uçlarını
Sürtsen de ısınmaz avuçlarını
Bin defa bozsan da oruçlarını
Hasretinin açlığını bana sor

Yürekte bir boşluk olur ya hani
Sevdam şahit, her zerrem kani
Sana kavuşmak için olmazsa mani
Uçarak nasıl gelinir bana sor

Bu hasret kor oldu yanıyor
Düşlerim dahi seni tanıyor
Bilsen bu yürek nasıl kanıyor
Bu yangın nasıl söner bana sor

Benliğim sin olur, uçar gider
Garezim kin olur, kaçır gider
Yaram bin olur, açır gider
Bu sevda nasıl ölür bana sor

İsmet CAN

İsmet Can

Bebeğim

Hayata ilk anlamsız bakışlarını
Ağlayışlarında ki yaşama olan şikayetlerini
Sesinde ki titrek serzenişlerini
Ve pamuksu yumuşak ellerini, hatırlıyorum
Bebeğim

Hastalandığında, ateşli bedeninin iç soğukluğunu
Ve senin için yüreğim de biriken korkularımı
Büyüyeceğin endişeleriyle cevapsız sorgularımı
Ve sevgine adadığım soluksuz tortularımı, hatırlıyorum
Bebeğim

İlk adım atışlarında ki çabalarını
Uykusuz geçen sabahlarımı
Senin adına verdiğim kararlarımı
Şefkatine müsavi, kazandığım zararlarımı
Ve askıya alınmış karanlıklarımı, hatırlıyorum
Bebeğim

Tatlı tebessüm ve gülüşlerini
Dengeni kaybedip, düşüşleri
Minik ellerinle kavrayarak tutan
Ve yanaklarıma kondurduğun öpüşlerini, hatırlıyorum
Bebeğim

Beşiğinin gıcırdayarak sallanışını
Bisikletini düşerek kullanışını
O ilk konuşmalarında ki
Pelteksi dilinin ballanışını, hatırlıyorum
Bebeğim

Gün gelip, yaşamın sıkıntılarını soracağını biliyorum
Yaşayamacağın çocukluğunu şimdiden eliyorum
Dertlerinle geçirdiğim saniyeleri siliyorum
Ve iyi olmayan bir gelecek için özür diliyorum
Bebeğim

Bizi anladığında, istersen nefret edersin
Belki de ayrılıp, çeker gidersin
Ya ezilir ya kendine yetersin
Ya da bizleri af edersin
Bebeğim

İsmet Can

Beni O Zaman Anlarsın

Bir gün
Ellerini soğuktan oğuşturup, sobaya yapıştıysan.
Yarınların endişesiyle, avuçlarını çenelerine dayadıysan,
Torniston elbiselerle, sıvasız duvarlara yaslandıysan,
Ve eski resimlerin üzerine gözyaşı akıttıysan,
Beni o zaman anlarsın.

Bir gün,
Cebinde ki bir kaç metelikle, umutlarını kararttıysan,
Sabahçı kahvesinin çayıyla, içini ısıttıysan,
Sokak satıcısının simitiyle, yarı aç dolaştıysan,
Ve boş gözlerle, zengin hayaller kurduysan,
Beni o zaman anlarsın.

Bir gün,
Yalnızlıktan korkup, sığınacak kucak aradıysan,
Sevginin gazabından, iliklerine dek sarsıldıysan,
Minik yüreğinle, hayatın yükünü kaldırdıysan,
Ve bir lokma ekmeği, tuza daldırdıysan,
Beni o zaman anlarsın.

Bir gün,
Kaderine inat edip, uzak diyarlara gittiysen,
Şeytanını yenme pahasına, büyük yeminler ettiysen,
Yol arkadaşı olarak, gerçek aşkı seçtiysen,
Ve doğruluk adına, tövbe kapısından geçtiysen,
Bir gün beni anlarsın.

İsmet Can

Bulutlar Müjdeledi; Gelişini

Tek buluşma yerimizdi, Dilek Ağacı
Yağmur sırlıslıklam ıslatsa da
Dilek tutardık, dallarına yemenili çaput bağlayarak
Ve ebedi vuslatımıza ağlayarak

Ne bilirdik yaptığımız işin hurafe olduğunu
Yaratana yalvarmak varken
Dedim ya işte
Baştan yanlış yaptık
Gereksiz aşkın akışına
Gönülden taptık

Ayrılık, kama gibi girdi vuslatımıza
Çok koymuştu bana, siz köyden göçerken
Göz yaşlarının yağmura dönüştüğünü hissetmiştim
Evimizin önünden geçerken

Şimşek acıyla çatmıştı yüreğime
Hele o yıldırımın yakışını hiç sorma
Bulutların kalbimi karartması işe cabasıydı
Ama sen yine de bunları, ayrılığa yorma

Dönüşün, yine böyle bir gün de olacak
Çünkü bulutlar, fısıldadı bunu kulağıma
Önce seneler bu beklentiyle geçti
Vuslatsızlık oturdu, tam şuracığım

Bu kaçınıcı şimşek çakışı
Kaçınıcı yağmurun akışı
Son damlası da kurudu ümidin
Ve bu saymadığım, kaçınıcı yüreğimin yakışı

Ömrün son baharı da geldi çattı artık
Yağmurlar boşluğumdan akıp gidiyor
Anlamı çoktan yitirdi yıldırımlar
Boş yere ıslandı kaldırımlar

Dilek ağacına astığım çaputlar yıprandı rüzgardan
Yılların eskimişliğinin izlerini taşıyor
Şimdi yüreğimde dilek ağacı misali
Kurumuş dalları ile yaşıyor

Yeni bir yemenli çaput farkettim dilek ağacında
Ve içim 'cız' diye yandı birden
Bulutlar müjdeledi gelişini; yağmurla birlikte
Ama vuslatımız bağlandı kaldı; küçük bir ilikte

Yağmurun yağış buğusunda gördüm son şeklini
İhtiyarlamışsın benim gibi
Gittiğin günün oluşturduğu girdap, oymuş içini
Ve sen de başka bir el tutyorsun, benim gibi; şimdi

İsmet Can

Bursaspor Marşı

Boyadık, yeşil beyaza rengini
Bulamadık, cihandaki dengini
Paylaşmak zordur inan sevgini
Yüregimizdesin sen, Bursaspor

Daha beşikte aldık senin tadını
Yeşil beyaz timsah koyduk adını

Feth ettin kalplerde gönülleri
Değiştirdin kafalarda rolleri
Sıraladın kalelere golleri
Dillerdesin sen Bursaspor

Birlikte yücelttik senin şanını
Yeşil beyaz timsah koyduk adını

Futboluyla defteri dürüyor
Bunu cümle alem görüyor
Timsahlar Avrupa'ya yürüyor
Gönüllerdesin sen Bursaspor

Yıldızlarla süsledik çatını
Yeşil beyaz timsah koyduk adını

Bursaspor hep zirvelerde yarışır
Şöhretiyle tarihlere karışır
Şana şampiyonluklar yakışır
Zirvelerdesin sen Bursaspor

Herkes söyleyecek, Bursaspor Marşı'nı
Yeşil beyaz timsah koyduk adını

İsmet Can

Çiğ

Bir sıkımlık kartopuydu sevdan
Şahikalardan düştü, yüreğimin derinliğine
Yuvarlandıkça büyüdü giderek
Sığmaz oldu, ruhumun serinliğine

Limitsiz sevdalardı, zirvelerimde dizili
Sönmüş gibi akardı; kraterinden sızılı
Alışık değildi; düşen çiğlara yarıklarım
Yürek, korkularıyla büyüyen çiğ/lıklardaydı kazılı

Şaka değil, bu beklenmedik bir çiğ
Düştüğü ana kadardı, kalbim durgun sığ
İstersen, ez geç yolunda ne varsa
İstersen, biriktir sevdanı yüreğime yığ

İsmet Can

Çöl ieği

Kum fırtınaları esiyor bazen çölde
Çöl çiçeğinin kokusu kalmış, gölde
ansuyu vermeden, istersen ölde
Kaktüslere inat yaşıyor, çöl ieği

Kokusu saklı, rüzgarda ve yelde
Güzelliği yansıyor, kırmızı gölde
Nanı yaygındır, bedevi ölde
İssız kumulları aşıyor, çöl ieği

Kızgın güneş, yakmış esmer tenini
Vahanın suyunda siliyor, akan terini
Göz kamaştıran, beyaz bir serap gelini
Çölde nur misali içiyor, çöl ieği

Bedevi delikanlıları, koşuyor peşinde
Olgun görünse de, henüz onbeşinde
Güzelliğinin farkında ve hep işinde
Hayatın yükünü taşıyor, çöl ieği

İSMET CAN

İsmet Can

Denizin Şarkısı

Hep bu sahile gelirim
Denizin şarkısını dinlemeye
Yüzüme çarpar haldeyken rüzgar
Denizle şarkısını söylemeye

Kıvrılarak dans ederken dalgalar
Kucaklaşır kıyı kayalarıyla
Köpürür her darbede, öper sahili
Şarkısı başlar denizin, dinler ahali

Bam teline vurur, vapurun sireni
Süzülerek martılar, vokal yapar
Söylerken denizin şarkısını, onunla
Ruhum kapılır rüzgara, aklım sana kayar

Bedenim hafifler birden, çağlayanım akar denize
Rüzgar sen yerine öper, dudaklarımdan
Şarkının hafifliğini hissederim, tüm zerremde
O an, sen hariç, tüm yüklerimi atarım, omuzlarımdan

Evet, hep bu sahile gelirim
Denizin şarkısını dinlemeye
Mırıldanırım şarkısını denizin
Denizle birlikte söylemeye

İsmet Can

Doğum Günün Kutlu Olsun

Hüznün ortasında yine
Bir mutluyum, bir mutsuzum
Bugün senin doğum günün
Bundandır kanayan sızım

Hediye ettiğin o çakmakla yaktım mumları
Gerçi, sigaramı da yakarım ya
Senin ardında kalmak, koyuyor bana
Her defasında buna, takarım ya
Loş mum ışıkları, aydınlatıyor masamızı
Baktıkça sandalyene, nehir misali akarım ya
Tasadüftür, bu akşam gök de gürlüyor
Bende arada bir, şimşek yerine çıkarım ya

Ortada bir masa
Masanın ortasında sevdiğin o pasta
Üzerinde adın yazılı
Ve pasta bile yokluğunda yasta
Bir senin, bir de benim için dilimledim
Tabağın boş kalmasın diye hani
Yoksan da; varsın farzettim
Mumları ikimiz için yaktım
Hediye çakmağınla
Sonra
Sonra, karşında ki sandalyeye oturdum
Bir şeyler mırıldandım ardından
Çakmağını uzatıp, sigaranı yaktım
Dumanların kıvrılarak yükseldiğini farzettim
Ve hemen ardından kendi sigaramı yaktım
Karanlık ile loş ışıkta kaybolup gitti, dumanlar

Bir görseydin, bu akşamı
Ahh bir görseydin
Sandalyene kırmızı elbiseni astım
Hani o çok sevdiğim şarap rengi elbiseni

Şimşek eşlik ediyor bize
Bu akşam
Karanlık saydamlığın buğusunda belirliyorsun

Biraz sonra yağmurda katıldı aramıza
Bu akşamı unutulmaz kılacak ne varsa; var
'Yavaşça kalk' dedi içmden bir ses
Kulaklarımda bir senfoni
Alkışsız bir ritimle dolaşüyor ayaklarım
Vokal yapıyor, pencere camına vuran yağmur damlaları
Ve içeri giriyor, saydam hayalin
Soğuk bir buse konduruyor yanağıma
Kırmızı elbisen düşüyor sandalyeden o an
İstemedem

Her şey senin yokluğun adına

Masamız
Mumlar
Loş ışık
Şimşek
Yağmur
Ve valsimiz

Doğduğun gün gitmiştin cennete
Doğum günün kutlu olsun
Ölüm günün mutlu olsun

İsmet CAN

İsmet Can

Dramaturg

Aşk adına
Sevda adına
Her şey adına
Ne varsa yazdın
Oynattın
Yaşamı kendince kaydattın
İnsanları parmağında oynattın
Sahne senin
Metin senin
Spot senin
Ve hikaye senin

O kadar istemene karşı
Bir kendi acılı sevdanı
Gerçekçi davanı
Ve hüzünlü havanı
Sahneye koymadın
Dramaturg

Seni böyle bağlayan
Yüreğini dağlayan
Derinlerden çağlayan
Ve acını gömmeni sağlayan
Neydi
Dramaturg

İsmet Can

Duvar

Duvar
Soğuk duvar
Yıllanmış arkadaşım
Gece yatarken, sana bakar yatarım
Sabah kalktığımda sana bakar kalkarım
Şu kadersiz yüreğime, ne ağıtlar yakarım
Her dakika ve saniye
Sana bakar bakar ağlarım
Bazen sırtımı yaslarım soğuk yüzeyine
Düşünür dururum, yarattığım hayallerimi
Bir sinema perdesi olursun da hani
İzlerim makus geçmişimi sende
Bazen parmaklarımla okşarım seni
Tıpkı bir kadının tenine dokunur gibi
Bastırsam delinecekmişsin gibi gelir
Keşke bu iyiği yapsaydın bana
Duvarın arkasını öylesine özledim ki
Ama, biliyorum ki bir gün
Kendi kanımla adımı ve seni yazacağım
Ve bunu yalnızca ikimiz bileceğiz
Duvar

İsmet Can

Engel

Gözlerim kapalı, hissetmiyorum dünyanın ahengini
Adını duyuyorum ama, bilemiyorum cümle rengini
Göremiyorum bak, çünkü buna gözlerim engel
Uzat ve tut ellerimi, bekletmeden hemen gel

Duymuyor kulaklarım, kuşların güzel seslerini
Söylemiyor dilim, sevdiklerime güzel sözlerimi
Diyemiyorum bak, çünkü buna dilim engel
İşaretimi gör, işaretsiz hemen bana gel

Koşmak istiyor ayaklarım, nefesim bitene kadar
Durmayı düşünmüyorum, rüzgar itene kadar
Yürüyemiyorum bak, çünkü buna bacaklarım engel
Bekletme ne olur, yanıma koşarak gel

İnsanların başlarına gelecekleri, nereden belli
Her insan değil midir ki; potansiyel bir engelli
Empatiniz anlasın bizi, kaderiniz olmadan engel
Şuursuzca yaşama hayatını, dualarınla gel

Not: Engellilere atfen.

İsmet Can

Enstrüman

En büyük değerdir insan
Canlı varlıklar içinde
Onun adına çalışır, çarkı zaman
Paradoks biçiminde

Üstün yaratıktır, her ırkı renkli
Sanat abidesidir, ahenkli
Duvar kadar düz
Tabiat kadar benekli

Hayatı yapar bazen toz duman
Çevresine vermez aman
Boş yere geçse de zaman
Her şeye rağmen
Yaşamın kendisidir insan
Ve hayatta en güzel bestelenen
Bir enstrüman

İsmet Can

Evliyalar Diyarı'nı Gezdim

Bursa'nın o menevi kokusunu sezdim
Ve ben Evliyalar Diyarı'nı gezdim

Bursa'nın en zirvesinde Aydede'ye ulaşırsın
Az aşağısında, Üç Kuzular'a kavuşursun

Molla Fenari, az ötede yanındadır
Tezveren ise ileride sağındadır

Birden Somuncu Baba'nın dergahında olursun
Ve kendini onun pişirdiği tayıların başında bulursun

Emir Sultan hala Bursa'nın havasını koklar
Ulucami'nin kalbiyle yürekleri yoklar

Osmangazi, oğlu Orhangazi'yle yatıyorlar
Sanki el ele tutuşup, çalım satıyorlar

İkinci Murat'ın kabrine yağmur yağar
Manevi havasından, yıldızlar kayar

Dua eder Bursa'ya Nakşi Mehmet Çelebi
kendinde saklıdır, kerameti sebebi

Çekirge'dedir Birinci Murat'ın türbesi
Bursa toprağına karışmıştır, manevi gübresi

Doğanbey komutan, Fomara'da dışarıyı izler
Arap Dede, türbesinden kendisini gizler

Nalbantoğlu'nda Akbıyık Sultan oturur
Oruç bey, Osmangazi'de heybetiyle durur

Yıldırım Bayazıt ailesiyle iç içe beraber
İsa Çelebi babası uğruna seferber

Timurtaş Paşa selvisiyle koyun koyuna
Esir Dede yatar, Dökmeciler'de boylu boyuna

Zerde Dede'yi ziyaret etmeden geçmeyin
Süleyman Çelebi'ye uğramadan gitmeyin

Geyikli Baba derler, Baba Sultan'a
Barakfakih'i de tak gezi oltana

Kestel'dedir Vani Mehmet Efendi
İstanbul'a kadar uzanmıştır kemendi

Alaeddin Attar, Pınarbaşı'nı bekler
İsmail Hakkı Bursevi'de patlar efekler

Molla Hayali kendi hayalinden uyanır

Gerçekliliği Fatih Mehmet'e dayanır

Ahi Çelebi sürer, Bursa'da sefayı
Eskici Mehmet sever, ilimde vefayı

En tepede durur Üftade'nin yapısı
Her daim açıktır Mahmut Hüdai'ye kapısı

Bayraklı Dede, İznik'ten bayrakları açar
Lalaşahin, Kemal Paşa'dan dualara uçar

Okçu Baba, Tophane bayırından bakar
Cünni Ahmet Dede, manevi ateşi yakar

Bursa'nın o manevi kokusu sezdim
Ve ben Evliyalar Diyarı'nı gezdim

İsmet CAN

İsmet Can

Ey Oğul-ey Anam

EY OĞUL

O, saf yüreğinle ve pamuksu minik ellerinle tutardın elimi,
Gülümserken meleklerle, bymşlğn süslerdi hayalimi,
Ey oğul, büyüyüp de delikanlı olsaydın derdim,
Derdim de, sevgini kalbime batırır gmerdim.

Aradan onca yıllar gelip geçti, nasıl bydn anlamadım,
Beşin hala durur tavan arasında, kokuna henüz doyamadım.
Ey oğul, Şimdi benim ellerimden büyük ellerinle pp gidiyorsun,
Gidiyorsun da, toprak kokan vatana hizmet ediyorsun.

Git oğul, istersen hiç gelme ağlar ağlar beklerim seni,
Ağlaşam da aldırma, fitne, düşman gitmeden dönme geri.
Ey oğul, babanda bu vatan uğruna gidip, dönmemişti,
Dnmemişti de, Őehitliđi gelirken, kanlı urbası gelmemişti.

Vatan bir, bayrak bir, toprak bir, analık hakkı sonra gelir,
Sen teslim ol rabbine, Şehit olursun yazıldıysa büyük emir.
Ey oğul, tereddüt etme bir an bile, sen vatana kurbandsın,
Kurbandsın da, tarihi yazanlarla birlikte, memleketi kuransın.

Bedenin düşerken toprağa, ruhun yükselsin semaya,
Sol göğsünde kur'an, dudağında Şehadet, sarıl kutlu davaya.
Ey oğul, vatana ve sanadır dualarım, rabbe birlikte ulaşalım,
Ulaşalım da, arkandan geliyorum, cennette buluşalım.

EY ANAM

Gözümün nuru, varlığımın onuru anam,
Mektubunu aldım; Çok duygulandım.
Ey anam, cephe çok soğuk,
Karanlık geceler bunaltıcı, boğuk,
Dün gece, siperden başımızı kaldırdık,
İman ve yürek gücüyle düşmana saldırdık.
Ateş altında, etrafımda onlarca asker düştü,
Bu Şehitliğin verdiği, onur ve glşt.
Kucaklaştık ölümle, kardeş mişali,
Vatan sevgisi yüreğimizde, dağlar timsali.

Ey anam,
Anladım ki mektubun bile vatan kokuyor,
Cmlerinin,ilmek ilmek hasret dokuyor.
Ey anam, beni vatana kurban ettin, biliyorum,
Gazi olarak dnemezsem, Şehit olmayı diliyorum.
Bu son mektubumdur, sana yazdığım,
Mecalsiz elimdir titreyen, mezarımı kazdığım,
Kanım akıyor Şimdi ey anam, Şehit olabilirim,
Dileğin yerine gelsin, uzat elini, cennete birlikte gidelim.

İsmet Can

Gücün Yetmiyorsa

Ayrı tutsun beni, evvelinden ihtirasların
Sevdaları zincire vurmak istiyorsa
Vuslat ile anma adımı
Yürek yangınım bitmiyorsa
Ve bırak fırtınanın büyüsüne aşkı
Sevdanın yeli başından gitmiyorsa
Kalbimde ki mezarım, açık dursun ölümüne
Zamanı durdurmaya, gücün yetmiyorsa

İsmet CAN

İsmet Can

Kudret İşidir

Bu can, bir gün yaşama küser
Gün olur ecel, yolları keser
Hullet Ağacı'ndan bir yaprak düşer
Ufku çizmek, kalem işidir

Gübre olur beden, toprağa kanar
Yüklenir günahla, nar da yanar
Kibirli baş, göğe değdi; sanar
Nesneye 'Ol' demek, kudret işidir

İsmet CAN

İsmet Can

Mustafa Kemal'e Mektup

Uzaklardan kulaklarımıza top sesleri geliyordu
Gürültüden rahatsız olmuş bir çocuk ağlıyordu
İzmir'den yükselen ateşler, içimizi dağlıyordu
Bir avuç tabya ile direnişe geçmiştik

Güneşin sıcağı beynimizi kaynatırken
Rüzgar bile serinletmezdi içimizi, eserken
Süngü takıp, düşman üzerine giderken
Bir avuç iman ile şehitlik uğruna ant içmiştik

Bir haber gelmişti, cephe gerisinden, işittik
Canımızı, dişimize takıp, muharebeye giriştik
Allah izin verdi, şehitliğe eriştik
Bir avuç kanla, destan olup depreştik

Mustafa Kemal, Afyon tarafına inmişti
Kanayan yaralarımız, bir an için dinmişti
Bir komutan edasıyla Atatürk, ak atına binmişti
Komutanım dedi, 'Al bu mesajı yetiştir vatan için'

Önümüz yayla, toz duman olmuş yanıyordu
Bağrımız kan misali, vatan için kanıyordu
Düşman bizi, hasta adam sanıyordu
Adımızı düşmana, tarih yazıp öğrettik

Mesaj ulaşmalıydı, ama yollar tutulmuş
Bir avuç kahraman, yurdunda unutulmuş
Türk milleti, özgürlük adına yoğrulmuş
Anlatmıştık bunu, düşman kaçıp giderken

Mesaj ulaşırken Mustafa Kemal Atatürk'e
Onlarca isimsiz kahraman ölmüştü
Bayrak aşkıyla, bu topraklara düşmüştü
Ruhları şad olsun, varlığımız sizinle

Büyük önderle, büyüdük ve yüceldik
Denize döktük düşmanı, sabırla düzeldik
Dünyada memleket olarak, en güzeldik
Bizi var edenlere selam olsun

İsmet Can

Ne Değişti

Saçlarım dalgalanırdı
Sahil bankında otururken
Hep denize bakardı gözlerim
Gökyüzüyle aynı çizgide dururken

Çok sık gelirdim bu kıyıya
Şimdi yine geliyorum
Yoksun, her zaman ki gibi
Sürekli kendimi eğliyorum

Aradan kaç yıl geçti, dersin
Ben yine hala burdayım
Bu kıyıda, bu bankta
Beklemek çile, artık zordayım

Çok sevmiştik birbirimizi
Birlikte izlerdik denizi
Gereksiz inatlarımız uğruna
Aşkımızın kalmadı bir izi

Seni bilmem, ama
Gece rüyalarımından da silindin artık
Bir el tetikliyor, özbenliğimi
Maganda kurşunlarına kurban gidiyor yüreğim
Yaraları hala kapanmadı
Sızıyor yüreğimde, ılım ılım
Ne değişti diyecek olursan
Anlatacak çok şeyim var
Evrim geçiriyor yalnızlığım
Mutasyona uğruyor, kendiliğinden
Beş duyum ve ben

Asimile oldum zamana
Aynanın sırları bile dökölüyor
Buruşuk suratıma bakmaktan
Ahh, çekip yakınmaktan

Ellerimi üzerine koyuyorum
Aynanın yansımasına
Karşımda ki sureti sen farzediyorum
El avuçlarımız değdi birbirine kabul ediyorum

Diyorum ya, ne değişti diye soracaksan
Benim yılgın bedenim
Şuursuz geçen yıllar
Birbiriyle çatışan mugayir benliğim
Hep oturduğum, sahil bankı
Sonradan kıyıya eklenen, deniz feneri
Pusulamda ki momentum kaymaları
Kurşunlanmış yüreğim
Ve
Senin kolunda başka bir adamın olması

Değişmeyen, senin yalnızlığın
Yüreğime vuran derin darbeler
Mat olma pahasına yanlış hamleler
Ve
Denizin kabartısı

Peki ya
Sana göre ne değişti

İsmet CAN

İsmet Can

'ol' Dedi Rabbim

Altı günde yarattı rabbim yeryüzünü
Hem de tüm kainatı ve gökyüzünü
Tabiatla süsleyip, gösterdi sanatsal yüzünü
Her nesneye emrini verdi, 'Ol' dedi Rabbim

Ruhlar Alemi başlangıç, her köprüden geçilir
Ana rahminden nutfeye, bedensel giysi seçilir
Ecel şarabı son nefeste, bir yudumda içilir
Alemin yok oluşuna 'Ol' dedi Rabbim

İsmet Can

Ölümün Manifestosu

Torniston sevdalar, yıpranmış ve yamalı
Oduncu gömleği gibi, ekose tüylü damalı
Dertleri taşıyan, çilekeş bir sevda hamalı
Sanki makaraya dolanmış, acılar sarmalı

Yüzeyden derine iner, ihanetin girdabı
Hünersiz alimler, ortasından okur kitabı
Ekseninde döner hayat, tekrarlı dejavu
Sanki çıplak bacaklarına giyer günahı

Tohumsuz mantar misali büyütür ağacı
Sıkıştırır havayı, oynatır faysız kayacı
Ecele hizmet ederken, zamanın sayacı
Sanki tanık bırakır ardından, bir kaç duacı

Dikitler kucaklaşır bir an, çarpışır sarkıtlarla
Karanlık mağaralarda yankılanan ağıtlarla
Ve korkuyu çağrıştıran, ucu yanık kağıtlarla
Sanki sevda kadehine damlar acı, hoş vaadlarla

Cevaplarıyla yan yanadır, yaşamın her sorusu
Kiminin yanlış pusulası, kiminin de en doğrusu
Sesi çok çıkan haklıdır, kimininse ötmez borusu
Sanki insanın kulağına okunur, ölümün manifestosu

İsmet Can

Özür Diliyorum, Şehidim

Daha dündü, şehit olduğun gün, hüzünle cenazende saf tuttuk
Yazdığın kahramanlıkla, sen saydık kendimizi egomuzu avuttuk
Memleket müdafaasında Türklüğü'müzü şerefle anlattık durduk
Ve hak etmediğin halde, geçen zamanda adını çok çabuk unuttuk

Ders kitaplarında okumuştuk namını, hikaye gibi geldi inan bize
Kurtuluş uğruna canını yok saymıştın, düşmanı getirmiştin dize
Yılların ardından memleket, şehitliğin sayesinde çıktı bu düze
Ve her türlü günahı işliyoruz çıplaklıkla, düşmanı döktüğün o denize

Bir milli duygumuz vardı, onu da kaybettik biz elimizden
Besmele yerine, günah ve küfür akıyor şimdi dilimizden
Vatan diye basmıyor ayağımız toprağa, nifak fırlıyor belimizden
Ve şehitlerimize dua etmeye üşeniyoruz, kalkamıyoruz yerimizden

Tüm ataletliğimize rağmen, ben sizleri asla unutmuş değilim
Yazılan şiirler bile, destanınızı anlatmaya yetmeyen bir eğilim
Döktüğün her damlanın, çok büyük ağırlığı var mizanda iyi bilirim
Ve bu vefasızlığımızdan dolayı af edin, özür diliyorum şehidim

İsmet Can

Perde

Perde
Aslında her yerde
Bakmasını bilmek lazım
Belki de yağlı boya resimde

Tülden ibaret değil perde
Belki kafatasının içinde
Ya merkepte ki semerde
Ya da pantolonda ki kemerde

Önünü göremez insan
Gözünde vardır perde
Akıllar Kafdağı'na çıkar bazen
Mantıklar sürünür yerde

Bulanık bakışlarda oluşur perde
Bazen ölümün camına yapışır
Tin misali hafifler perde
Kader sayfalarından içeri karışır

İsmet Can

Promosyon

Hafif yağmur çisiyordu; sokaklarda
Kara şemsiyeli insanlar vardı; her yanda
İnce bir sis çökmüşken, yüreğime
Fırladım, gittim, şimdi bedenim dışarıda
Islanıyorum, gömleğim yapıştı tenime
Ağır adımlarla yürümek sardı beni, yağmurda
Şemsiyem yok ya; elimde
İnat etti yağmur, bardaktan boşalırcasına
Bu kez umursamadım onu
Şuursuzca üstüme yağsa da

Küçük bir tezgah var, az öte de
Üzerinde piyango biletleri
Onları satan bir kız
Sıralamış, demetleri
Başının üstünde bir kara şemsiye
Islanmamak için altına büzülmüş
Bembeyaz yüzü, soğuk gibi
Yağmur, yanaklarından süzülmüş

Dikildim karşısına, gölge misali
Sucuk gibi olmuşum, oraya gelene kadar
Maksat bilet değil, kızdı; ya, heyecan sardı bedenimi
Titredi kalbim, ritmi yerine gelene kadar
Kısa bir bakışla anlattım her şeyi ona
Yüreğimden yüreğine aktı, çağlayana kadar
İnsafsız yağmur, serinletmedi içimi
Adrenalin salgıladı, beynimin lopları
DNA'mı fermuar gibi açtım,
Yüreğini kopyalamak adına
Aklımı oynattı, genlerimin atom topları

Büyük ikramiye bu olmalı
İnce dudaklarını yayararak güldü
Gördüm; gözlerinde ki ışık selini
O sıcaklıkla, sanki ruhum öpüldü

Uzattı; bir piyango bileti narin eliyle
Uzandım aldım; göz ve bakış diliyle
Beni ıslatan yağmur değil şimdi
Islanan acaba benmiyim, aşkın ateşiyle
Biletin bir ucunda parmaklarım
Diğer ucunda onunkileri
Yağmur ıslattı bileti, fark etmedik bile biz bunu
Girdi kulağıma 'Bol şans' dilekleri

Derin bir nefes alıp verdim, hem de çok derin
Gülüştü, kalbimde bir kor, yüreğim serin
Bana ister deli, ister divane deyin
İkramiye istemem bilete, amorti asla
Promosyon versin bu kızı, kaderime söyleyin

İsmet Can

Sen Uyurken

Büyük bir yumru var sanki
Yüreğimin tañ ortasında
Şikintim boğuyor nefesimi
Ücra köşelerim kış ortasında
Kırağı çalmış acı patlıcanı
Mevsimin güz sonrasında

Üşüyen ellerini oğuşturarak girmiştin içeri
Ve oturmuşsun şöminenin önüne
Ateşin sıcaklığında yumuşarken yanakların
Bir fincan kahve sıkıştırmıştım avuçlarına
Yetinmeyerek ısıdan, büzülmüştün kucağıma
Sonrasında yorgunluktan uyuyakalmıştın

Hiç bir şey olmamış gibi davranmıştın
Son gecemiz olacağını bildiğin halde
Ayrılık yokmuşçasına kahkaha atmıştın
Çağlayan köpüğü misali, boşluğuma indiğin halde

Rüzgar, karla karışık esiyor şimdi
O bile kalmamdan yana
Mazi, derinden oyup, eşiyor şimdi
Gidiş nedenlerimi yoramam sana

Saat, sabaha yakın vakitteydi şu an
Pencere camı, kristale dönmüştü
Odunsuz kalmıştı şömine
Ateşinin alevi sönmüştü

Palazlansın istemedim yaniden
Bir miktar serpiştirdim, geçmişin küllerinden
Tıpkı gönlümün ziyası bitmiş, yüreği gibi
Tarifsiz sevdamin türevi gibi

Güneş doğmasını istedim bu ev de
Rüzgarın ıslığı, senfoni çalarken
Açıp çıktım kapıyı sessizce
Ve sen tatlı rüyalara dalarken

Bilerek ihmal ettim bir buşeyi
İstemedim, gözlerin ayrılığı görsün
Ben dönerken, sokakta ki köşeyi
Göz kapakların bir maziyi gömsün

Bir kaç satır damlattım kağıda
Kalbimin ritmini duyarken
Kar, ayak izlerimi kapatır umarım
Kendimden geriye bir şeyler koyarken
Çok uzaklarda olacağım ben
Şen bu satırları okurken

Ve son defa bakıyorum, başımı çevirip

Kapıdan dışarı çıkarken
Soğuk hava asılıyor ayaklarıma
Ve gidiyorum, sen uyurken

İsmet Can

Tırnak İçinde

Gittiğin o gün bende deprem oldu
Yolunu gözlemek kaderim oldu
İştemesem de göz pınarlarım doldu
'özlüyorum' de tırnak içinde

Gurbette ki hasretin bende azarken
Kuytu kşelerimi sessizce kazarken
Mektubunda bana selam yazarken
'Seviyorum' de, tırnak içinde

Bayramım olacak sen dönünce
Ne derdim kalacak ne düşünce
Dneceğin de, yola çıkmadan önce
'Geliyorum' de tırnak içinde

İsmet Can

Tin

Bir ığnemlik nutfeye binmişti tin
Ve son merhalede bekliyordu sin
Soyut boyutta dolaşan ey mümin
Sonsuzluk burağının terkisinden in

İsmet Can

Trenin Tam Vaktiydi

Sabahın ilk saatleriydi
Hala devam ediyordu yağmur
Gecedен beri
Küsmüştü içi boşalan bulutlar
Sevindirmişti yeri

Yağmur
Aslında derinlerime yağıyordu
Ve içimde ki gizli acılar
Sızıntıyla yüreğime kayıyordu

Dalgın gözlerim yapışıp kalmıştı
Parlak rayların son çizgisine
İşiliyordu yağmur sularından
İyi haberler vermiyordu kalbimin üzgüsüne

Hiç kimse yoktu istasyonda
Ta ki trenin sireni duyulana dek
Benden başkası yokmuş aslında yağmurun altında
Bir çok kişi fırladı ardından dışarı tek tek

Hüznümü, yüreğimi ve sevdami uzaklaştıracak
Trenin tam vaktiydi şimdi
Birde burada olmayan seni hatırlayacağım
Ve gurbet şimdiden ruhumu emdi

Trenle birlikte
Ben mi gidiyorum yoksa içimde ki ben mi
Şekil yapma bana, triplere de girme
Yoksa giden, kal demeyen sen mi

Parmak uçlarımı sarstı
Trenin gri tonda sireni
Freni boşaldı sinir uçlarımın
Korkularıyla örttüm treni

Buharları, yalazı gibi çarptı yüzüme trenin
İçimi gıcıkladı marşandizlerin sesi
Bir elimde bavul yerine çanta ve şemsiye
Diğer elimde görünmeyen hayalinin nefesi

Soğuk bir kompartıman ve buğulu camı
Ve içeri giren sıcak yüzlü bir kondöktör
1980 ihtilalinin çöküntülerini anlatan radyo
Bir de hangi boyutta gezindiğini bilmeyen meditasyonlu iç benlik

İşte hepsi bundan ibaretti, 20 yıl önce
Ve geri dönüyorum şimdi yıllar sonra ki sana
Marşandizlerin sesi duyulmuyor
Tren buharları görünmüyor
Klimalı bir kompartıman
Kristal buhusuz bir cam

Sarı saçlı dolgun yüzlü uçuk dişi bir kondöktör
Milenyumum kutlamalarını gösteren renkli televizyon
Ve bir de dışavurumcu felsefi iç benliğim

Nasıl da değişmiş zaman
Makyaj yapmış gibi duruyor karşımda
Ne tesadüftür ki yağmur yine yağıyor
Ancak şemsiyeli gizlenmeyen insanlar
Kucaklaşan kadınlar, çocuklar ve yaşlılar
Bir de ilavelerle uzatılmış modifiye istasyon

Bir elimde çanta yerine kişisel evraklar
Diğerinde nostaljik olsun diye bombeli melon bir şapka
Kafamda gizlediğim görünmez hayaline karışmış günahlar
Şehir yaşamına dönmüş havası veren bir köy yolu
Kahvehanelerin yerini alan kafeler hep dolu

Trenin tam vaktiydi, mevkisine gelişi
Bir sen opsiyonlu davrandın alaylı kalabalıkta
Tek başına yaklaşan birini gördüm uzaktan
Ve bunun sen olduğun söyledi bir ses bana

İsmet Can

Üstü Kalsın

Şuursuz çılgınlarla çimdik attı hayat
Flu bir görseldi aynası
Yağmurla yıkandı gökkuşağı
Eliptik bir illizyon kayması

Usta bir oyma işçisi zaman
Dertleri nakşediyor sinelere
Tavsız tezgahta dövülüyor insan
İstifleniyor harici senelere

Zaman bırak beni, kendimle
Ecel havuzuna yüreğim, huzurla dalsın
Takside bağladın, peşin dertleri
Çıkarken son basamaktan, üstü kalsın

İsmet Can

Vatan Bana, Sevdam Sana Emanet

Bugün benim, en heyecanlı bir günüm
Çağrımı aldım; askerliğe uzandı yönüm
Ey sevgilim, senden ayrıldığıma üzgünüm
Vatan bana, sevdam sana emanet

Babamla annemin ellerini öptüm, ilk önce
Gönlüme bir hüznün düştü, gözyaşını görünce
Söz veriyorum, evleceğiz, askerden dönünce
Vatan bana, sevdam sana emanet

Gurbet bu ya, özlem derin olur bakarsın
Şenden bana ırmak olur, derinlerime akarsın
Özlersen eğer, peşimsıra türkü yakarsın
Vatan bana, sevdam sana emanet

Sayıllı günler, bitmez gibi gelir sabrımdan
Umarım mezara dönmez, yatağım bana kahrımdan
Şimdi gidiyorum, el sallama hadi ardımdan
Vatan bana, sevdam sana emanet

Nöbet karanlığında her gece, hayalime düştün
Haberini göndermedin yoksa bana mı küstün
Vatan sevdasını bilemezsin, o, aşktan da üstün
Vatan bana, sevdam sana emanet

İsmet Can

Veda Busesi

Ayrılık acısının y¼rekte kopardığı ¼ıđlıđıdır, bu sesi
Ecelin terleten korkusudur, bu titrek nefesi
Bırakma meçhule giderken ellerinle ellerimi
Ve son kez dudaklarıma kondur, bir veda busesi

İsmet Can

Yolun Açık Olsun

Sen gittin ya, buralardan,
Rüzgar hiç böylesine esmemiştir.
Yağmur, kudurmuşçasına,
Hiç böylesine kendinden geçmemiştir.
Gidişine üzülen bir tek ben değilim,
İşte rüzgar, işte yağmur,
Dönüşün olacak mı bilmem,
Hepimiz böylesine mağdur.
Yoksa yanlış mı ifade ettim,
O rüzgar,
Benim yüreğimden mi esti?
O yağmur,
Duygularımdan mı koptu da,
Damla damla kendinden geçti.
Ama bir gerçek var ki,
Bir tanem,
Dönmeyi düşünmezsen eğer,
Yüreğimde ki rüzgar esmeyecek
Kalbimden tek damla yağmur düşmeyecek,
Belki de hiç bir zaman sevmeyecek.

Çok uzun yıllar sonra,
Yağmurun uğramadığı,
Çürümüş topraklarda mezarımı bulacaksın.
Ve pişmanlıkla neden böyle oldu; diye soracaksın.

Şimdi sonsuza kadar git,
Ve bende ki varlığınla ebediyen bit.

Yolun açık olsun.

İsmet Can

Zümrüt Yeşili Ölüm

Toprağın zerresinden, güneşe
Yeşeriyor gülümseyerek, gülüm
Ve ufkun ince çizgisinden, göz kırptıyor
Zümrüt yeşili ölüm

Turuncuya çalıyor, sarılar
Karınlarda doğuyor ağrılar
Ömrün ziyasını yarılar
Zümrüt yeşili ölüm

Zaman prangalıyor kolları
Açıyor sapaksız yolları
Yaftalıyor ruha pulları
Zümrüt yeşili ölüm

İsmet Can

1345. Sefer

Bir elim vites kolunu tutuyor,
Diğeri direksiyon simidini.
Gözlerim dalgın asfaltın orta çizgilerine,
Taşıyorum yaşamanın ümidini.

Şehirler geçiyorum, birer birer,
Kafamın içinde ki bulutlar dağılmıyor, yine de
Ötelere yol alırken, dar çizgilerde,
Geri de bıraktıklarım, kalıyor hep sinemde.

Aile fotoğrafım sallanıyor, iç dikiz aynasında,
Arada bir gözüm kayıyor, gayri-ihiyari.
Altımda ki TIR, dert yükümü çekiyor edasında,
Meydan okuyor yollara, o at, ben süvari.

Rüzgarın ivmesine meyletmiyor, tekerlekler,
Sağlam basıyor, asfaltın karasına.
Zil takip oynuyor, beynimde ki öncelikler,
Tempo tutuyor, ekmek parasına.

Tek tek saydım, her yola çıkışımı,
Bu, 1345"incisi, dönüş seferimle,
Nazarlığa dizdim, amiyane bakışımı,
Tek tek yaydım, yollara emeğimi şerefimle.

Bazen ıslık çalıyor dudaklarım, sivrilerek,
Bazen radyonun müziğine kaptırıyorum kendimi.
Ama bildiğim bir şeyler var, gülüyorum sevinerek,
Seviyorum bu meşgaleyi, unutuyorum derdimi.

İsmet Can

Açık Söyle

Yürürken,
Titremesin ayakların.
Ağlarken,
Solmasın yanakların.
Konuşurken,
Kurumasın dudakların.
Ve tutarken,
Düşmesin kolların.

Bu aşk,
Etkilemesin yüreğinde ki çağlayanı.
Akıp gitsin,
Parmak uçlarına kadar.
Bakarken aynaya,
Güzelliğine o karar vermesin.
Sırlı cam, sırrın
Dört duvar, yarin olmasın.

Düşünürken beni,
Endişelerin olmasın kafanda.
Belli et kendini,
Çık dışarı, temiz hava almaya.
Aç kollarını, iki yana,
Haykırıyormuş gibi yap, haykırmasan da.

Söyle,
Hala susacak mısın?
Hayalleri,
Boş yere kuracak mısın?
Adını koyamadığın duyguları,
Yerden yere vuracak mısın?

Açık söyle,
Darılan biri yok karşında.
Aksine o adam,
Yanıyor aşkınla.
Dilin söylese, o kelimeyi,
Belki de, belki de bitecek kapında.

Hadi artık,
'Bende seviyorum' de.
Sıkışıp duran,
İçinde ki enerji patlasın etrafa.
Sinerji çekerim,
Bir zerresi dese bana.

Açık söyle,
Dilini korkak alıştırma.
Gayret et, olacak,
Pişmanlığı kalbine yapıştırma.
'Seviyorum be adam' dedin ya işte,
İşte böyle.

İsmet Can

Ada Kale

Son ada
Son kale
Ve son miras idi
Ada Kale

Son Türk yurdu
Tuna'da uyurdu
İnatla ayak vurdu
Ada Kale

Altmış beşe dek tutuldu
Barajla uyutuldu
Ve Tuna suyuyla uyutuldu
Ada Kale

İsmet Can

Ağaç Dik

Yeşilini koru, muhafaza et doğanı
Kurak kalmasın, ağaçlandır ovanı
Bir elinde fidan, doldur boş kovanı
Yardımcın bulutlar, hemen ağaç dik

Bitkiler toprak ve yağmurdan oluşur
Fidanlar ekilerek, can suyuyla buluşur
Çiçeklenir fideler, ağaç yolunda boğuşur
Gülümserken güneş, hemen ağaç dik

İsmet Can

Ağlardı Öğretmenim

Elimize diken batsa
Biraz rengimiz solsa
Ve ateşimiz çıksa
Endişelenirdi öğretmenim

Ne de olsa o da bir baba
Yada yüreği titreyen bir anne

Soğukta biraz dursak
Hastalanıp yatağa düşsek
Ve üşüterek öksürsek
Telaşlanırdı öğretmenim

Ne de olsa bizim için duygulanır
Yumuşak vicdanı hemen sorgulanır

Biz anlamazdık onu, yetmezdi aklımız
Her şeyini paylaşırdı, yoktu saklımız
Birbirimize daima, helaldi hakkımız
Arada bir içlenirdi öğretmenim

Ne de olsa o da bir inşandı
Gizlenip bir köşe de ağlardı öğretmenim

24 07 2009

İsmet Can

Ahir Zaman

Fitnelerin çoğalarak, yayılmasını
Haramların meşru helal sayılmasını
Güneşin batı yönünden ayılmasını
Orta Doğu karışıklığını hatırlatır
Ahir Zaman

Yükselirken uzun metrajlı binalar
Çoğalırken bacak arası zinalar
Ve kıyameti yansıtırken aynalar
Kâbe de kan akmasını hatırlatır
Ahir zaman

Teknolojinin inanılmaz gelişmesini
İnsanların katliamlara girişmesini
Mehdi'nin sona doğru erişmesini
Fakirlikle açlığın artmasını hatırlatır
Ahir zaman

Allah'ın açık şekilde inkâr edilmesini
Tarihte büyük savaşlara gidilmesini
Mazlum halkların haksızca ezilmesini
Ve depremlerin çoğalmasını hatırlatır
Ahir zaman

Fırat nehrinin akarında söndürülmesini
Şam ve Mısır Meliklerinin öldürülmesini
Yeryüzünün adalet içinde güldürülmesini
Ve Mısır'ın esir düşmesini hatırlatır
Ahir zaman

Sistemlerin hızlı biçimde değişmesini
Tıp, iletişim ve ulaşımın gelişmesini
İnsanların Altın çağa erişmesini
Ve dinin aslına dönüşmesini hatırlatır
Ahir Zaman

İsmet Can

Ahmak

Puslu ve sisli bir maziydi
Mugayir hayallere gaziydi
Her olacak şey yazıydı
Ve teslimiyete razıydı
Bu ahmak aşık

Dar bir sokakta otururdunuz
Her günün akşamı geçerdim evinizin önünden
Yağmur yağarken bile göresim gelirdi seni
Değişmezdi; geçişlerim, dünümden

Meğer değmezmiş sevdana
Fazlaymış aşkım sana
Mahalleden gittiğinde anlamıştım
Ahmaklık katmerli kalmış bana

Şimdi düşünüyorum da
Ahmakıslatan bir yağmur da
Nasıl ahmakça ısladığım
Soğukta üşüyüp, sızlandığım gelir aklıma

Oysaki yağmur bile bilmişti beni
Ahmakları nasıl ıslattığını
Sisli ve puslu havalarda
Duygularını sızlattığını

Ah, ben
Ah, ahmak adam
Ah, /ahmakıslatan/ da ıslanan adam

İsmet Can

Aile

Œeytan sokuyorsa fitne ve hile
Kabulleniorsa insan bile bile
İflah olmaz asla geleceği
Yıkılmak üzeredir bu aile

Mayasına müsavidir silsile
İyilik adına Rabden dua dile
Kutsiyetine değer ver
Dengeli yürüsün aile

İnancını her daim yenile
Çeksen de sıkıntı ve çile
Her Œeyin üzerinde tut onu
En büyük müessesedir aile

İsmet Can

Albatros

Özgür bir kuşum ben, uçar giderim
Sevdalar diyarına doğru, açar giderim
Kalbimde ki bu sevgiyi, saçar giderim
Aşkları kanatlarımda ben taşırım

Açık denizlerin kuşu, beyaz albatros
Aşk bekçisi peşimde, okçu eros
Kanatlarımdın altında, efsunlu toros
Dumanlı küreleri, ben aşarım

Okyanus mavisi, abisin dibi
Köpüklü şelale, nehrin debi
Özgürlüğümden birer parça gibi
Dev Niagara'dan, ben taşarım

Fırtınalarda, sığınağımdır hep adalar
Gündüz akşamlarını gecelerim karalar
Pençelerimi kanatır, yalçın kayalar
Deryaların sularını, ben içerim

Cezbeder, planktonların suda ki duruşu
Somon misali gönlümün, terse akışı
Rüzgarla inatlaşan, kanatlarımdın çırpışı
Sevdalara kanat çırpar, geçerim

Uçak tasarımımdın modeli benim
Özgürlük hikayesinin ezeli benim
Dünyada ki kuşların güzeli benim
Albatrosça hayatı, ben yaşarım

27 12 2008

İsmet Can

Alemlerin Sahibi

Alma garibin ahını, çıkar aheste aheste
Bir can uçuyor yuvasından, altın kafeste
Yakalayıp perçeminden eritiyor ecel, son nefeste
Bize rahmet et, ey alemlerin sahibi

Taşıdık yıllarca, bu dünyanın yükünü
Çıktık ahir pazarına, devrettik kökünü
Şervet saydık malını, sahiplendik çöpünü
Bizi af eyle, ey alemlerin sahibi

Ömür ne kadar uzasa da, balta dibinde bekler
Vakti gelince ölümün, ne kısaltır zamanı ne de ekler
Vedalaşır ayaklar ellerle, kalp yavaşça tekler
Cemalini nasip eyle, ey alemlerin sahibi

24 03 2008

İsmet Can

Allah Korusun

Günaha dalan derinden
Çatlasın orta yerinden
Ve şeytanın şerrinden
Hepimizi ALLAH korusun

Dünya meta-ı çok ucuz
Ahirde kalmayalım susuz
İçilmezse kevser-i havuz
Susuzluktan ALLAH korusun

Trafiğe çıktığımızda rastgele
Müzik kulağımıza hoş gele
Aklımıza gelmez besmele
Kazadan ALLAH korusun

Mal toplarız karış karış
Nereye kadar bu yarış
Mezara değil midir varış
Açgözlülükten ALLAH korusun

ALLAH adına çarpsın her yürek
Berata kavuşmaktır dilek
Şahittir omuzda ki iki melek
Kötü yazgıdan ALLAH korusun

12 10 2009

İsmet Can

Allah'ım

Allah'ım
Sen, evvelsin hem de ahirsin
Şefkat ve merhamette mahirsin

Allah'ım
Sen, gönüllere sultan, başa taç
Cümle âlem, mutlak sana muhtaç

Allah'ım
Sen, olmazsan samimi kalp dolmaz
Dolan kalp, ebediyete dek solmaz

Allah'ım
Sen, kâinatı yarattın altı günde kat kat
Güneş, evren dâhil, emrindedir tabiat
Allah'ım
Sen, yarattın tüm canları hiç yoktan
Geçiyor insanın, ölüm mevsimi çoktan

Allah'ım
Sen, rahmet et, tüm ümmeti Muhammet'e
Şahit olsun melekler, peygamber Ahmet'e

İsmet Can

Anka Kuşu

Kuşların hükümdarı, Zümrüdü Anka
Bilgi Ağacı'nın dallarında
Umutların kesildiği an da
Süslü tüy kanadıyla
Kaf Dağı'nın arkasında

Yedi vadinin ardında
Şaşkınlık ve yok oluş vardı; adında
Şimurg Anka
Otuz Kuş, kanadın da

İsmet Can

Anladım ki; Sen Ölmedin Şehidim

Senin için, dokuz yerinden vuruldu dediler,
Ama ben, tek kurşun yarası görmedim.
Vurulup ta, dağ başında yoruldu dediler,
Ama ben, tek damla ter karası görmedim.

Tabutundan kızıl kanlar akıyor dediler,
Ben sadece beyaz bir ten gördüm, şehidim.
Cenazende gökten melekler sarkıyor dediler,
Anladım ki sen ölmedin, şehidim.

İsmet Can

Anneme Söylemeyin Şair Olduğumu

Seni yolda değil
Yüregimde buldum şiir
Sevdam hakkında
Uzun dizeler yazdım
Bazen kalbimin kuytu köşelerini kazdım
Bazen de şairliğime kızdım

Dostlarım öğrenmiş bir yerlerden
Şair olduğumu
Bahar aylarında çiçek misali solduğumu
Gündüzleri, karanlıklarla silme dolduğumu

Şiir yazdığımı sanıyorum
Kelimeler havuzuna banıyorum
Ben bu sınır tanımaz adamı tanıyorum
Oysa ki, şiir beni yazıyormuş, utanıyorum

Dostlarım, beni ayıplamayın
Yerden yere vurmayağım sevdayı
Sanmayın, böyle mecal siz durduğumu
Ve söz verin bana, kızmasın
Anneme söylemeyin şair olduğumu

Onun sevdaları
Aşkları
Mazileri
Ve düşleri de benim şiirlerimde saklı
Biliyorum ki, onun sevdaları yasaklı

Dedim ya şiir
Seni yolda bulmadım
Ta, yüreğimin derinliklerinden çıkardım
Şair olmasaydım eğer
Çatıyorsun diye temiz sevdalara
Boğazını sıkar, boğardım

İsmet Can

Ansızın

Yüreğine bir acı saplanır, ansızın
Korkun yalpa yapar, ansızın
Çelik ruh yuva yapar, acır an sızın
Ve ölürsün ansızın

20 09 2007

İsmet Can

Arabalı Vapur

Göz kapaklarımda biraz ağırlık
Beynimde bir miktar boşluk
Yüreğimde hoşluk
Üzerimdeyse mayhoşluk var
Nedenini bilemediğim

Bir bebeğin ağlaması getirdi
Beni kendime
Gerindim
Kollarımı iki açarak
Yanımda ki koltuk boş Allah\tan
Etrafıma bakındım, bir an
Otobüs penceresinin camından
Ve benden başka yolcu kalmamış içeride
Arabalı vapurda olduğumu hatırladım hemen
İçimi ısıttı eve yaklaşmam
Derin bir nefes alıp verdim
Rahatlamak için
İnsanlar geziniyordu, vapurun muhtelif yerlerinde
Durmak olmazdı elbette
Otobüsün içinde böyle

Deniz kuşları karnavala çevirmiş
Suyun yüzeyini
Plankton bayramı yapıyorlar
Besbelli
Vapur
Kendi halinde yüzüyor Pendik'e doğru
Rüzgâr itiyor sanki
Serinliğin
Kılcal damarlarıma işlediğini hissediyorum
Rüzgârın ivmesi tokatlıyor yüzümü
Saçlarım kafamdan uçacak
Ruhum bedenimden kaçacak gibi

Ağzımı sulandırıyor
Susamlı sıcak simit
Vapurun rota yönüne oturmuş
Yolcuların çoğu
Notaların farklı tınıları misali
Ses çıkarıyor insanlar

Ve o anlardan biri
Arabalı vapurda demli çay içmek
Bayılırım bu anlara
Eğer, ellerinize rüzgârın soğuk eli değdiyse
Zevk halini alır tutmak
Çay bardağının sıcaklığına
Ve bir de simidin kavalıyelini eklersek
İlk yudum
Buluşurken iç azalarla
Uyandırır içteki tüm dertleri

Köz olur volkanlar
Çağlayanlar ayrı akar, o sıra
Çayın içine yüklerim tüm sıkıntıları

Dertlerin çokluğundan olsa gerek
Çayın dem yoğunluğu
Şeker
Her ne kadar tatlandırırsa da dertleri
Deminin acısına ancak denk gelir
Çayı demleyen maharetinden mi
Yoksa
Çaya karıştırdığım dert sızılarında mı bilinmez
Mayhoş, acımsı bir tadı var
Hani derler ya
Çayda demini almış doğrusu
İşte aynen böyle

Ben
Çayın kızıl sığağında
Dertlerimi yüzdürürken
Bende
Boğazın soğuk sularında yüzüyorum
Neyseki artık
Arabalı vapur kıyıya yanaşmak üzere
Zamanı geldi
Çayın bitimiyle, dertlere ara vermenin
Şimdilik hoşçakalın
Dertler
Plankton avcısı martılar
Boğazın serin suları
Ve Arabalı vapur

İsmet Can

İsmet Can

Ashabı Kiram

Her biri gökyüzünde parlayan bir yıldız
Kalpleri nurun ışığıyla parlatan yıldız
İçlerinde barındırır ana, baci ve baldız
Efendimizin dava arkadaşları Ashab-ı kiram

Her bireyi kendi saygınlığında bir hazret
İslam davasındaki yaşamları birer ibret
Yüce peygamber Medine\ 'ye edince hicret
Muhacirlerde aynı adı aldı; Ashab-ı kiram

Tabiinden sonra yetişti; evliya, alim, veli
Kimine divane dendi; kimine garip ve deli
Her biri bozulmamış, taze meyve misali
Efendimizin yardımcılarıydı; Ashab-ı kiram

Savaşlar yaptılar; hiç düşünmeden bu davaya
Sonraki asırları hidayetle soktular havaya
At ve deve sürdüler, çöllere, dağa ve ovaya
Kuran-ı kerimi baş tacı etti; Ashab-ı kiram

İslamiyetin sarsılmaz imanlı, ALLAH erleri
İmanlarıyla kazandılar, en kutsal zaferleri
Ondört asırdır yaşıyor, bıraktıkları eserleri
ALLAH sizden razı olsun, ey Ashab-ı kiram

10 12 2012

İsmet Can

Astronot

Dünyaları aştım, hava boşluğunda
Yer çekiminde, gönül hoşluğunda
Asbestten yanmaz bir elbisem var
Etrafımda saydam havadan duvar
Sen kalbimi ateşleyen, artı not
Ben sana sevdalı, dünyalı astronot

İsmet Can

Aşk Sahili

Çok yazdım, "Seni Seviyorum" diye
Sahil kumlarına
Defalarca kalplerimizin resmini çizdim
Kalın çizgilerle
Dinletemedim dalgalara
Sildiler her sahile gelişinde
Yine de inat ederek
Peşi sıra tekrar yazmış olsam da

Aslında
Aslında, sahil kumları değil sana haykırdığım yazmalar
Her kalp çizişimde, birer çizik atılır kalbime
Aslında umursadığım şey bu işte

"Seni Seviyorum" diye yazmamdaki kasıt
Aslında seviyor olabileceğinden
Benden başka okuyan mı oldu sanki yazdıklarımı
Aslında
Sen bile okumadın ki
Zaten yoksun burada
Kızmak bile içimden gelmiyor
Sahilin dalgalarına
Deniz kuşları dahi şahit olmuyor
Sensiz, 'senli yalnızlığıma'
Nerden bilsinler ki seni sevdiğimi
Onlar plankton peşinde
Kim bilir
Belki de platonik aşklar peşinde

Çok aşklar yaşanmış bu sahilde
Hep hikayeleri anlatılır
Nedendir bilinmez
Biz yaşayamıyoruz
Hikayeler mi sona erdi
Yoksa sahil havasında mı değil
Acaba bizde mi eksiklik

Seni unuttum sanma rüzgar
Yüzümü tokatlıyorsun defalarca
Ürperten soğuk elinle
Şişt diyorsun bazen kulaklarıma
Esinti tınılarını dinlemem için
Canımı sıkıyor
Uzak alizelerden getirdiğin güfteler
Vokal yapmasın söyle
Sahil kayalarına vuran köpükler
Hava atma, havamda değilken

Çok izler taşır sahil kumları
İnsana dair
Ve o izleri siler inatla dalgalar
Berrak, yalın bir silgi misali

Ancak yürekteki izler silinmiyor, deniz
Yürekte de bir deniz var, bilmediğin
Sevdadan bir damla karışmış
Deniz kadar berrak, temiz
Senin gibi deniz

Bir çift ayak izi olsun istiyorum, aslında
Aslı, astarı olan
Peşinden sürüklesin izler
Önce kokusunu hissettirsin rüzgar
Sevgilimin geldiğini anlayayım
Aşk sahiline
Ve beni ona götürsün, ayak izleri
Deniz, kum ve rüzgar

Anılarımda saklayayım sizleri

22 11 2011

İsmet CAN

İsmet Can

Aşkımtrak Renginde Bir Şiir

Çok şiir yazıldı
Aşk için
Veda
Ve vuslat uğruna
Birleşti şiir tutkal misali
Sonra ayrıldı
Orta yerinden

Bu başkalarına benzemez
Bu başka bir şiir
Aşkımtrak renginde
İçinde her şeyi bulursun
Bazen kalbine sokar seni
Bazen dışında olursun
Dedim ya
Bu başka
Aşkımtrak renginde bir şiir

Bazen de ölürsün

İsmet Can

Aşkın Kanatları

Hiç bu kadar heyecan vermemişti, aşk
Ve hiç bu kadar kabarmamıştı, yüreğim
İşte havaalanının zemini
Ve işte sevdanın yemini

İşte tam karşımda beni sana götürecektim uçak
Ve aprondan geçerken inandım, yakınım sana değilim uzak
İşte bak kırdım inatları
Ve uçururken beni, aşkın kanatları

Hayalini kuruyorken bu ölümsüz sevdanın
Sürprizi şaşırttı beni aniden rötarlı havanın
Ve mis gibi kokuyorken İstanbul'un gülleri
Zehirledi gökkubbeyi, İzlanda'nın külleri

Yıldırıldı bekleyiş, ayrıldım ertesi günü havaalanından
Bıkmıştım bende herkes gibi 'geçici rötar' yalanından
Kopardım rötarlı hayatla olan halatları
Anladımki taşımıyor artık aşkın kanatları

Zindan oldu bana, beklerken otel odaları
Sanırım geçiyor artık, bu aşkın modaları
Zira öğrenmiş bulundum, evlenmişsin Paris'te
Lanet ediyorum sana, 'beter ol' bu krizde

Mademki ayrılık düştü aşkımızın sonunda
Çıban çıksın elimi tuttuğun o kolunda
Okumuyorum artık Paris'in Güzel Sanatları'nı
İhtiyaç duymuyorum, kırdım aşkın kanatlarını

İsmet Can

At

Türkün tarihsel derinliğidir, at
Vazgeçilmez geleneksel sanat
Yazgısını birlikte taşır, süvarisinin
Yiğitliğe eşdeğer ölçüdedir, at

Bozkırları aşır kattı; tozu dumanı
Zafer kazandı; zapt etti ummanı
Soğuktu suyu, kuruydu samanı
Kimizla besledi bazen atlısını, at

Kırpmadı gözünü, koştu dörtnala
Hiç saydı ölümü, saniyeler kala
Özgür koşusundan vazgeçmez hala
Tarih kitaplarına yön verdi, at

At önce geldi, sonrasında avrat
Sırtındaydı gelin, hayalinde murat
Yelesi pamuktan yastık, yuları halat
Rüzgârlı yaylaların efendisidir, at

Kuşanmasaydı eceli; savaş uğruna eyerine
Kim kıymet verirdi ki; o, sırtında ki erine
Eşkin adımlarıyla koştu; kutlu zaferine
Sonunda çatlayıp, ölme pahasına, at

İsmet Can

Ateşle Oynuyorsun

Hep sadık kaldım aşkımıza
Bana hala neyi soruyorsun
Her şey yolunda giderken
Sürekli kafamı yoruyorsun

Suçum varsa söyle lütfen
Beni kalbine koymuyorsun
Bir daha bulamazsın bu aşkı
Bence sen ateşle oynuyorsun

İsmet Can

Atlantis

Esir alınmıştı foton kuşağı
Zeus'a özenirken Atlantis
Yerle bir oldu Lemurya
Deneklerle
İkiye düşerken DNA sarmalı

Ortadan ayrıldı ay
Ve meteor yağmurları başladı
Işınlarla kutlama yapılırken
Şahit oldu günahlara
Atlantik kıyıları

Lemurya'nın ahtı tuttu
Sonunda
İlahi emir gelirken
Bulutların üzerinden
Şaşı bu olanlara
Atlantis

Gök kubbe yarıldı
Günah misali döktü sularını
Vicdanı olmayan sinelere
Ceza kesilmişti
Ve bunu hak etmişti
Atlantis

Ve Platon defterini kapattı
Mürekkebinin son damlası düşerken
Buğulu tarihe gömüldü böylece
Atlantis

İsmet Can

Ay

Karanlık gökyüzünde
Yıldızları topladı etrafına
Yansitti ışıklarını
Yeryüzü yararına

Babalık etti galaksiye
Sonsuz boşluğa aldirmeden
Güneş Sistemine uydu
İsyansız, başkaldırmadan

Bayrağa da beyaz yüzünü verdi
Kırmızıyı yıldızla motifledi
Her gecemizi aydınlatarak
Beyaz gülüşlerini istifledi

İsmet Can

Ay Beyazdır

Ay gülümser geceleri
Tebessüm eder yıldızlara
Beyaz bir damladır siyahta
Çünkü ay beyazdır

Güzel bir kız gibidir yüzü
Saydam miskettir düzü
Yıldızlara geçer sözü
Çünkü ay beyazdır

İsmet Can

Ayrılık

En çok bana koyacak bu gidişin
El sallayarak, veda edişin
En çok beni sevindirmişti ya gelişin
Tek tesellimdi benim, bunu bilişin

Bu ayrılık, attı bana kalın bir çizik
Elimde değil, duygularım ezik
Kurarken mutluluk hayallerimi
Olamam asla kendime nazik

Bitmez özlemim, sana sarılmadan
Dinmez gözyaşım, hasrete karılmadan
Sönmez içimde ki bu alevli yangın
Ayrılık bizden öteye ayrılmadan

İsmet Can

Az Sonra

Güneş
Akşam karanlığına sığınacak
Delikanlı
Kızı öpecek
Otomobil
Yayaya çarpacak
Yatalak hasta
Son nefesini verecek
Ve Azrail
Ruhuna dokunacak gencin
Az sonra

İsmet Can

Balıkçının Düşü

Derin sulardadır, balıkçının düşü
Ağlara takıldığında biter, o üşü
Viz gelir rüzgârın iten ivmeleri
Muhteşem olur, teknelerin dönüşü

Deniz kuşları, ortak olur her uğraşa
Alkış tutar yağmur, bu saygın duruşa
Vazgeçirmez vurgun, balıkçının düşünü
Satmaz asla emeğini, üç beş kuruşa

Yol verin martılar, geliyor tekne filosu
Balıklarla doldu, iskarmozun silosu
Düşlerine ortak olsun, ada sahilleri
Yalnızca beş liradır, hamsinin kilosu

İsmet Can

Barnabas

İncil'in gerçek özetidir Barnabas
Kur'an kadar yalın, bir o kadar has
Baı bilinmesini istemeyecek kadar kurnaz
Öğrenmeli müslüman, dili berrak ve beyaz

İncil'in tasdikisi, Kur'an'ın müjdecisi
Batılı parçalar, sağlamdır habercisi
Dört dilde yeni bulundu, biri lkemizde
Ŗifreleri çözüldü, pek azdır ğreticisi

16 12 2010

İsmet Can

Bayram

Bugün bayrammış, öyle söyledi melekler
Arayanım çok bugün, zincir oldu dilekler

Ruh irkildi, göğüste ki kafeste
Terler birikti, tek atımlık nefeste

Söylerim umarım, o ilahi kelimeyi
Ve giyerim sonra, temiz, beyaz elbiseyi

Tahta atım, bekliyor beni dışarıda
Süvarisi benim, süzüleceğiz yukarıda

Et yığını hapisanem, çürüyecek toprakta
Üşüşmüşler böcekler, birer parça yolmakta

Kiracılık bitti şükür, bırakıyorum dünyayı
Kendi evime geldim, ruhum bilmez doymayı

Bayramlık elbisem, tam üstüme oturmuş
Azık torbamı almış melekler, gök kubbeye götürmüş

Allah adına tüm dostlar, doğruluğa sapalım
Ahiret bayramını, hep birlikte yapalım

10 10 2007

İsmet Can

Bebeğim

Hayata ilk anlamsız bakışlarını
Ağlayışlarında ki yaşama olan şikayetlerini
Sesinde ki titrek serzenişlerini
Ve pamuksu yumuşak ellerini, hatırlıyorum
Bebeğim

Hastalandığında, ateşli bedeninin iç soğukluğunu
Ve senin için yüreğim de biriken korkularımı
Büyüyeceğin endişeleriyle cevapsız sorgularımı
Ve sevgine adadığım soluksuz tortularımı, hatırlıyorum
Bebeği

İlk adım atışlarında ki çabalarını
Uykusuz geçen sabahlarımı
Senin adına verdiğim kararlarımı
Şefkatine müsavi, kazandığım zararlarımı
Ve askıya alınmış karanlıklarımı, hatırlıyorum
Bebeğim

Tatlı tebessüm ve gülüşlerini
Dengeni kaybedip, düşüşleri
Minik ellerinle kavrayarak tutan
Ve yanaklarıma kondurduğun öpüşlerini, hatırlıyorum
Bebeğim

Beşiğinin gıcırdayarak sallanışını
Bisikletini düşerek kullanışını
O ilk konuşmalarında ki
Pelteksi dilinin ballanışını, hatırlıyorum
Bebeğim

Gün gelip, yaşamın sıkıntılarını soracağını biliyorum
Yaşayamacağın çocukluğunu şimdiden eliyorum
Dertlerinle geçirdiğim saniyeleri siliyorum
Ve iyi olmayan bir gelecek için özür diliyorum
Bebeğim

Bizi anladığında, istersen nefret edersin
Belki de ayrılıp, çeker gidersin
Ya ezilir ya kendine yetersin
Ya da bizleri af edersin
Bebeğim

13 08 2008

İsmet Can

Bediüzzaman

Doğumuyla nura boğdu; Bitlis'teki Nurs'u
Üç ay içinde bitirdi; on beş yıllık kursu
Dünyevi ilimlerle donattı; yaşamındaki bursu
Bediüzzaman lakabıyla şereflendi; Sait Nursi

Proje sunmak üzere gelmişti; o, padişaha
Otuz bir Mart'la yargılandı; anlamadan daha
Aklanması kısa sürdü, erdi birkaç sabaha
Mahpus yıllarında yaşlandı; Bediüzzaman

Yılmadan yazarak telif etti; Risale-i Nur'u
Ona nasip oldu; yirminci yüzyılın onuru
Çiğ gibi büyüdü zamanla; milyonluk okuru
Bediüzzaman rahmetiyle anılacak, Sait Nursi

İsmet Can

Bedr'in Kumları

Yıl gösteriyordu, hicri 2, miladi 624'ü
Bedr vadisinde kaplıydı; kumdan örtü
Kervan mazeretti; amaç savaştan dürtü
Müslüman ve müşrik ordusuna şahit oldu
Bedr'in kumları

Öncesinde başladı; geleneksel mübareze
Emretti Ebu Cehil, Utbe, Rabia ile Haris'e
Karşılarındaydı; Hamza, Ali ve Ubeyde ise
Kabul buyurdu müşriklerin can ve kanlarını
Bedr'in kumları

Dua etti peygamber, var olma savaşı başladı
Ebu Cehil'in ölümüyle savaş birden yavaşladı
Bozuldu müşrik, Müslüman oklarıyla taşıladı
70'e karşı 13 şehit ile tarihe yazılacaktı artık
Bedr'in kumları

İsmet Can

Ben Böyle İyiyim

Moralim bozuk olsa da
Ben böyle iyiyim
Teselli istemez yüreğim
Sanki biraz da deliyim

Sigara uzatma, istemiyorum
Dumanı öksürtüyor beni
Kahve de yapma
Uyutuyor kalbimi

Efkarlanmak gelmiyor içimden
Biraz kırgınlık
Biraz yılgınlık
Biraz salgınlık var
Sanırım pişmanlık hasıl bana
Senden yana seçimden

Gönül, eski gönül değil
Sevda ayrılığa meyil
Dalgalara gebe, içimde sahil
Yine de
Ben böyle iyiyim

Koşuşturma şaşkın şaşkın
Telaşlanma, alevi yok aşkın
Sele dönüşmese de taşkın
Yine de
Ben böyle iyiyim

Uzat elini el sıkışalım
Bence bu duruma alışalım
Sen müsterih ol
Ben böyle iyiyim

18 11 2008

İsmet Can

Berzah

Götürdüler beni, karanlık bir odaya,
Hem de zifiri karanlığa

Üzerimde beyaz elbise, yakasız
Ayaklarım çıplak, ayakkabısız

Bedenim soğuk, kanım çekilmiş
Anladım ki bu ev, bana seçilmiş

Kiremitsiz, alçacık tavan
Duvarları dar, toprağa dayan

Dediler, 'Berzah Alemidir, bu yer'
Saatsiz, zamansız geçer, burada günler

Ne yaptıysan dünya hayatında
Soracaklar sana, hak katında

Verirsen doğru cevabı
Alırsın sayısız sevabı

Susarak, durursan bayağı
Vururlar kafana, ağır tokmağı

Sonra, kaldırdılar uykumdan başıma gelerek
Kalktım ayağa, üstümde ki toprakları silkerek

Dediler, 'Burası Arasat Meydanı'dır artık'
Hesap verilecektir, ey aciz yaratık

30 06 2007

İsmet Can

Bir Yağmur Damlasının Yolculuğu

Benim adım yağmur damlası
Önceleri buhardan ibarettim
Yükselerek, yoğunlukla
Bulutlara eriştim

Süzüldüm atmosferde
Bulutların üzerinde gezinerek
Kol kola sevgili oldum onlarla
Hava trafiğinde dizilerek

Çok güzeldi bu hayat
Bulutların üstünde yaşamak
Buhardan suya dönüp
Hayatı suya taşımak

Yağmur mevsimi gelince
Öfkelendi bulutlar
Karartı gözyüzünü
Yere doğdu umutlar

Bu önemli işaretti
Veda zamanı gelmişti artık
Toplandık diğer damlalarla
Yağmak için, bulutlardan aktık

Kütlem saydam ve serin
Yer kabuğu uzak ve derin
İniyoruz aşağı, sayısız damlalar
Mutlu olma sırası, tabiatın ve yerin

Az sonra vuracağım bir objeye
Belki bir canlıya yada cisme
Yok olacak serin, saydam vücudum
Belki de karışacağım bir birikintiye

Hayat vereceğim bitkiye, toprağa,
Tekrar buhar olma pahasına, öleceğim
Yazılsın bu hikayem, duvara, yaprağa
Su damlası uğraşında, yine buluta döneceğim

İsmet Can

Bir Yudum ay, Bir Mısra Őir

Sanatların en güzelidir Őir
Kafiyesi bol, redifi ahenkli
Arasına bir yudum çay sıkıştır
Tadı belli, dizeler renkli

Bir yudum çay, bir mısra Őir
İstedigin yöne, yn misali eğir
Tadına doyum olmaz Őirin
Yazı argümanında, tatlı seyir

21 08 2008

İsmet Can

Bor

En yüksek rezervini Türkiye'de barındırır, bor
Bor, neden bu kadar önemlidir, araştır ve sor
Kernit, boraks, kolemenit temeli, işleme zor
O geleceğin cevheri, bunu zenginliğe yor
Adı kolay söylenir, ama kendi pek bilinmez bor

15 12 2010

İsmet Can

Bu Aralar

Kurşun değseydi iyiydi
Aşkim vefasızın biriydi
Yüreğim yatalak diriydi
Hüzünlüyüm bu aralar

Çöle döndüm, kurağım
Yolgeçen hanı, durağım
Yalnızlık oldu, uğrağım
Karanlığım bu aralar

Sevda başımda yeldi
Bendimi aşan seldi
Sonunda cevap geldi
Umutluyum bu aralar

Sevgilim beni af etti
Karanlık başımdan gitti
Bu mesele burada bitti
Sevinçliyim bu aralar

İsmet Can

Bunu Biraz Düşünmek Lazım

İnsan tek başına nefes alıyorsa
Tutunmadan ayakta kalıyorsa
Ve zamandan bir miktar çalıyorsa
Bunu durup düşünmek lazım

Ana rahmimde yazılırsa kader yazısı
En büyük muciseyse doğum kazası
Büyümenin yaşlanmaksa cezası
Bunu biraz düşünmek lazım

Düşünmek eğer, varolmaksa
Takvim yapraklarını tek tek yolmaksa
Dert zincirinde giderek solmaksa
Bunu biraz düşünmek lazım

Güneş, dünyadan fazla büyükse
Dünya, elips biçiminde eğikse
Acılar ironi kitabında geyikse
Bunu biraz düşünmek lazım

Yaşanmıyorsa çekirdek aile olmadan
Akraba-i talukat etrafa dolmadan
Her fani yolcu yerini bulmadan
Bunu biraz düşünmek lazım

Rızık ediliyorsa çalışılıp temin
Dünya kilimse topraktan zemin
İstedğin kadar etsende yemin
Bunu biraz düşünmek lazım

Unutursa insan ibadet etmeyi
Sıkıntılarına kızıp sabretmeyi
Küçüklerine karşı af etmeyi
Bunu biraz düşünmek lazım

Bedenler yaşlanıp yıpranıyorsa
Yürekler dert törpüsüyle aşınıyorsa
Ve tabutla mezara taşınıyorsa
Bunu biraz düşünmek lazım

16 11 2008

İsmet Can

Buzlar Erirken

İklimi değişti dñnyanın, ozon deliniyor
Kıtarlar uzaklaşıyor giderek, sona geliniyor
Teknoloji tembeli insan, çare de eriniyor
Okyanus akıntılarını işaret, buzlar erirken

Kırıyor güneş aysbergleri, iki kutup uzaklarda
İntihar derdinde balinalar, çözülen tuzaklarda
Çılgınca koşuyor Huskyler, çektiği kızaklarda
şinyal veriliyor Auroradan, buzlar erirken

07 09 2012

İsmet Can

Cadı

Yüreğime hükmeden dişi kadı
Kalbimin derinliğinde kazılı adı
Esmerlerin güzeli, ruh prensesi
O vazgeçilmeyen tatlı bir cadı

Kopsa da gürültü, çıksa da adım
Hep seveceğim, kaçsa da tadım
Ateşlerde yanması gerekse de
Benim küçük burunlu tatlı cadım

İsmet Can

Cam Duvarlar

Yeşili dokundu doğanın
Mavi suyun yüzeyine
Ve fışkırdı arşa doğru
Yüreğin en yüksek düzeyine

Saçlardan sarktı dikenli lüleler
Kafdağında hüküm sürdü kuleler
Mor gelincikler türedi arzda
Ve boynunu büktü ıslak laleler

Can kırıkları dağılmış yerlere
Sıkılıp, boğulmuş terlere
Kafes misali cam duvarlar
Teslim olmuş kızıl şerlere

Filizini sürdü kötülük
Bağrı delindi toprağın
Sancı verdi tohumu
Acı çekerken dalında yaprağın

Yüreğin etrafı cam duvarlar
Günahlar acıları yuvarlar
Feryat ederken titrek dudaklar
Ne duyulur, ne de duyarlar

24 11 2009

İsmet Can

Cami

Cennetin gümrük kapısıdır, cami
Nurlu yola götüren en doğru hami
Dualar evrakları, namaz geçiş belgesi
Meleklerin liste tuttuğu yerdir, cami

Yazında serinler mümin, üşür kışında
Rahmetsiz kalırsın, caminin dışında
Besmelesiz başlarsan, yaptığın işinde
Mühür vurulur kalbine, nasip olmaz cami

Kuran okunurken, dinler cümle melekler
Yaratana ulaşır, dualı dillerde ki dilekler
Utanç aczinden erir, ezilen tüm yürekler
Nice kurtuluşların satış noktasıdır, cami

İsmet Can

Can Çekişirken Şiir

Çan çekişirken şiir
Ölmek üzeredir şair
Yaşamın tamamına dair
Kalemi oldukça mahir

İsmet Can

Casus

Tehlikeli görevleri başarsa da casus
Onu tuzaga düşürmek bana mahsus
Yazmasa da kaderinde ölümcül makus
Ölmeye aday, benim için yakışıklı casus

Çok derin izler bıraktı; derinlikte işleri
Vurdu, savurdu kötülerini, dağıttı dişleri
Mangal yüreği olsa da, arada kırdı kirişleri
Asla beni sevmeyi ihmal etmedi, casus

Bir yüzüyle sevecen, diğer yanı vahşi
Çok uysal görünse de, heybetlidir gelişi
Yürektendir sevgisi, saygı duyulan er kişi
Ölesiye severim, ölmeye değer casus

İsmet Can

Ceviz

Nefes en kıymetli
Çeyiz
Çiğerlerin modeli
Ceviz

İsmet Can

Çap

Dünya, evrenin görecesiz bir sapı
Nefes, ruhun yaşamsal bir hapı
Ölüm, yan odaya açılan bir kapı
Hayatınsa, birbuçuk metrekaarelidir çapı

İsmet Can

Çıkılmaz Sokak

Efkârından hüzünlenip de, bir sigara yak
Al albümünü eline, geçmiş resimlerine bak
Canlandır sevgilini duvarda, kafana tak
İmkânsız aşk dedikleri, bir çıkılmaz sokak

Yağdırmazsan yağmurunu, çöldür kurak
Sevginin zirvesi, gidilecek en son durak
İstersen sev yürekten, istersen bırak
Dalma aşkın girdabına, dibi çıkılmaz sokak

İsmet Can

Çiledir Sevdaya

Dil yarası, sözden ibaret
Yar kaprisi, bitmez elbet
Deli gönül, biraz sabret
Suyunda gitmek, çiledir sevdaya

Nefes alırsan, verirken düşün
Peşinden koşarsan, çatlar düşün
Büyük laf edersen, kırılır dişin
Suyunda gitmek, çiledir sevdaya

Yanlış anlamak, işgüzarıdır
Doğru saymak, başa ağrıdır
Gönül koymak, ahuzarıdır
Suyunda gitmek, çiledir sevdaya

Sevgiyi bilmez, sevda acemisi
Dili söylemez, aşk kelimesi
Birikse yüzünde, sevda sivilcesi
Suyunda gitmek, çiledir sevdaya

Ömrünü koysan da bu davaya
Heba olur hepsi, gider havaya
Fırlatıp atsan da, özlemliliğe
Suyunda gitmek, çiledir sevdaya

Vuslatın özlemi, içini kemirir
Demir olsa yüreğin, ateşinde erir
Sana mutluluk hariç, dertleri verir
Suyunda gitmek, çiledir sevdaya

İsmet Can

Çivi

Odamın hemen karşısında, boş odan
Kapısını kilitledim, senin ardından
Hatıraların çıkıp gitmesin diye
Ayak izlerini takip etmesin, ardı sıran

Yalnız başına kalmış bir çivi duruyor, duvarda
İkimiz çakmıştık ve vurmuştun parmağıma
Hani ayrılıkla, parmak acısı yürekte oturur da
Gittiğin günden beri, olamıyor gönlüm hovarda

Bazen ikimizin yerine asıyorum, anı giysimi
Boş odada ki bir çivide biriktirdim sevgimi
Kalbimde ki odan, ebediyen sana kiralık kalacak
Boş olsa da karşı oda ve yalnız kalmış çivi

04 05 2009

İsmet Can

Çizgi Ötesi

Ufuk uzaktan görsel bir çizgi
Çizginin berisi, güneşten dizgi
Dizgi de binlerce âlem gizli
Hayattan muğlâk, çizgi ötesi

Litosfer gömlekli, gezegen derisi
Altı sıcak magma, buhar berisi
Yağmurdan gözyaşı, hava gerisi
Bir noktadan ibaret, çizgi ötesi

İsmet Can

Çünkü, Bende Oradaydım

Hafif bir rüzgar esiyordu, sen balkondan bakarken
Saçların boşluğa savrulacak gibi oluyordu
Yüreğinden gelen o şimşekler içinde çakarken
Kalbim ikimizin aşkı adına silme doluyordu
Yağmur yağacaktı, biraz sonra hani
Bulutlar taşımıştı hüznümüzü, şehrin üstüne
Kararsız dururken damlalar ve sen üşürken
Balkondan içeri girmiştin ani bir kararla
Geciken maziler aklını karıştırırken, okudum onları
İnkâr etmiyorum hissettim, çünkü bende oradaydım

Yine bir gün ağacın dibine uzanmıştın sırtüstü
Akşamın ufkunu izliyordun, silik gözlerle
Ziyan olmasın, akmasın gözlerindeki yaşlar
Yanaklarında izi kalmış sanki, yanık yüzlerle
Akşam karanlığı gelmeden, karanlık çöker yüreğe
Yıldızları silkelirken, izinsiz gökyüzünden
Sözsüz kandillerin aydınlığını umuyordun ömür boyu
Yaşlanmıştım yanına, çünkü bende oradaydım

Yola çıkmıştın gecenin belirsiz bir saatinde
Hem de hiç kimselere haber bile vermeden
Özgür hissetmiştin, ruhunun hafifliğinde kendini
Şeytani duygularına hiç bir taviz vermeden
Bu yol, seni bana ulaştıran yol biliyorum
Şimdiden sana iyi yolculuklar diliyorum

Elindeki mendil bendim, yaşlarını siliyordum
Sen farkında olmasan da, elini tutuyordum
Sıcaklığını iliklerime değin hissediyordum
Camdan dışarıyı izlediğin o gözlerde bana aitti
Hava zerrecikleriyle okşuyordum tenini
Görmesen de yanındaki boş koltuktaki bendim
Oturuyordum yanibaşında, çünkü bende oradaydım

15 05 2010

İsmet Can

Dağcı

Dağ gibi yüreğiyle geldi
Dağın eteklerine
Kuşandı malzemelerini
Kovboy edasıyla
Dağcı

İşlik çalıyordu rüzgâr
Ölümden birkaç melodi
Donduruyordu iliklere dek soğuk
Parmak uçlarından giriyordu ecel
Ve korku yalpa yapıyordu
Dikey limitlere hazırlanırken
Dağcı

Baskı uyguluyordu zirvelerinden dağ
Ve şeytan saklanıyordu ayrıntıya
Ego küçümsüyordu o an dağı
Yüreği aşırıyordu dağın boyunu
Katılaşıyordu buz misali
Dört odacıklı kalp
Ve çivisini sağlam çakıyordu dik yüzeye
Dağcı

Bu kaçınıcı dağ idi kim bilir
Tırmandığı pamuk ipliğinde
Düşme korkusu yanı başında
Zil çalıyordu; aşkın etekleri yatay eğimde
Sonuç verir miydi çabalar, bilinmez
Daha zorluydu kuşkusuz, aşkın duvarları
Ve kaygan
Hiç bu kadar yormamıştı dağcıyı
Çıkış ve inişleri aşkın
Her şeye rağmen vazgeçmedi
Dağcı

İsmet Can

Darağacı

Bir mahkûm
Ölümü bekliyor
Bir dar ağcı
Hazır bekliyor dışarıda

Mahkûm
Soğuk duvarlar arasında
Ama o üşümüyor
Aldırmıyor ölümün soğukluğuna
Başı öne eğik
Ölmek istememesinden değil
Bu uslu duruşu
Bu
Nasılsa olacaktı
Kaçınılmazdı ölümü
Bir kez baktı, darağacına
Küçük pencere camından

Umutları
Ve hayalleri vardı
Önce onlar ölmüştü, onda
Çok hafifti artık
Fiziksel ölüm

Dört duvar arasından alıp, götürdüler nihayet
Beklenen zaman gelince
Aslında o değildi
Darağacına yürüyen
O
Umutları ve hayalleriyle
Çoktan ölmüştü
O
Zaten soğuk duvarlar arasında
Ölü bir adamdı

Acı çekmeyecekti
İyi tarafı da buydu
Ruhu olmayan bir adam olacaktı
Az sonra ipin ucunda sallanacak
Darağacında

İsmet Can

Delikanlı Duruşu

O, mahallenin delikanlısıydı
Bölge ondan sorulurdu
Bir imajı vardı
Önünde el pençe durulurdu

Önceleri başında bir sarık vardı
Sonrada bir fes
Namı yaygındı her devir
Hayrandı ona herkes

Mazlumu ezmez, korur
Asi karşısında mertçe durur
Her davranışı, söylemi anlam yüklüdür
Büyük hedeflere soyunur

Yedi asır dövdü, elin itini
Vurdu yumruğunu masaya yüreklice
Bir çatık kaşı yetti içinden geçeni anlatmaya
Çekti kılıcını ölümüne delice

Adalet timsaliydi dünya da
Öldüğünde asırlar boyu yası tutuldu
Nesli şamarlanıyor şimdi
Adaleti çabuk unutuldu

Yasaları başkaları koyuyor, şuursuzca
Eziyor mazlumları onursuzca
BM, AB, NATO enjektesiyle
Vampir misali emiyor kanları doyumsuzca

Cumhuriyet isimli, küçük Osmanlı
Büyüyor yine aynı mahalle de
Alacak babasının yerini, afili edasıyla
Alt yapı hazırlıyor, her merhale de

Şekilleniyor gözlerinde kartal bakışları
Cumhuriyet adıyla yapacak yarışları
Adalet terazisi düsturu olacak yine
Düzeltecek duruşuyla, kanlı yanlışları

19 09 2007

İsmet Can

Deprem

Toz bulutu kapladı her yanı
Bir süvarinin geliş müjdesi değil
Ecelin bir saniye öncesinin arifesi bu
Hücum etti
Surun deliklerine tinler
Sinelerden uçup gitti
Binlerce hayatlar
Yalnızca binaları değil
Yürekleri de yıktı deprem

Göğe yükseldi çığlıklar
Közü karardı ateşin
Marmara Denizi'ne savruldu külleri
Fay altında ezildi
Hayaller
Geçmişin mahzenlerine gömüldü
Gelecek
Kursaklarda kaldı
Umutlar
Ve acılara kazındı
Deprem

İsmet Can

Dokunmayın Bugün Bana

Eskisi gibi üşütmüyor kışlar
Ve ısıtmıyor yazlar
Kızıyorum yağmura
İştahla ıslatmıyor diye
Ne bu güneşin hali
Yüzünü çevirmiş dünyadan
Bildiği bir şey mi var
Yoksa

Hatıralar bile iz bırakmıyor
Yüreğimde
Ferini kaybetmiş lamba
İtelemeye dönüyor saatin yelkovanı
Uymamış birbirine
Tornistan duvar sıvası
Ve yere basacağı günü bekliyor
Ayaklarım

Tepemde 144 baklalı avize
Her gün sayıyorum onları tek tek
Bilmiyorsun değil mi?
Bu yürek çarpıntımı
Seni beklerken

Sırtlarım ağrıyor sıkıntıdan
Kaçınıcı imza bu
Alçılı bacağımdaki
Hadi gel artık bugünde
At kalbime imzanı
Öyle git

Kusuruma bakmayın dostlar
Neye kızacağımı bende bilemiyorum
Anladınız siz onu
Benim derdim başka
Dokunmayın bugün bana

İsmet Can

Dua Edelim

Melek olmak nasip olmadıysa
Hayvanlık kaderimize yazılmadıysa
Kulluk vazifesi üzerimize kaldıysa
İnsan olduğumuza dua edelim

Rahmanlık tüm insanlara verildi
Rahimlik müminlere serildi
İslam peygamberle dirildi
Müslüman olduğumuza dua edelim

Bir nutfe de can bulduysak
Salayı ana rahminde duyduysak
Ve cenneti önümüzde bulduysak
Ümmet olduğumuza dua edelim

İsmet Can

Efendim, Naat

Ayaklarım yere bile basmıyordu
Adını ilk duyduğumda
Sıradan bir zat olmadığını anlayabiliyordum
Çocukluğumu soyduğumda
Şuuruna geç vardım
Gençlik derimi büründüğümde
Ve sen
Rabbimin ismiyle yan yana anılıyordun
Efendim

Fazla geliyordu varlığın
Sığdıramıyordum, akıl duvarlarıma
Seni niye anlatmadılar ki, bana
Neden geç öğrendim seni
Anlam kazanır umarım
Anlamsız geçen zamanlarım
Nasıl anlayamadım
Varlığımın
Varlığınla var olduğunu
Efendim

Sen varsın
Hayatın her karesinde
Her zerresinde
Varlığın
Sığmıyor kâinata
Kâinat ise kalbinden küçük
Sen kokuyor geçmiş
Bedir'de
Uhud'da olduğu gibi
Ve Ashab-ı Kiram'dan beri
Efendim

İncil de
Tevrat ta
Zebur da
Sen varsın
Ve Kur'an
Senin hâkimiyetinde
Hadislerinde ki gibi
Efendim

Selam göndermişsin bizlere
14 asır öteden
Ve ağlamışsın bizim için
Göz çukurların kızarana dek
Sen düşünmüştün bizi
Biz kendimizi düşünmediğimiz kadar
Acizce düşündük, fakat biz senin için
Anlayamadan aczi niyetimizi
İşte bu yüzden kabul et
Aczi özrümüzü

Efendim

Kendisiyle övündü belki Âdem
İnsanlığın babası diye
Nurundan bir zerre olduğunu o zaman anladı
Adını, Rabbimin adıyla yan yana gördüğünde
Cennetin kapısında
Zoruna gitti mi bilinmez
Yüzün suyu hürmetine yaratıldığı, kâinatın bile
İşte bu yüzden taşıyordu nurunu
Emanet olarak
Senden öğrendik, emanetlere sahiplenmeyi
Efendim

Kimse kaldıramazdı bu kadar eziyeti
Taşlandığında
Hakaret edildiğinde
Ve ölüm tehditlerine
Kimse taşıyamazdı bu sabrı
İslamı anlatmak tek tek
Hüzünlü yıllara dayanmak
Beddua etmeden, dava uğruna
ALLAH' a yakarmak
Kimseye göre değildi
İnanç kazığını çakmak
Sur gününe kadar
Efendim

Bir eşin asla olmayacak
Rabbimin korumasında olan
Miraçla müjdelenen
Çok yakından temaşa eden
Cennet ve cehennemi
Kimseye nasip değil
Özel binekleri olan
Zamana açılan, başka bir zamanı olan
Ve senden başka kimse yok
Ümmetini kanatları altına alan
Koruyucu dualarıyla yakaran, yalvaran
Doğumdan öncesini
Ölümden sonrasını gözeten
Aczi dualarımızın hafif kaldığı, o mizanda
Günahsız diliyle bizleri kurtaran
Efendim

Ölüm mevsiminde ve berzahta
Senin adın sorulacak
ALLAH' tan sonra
Senin yüzün suyun hürmetine
Genişleyecek mezarlar
Ve duyulacak cennet kokuları
Memnuniyet duyacak her kul

Hissederek ebedi cenneti
Topraklarını silkeleyerek kalkarken bedenler
Mezarlarından
Şenin ismin olacak titrek dudaklarda
Üşüyerek
Arasat'a yürürken canlar
Eşlik edecek şefaatin
Eğilirken başlar mizanda
Umutla bekleyecek kurtuluşu
Sıradan önce
Ve sen imdat olacaksın
Efendim

İsmet Can

Ekmek Parası

Alın teridir malum, emeğin el karası
Sabrın sınavıdır, yüreğinse yarası
Helaldir insanın, en güzel olan kazancı
Yorgunluğun hafiflettiği ekmek parası

Başlarsa besmeleyle, ibadetle müsavi
Yeşil halı serilir bireyine, nurlanır evi
Keffarettir acısı, batmış olsada ele çivi
Şişkinlik yapmaz mideye ekmek parası

Zordur emeğin karşılığı, biçilmez paha
Çöldeki su gibidir, bulunmaz bir vaha
Allah nasip ettiyse helali, ne istenir daha
Yağmurun damlasında saklı ekmek parası

Ekmeğin içinde gizlidir, emeğin her duası
Boşa harcamanın hiç değildir inan sırası
Duygularını acıtsa da, içine düşen kırağı
Rüzgarın esintisine kokar, ekmek parası

Dua eder yaratana, göğe yükselen filiz
Ne toprak engeller doğuşları, ne de biz
Tek midir bilinmez misafir, belki de ikiz
Bir çiğnemlik nutfeyedir, ekmek parası

El emeğinin hayırlısını dile, söyle dille
Şekil ver alın terine, çamurlama kille
Düşmeden kaderdeki tine, ilahi hulle
Verdiğin hesabı kolaylasın, ekmek parası

29 05 2011

İsmet Can

El Kızı

Hayatının en büyük hayaliydi, gelinlik
Beyaz mı; beyaz bir melek edasıyla
Sevdiği delikanlıya 'evet' dedi
Peygamber kavlinin rızasıyla

Dört duvarın içine sıkıştı kaldı, el kızı
Ve yüreğinde birikmeye başladı, ilk sızı
Hesapta bu yoktu; yorulmuş olsa da bazı
Ayazı kışlara döndü; yarınlarda ki yazı

Ne gündüzü geceye, ne gecesi gündüze uyar
Konuşmaya gelmez; kaynana hemen duyar
Ayyaş bir kocanın kahrını çekmek bir yana
Üstelik arada bir görümcenin de dili uzar

İki çocuk var arada, oniki yıldan beri
Kocanın yoktur, Kadın Hakları'ndan haberi
İnatçı kaynana, asla adım atmaz geri
Ne de olsa kocasının evidir, el kızının yeri

Sofra da yenen yemek, zehir oldu birikti
Çekilen tüm eziyetler, boyunu aştı yetti
Şiddetli geçimsizlikten el kızı, boşanmaya gitti
Ve beklenen sonla, bu evlilik mahkeme de bitti

22 07 2009

İsmet Can

En Güzel Yerdeyim

Yaşanacak en güzel yer Türkiye
Coğrafi gzelliikte, o insana bir hediye
Bayrağı ayrı melodi, en güzel eserdeyim
Vatan gibi yaşanacak, ben en güzel yerdeyim

Köprü olmuş Anadolu, sanatkar yüreklere
Kalkınmak adına uşaklar, asılalım küreklere
Onaltı devletin kurulduğı, tarihi bir serdeyim
Şükürler olsun Rab'bime, ben en güzel yerdeyim

Denizleri mavi gömlek, dğme misali şehirleri
Dağlar düğümlü kravat, gerdanlıktır nehirleri
Gkkubbeden bakınca, paha biçilmez ederdeyim
Uğruna şiirler yazılacak, ben en güzel yerdeyim

14 12 2010

İsmet Can

Enkaz Yığını

Boşuna depremeler olmaz derinlerde
Ve çağlayanlar hiç taşmaz boşuna
Enkaz yığını bıraktın, açık söylüyorum
Benden duydukların, gitmese de hoşuna

Sevda sarsıntısı bu, kolay olur sanma
Seninde başına gelir, egolarına kanma
Ve bir daha beni, vuslat uğrunda anma
Bin parçaya böler, aşkın enkaz yığını

Senin kaderin ördü bana, örümcek ağını
Hüzün ile geçirdim, en güzel gençlik çağını
Beddua ediyorum bak, açık söylüyorum
Paramparça etsin sevdanın enkaz yığını

İsmet Can

Erguvan Zamanı

Erguvan denen, bir kuru çalı
İlkbaharda serer, pembe halı
Nisandan, Mayıs'a doğru çıkalı
Yirmi günlük erguvan zamanı

Tarihte mühürlü, mor imgesi
İstanbul'a has, boğaz simgesi
Baharın kaçamakçı hergelesi
Gözlerden uzak, erguvan zamanı

29 05 2012

İsmet Can

Erkeklerde Ağlar

Büyük olur, erkek gibi erkeklerin yüreği
Düşünmez ölümü, verir aşka her şeyi
İhanete bürünür, anlatmazsa gerçeği
Zor geldiğinden, erkeklerde ağlar

Ender olur, hakiki erkek ağlaması
Dışarı vurmayıp, içinden çağlaması
Türkü olsa da iki telli bağlaması
Tel tel dökülür, erkeklerde ağlar

Bütün hayatını, eğer verdiyse aşkına
Dikkat etmeli, döndürmemeli şaşkına
Hercai bulutları, doldurursa taşkına
Nadirde olsa bazen, erkeklerde ağlar

İsmet Can

Eskiye Getir, Yeniye Götür

Bir köşede alıcı bekleyen sevdama
Bir kampanya başlattım
Karınca küçüklüğünde
Onur büyüklüğünde
Dikkatli bakıldığında görünür
Görüldüğünde alınır ve uğruna ölünür
Aşkta yüzü gülmeyenlere
Mutluluğa gülücük dökmeyenlere
Yüreğinde pası silmeyenlere
Sevda nedir bilmeyenlere
Aşk kapısından girmeyenlere

Kefil yok
Taksit yok
Sevda çok
Yorgun
Solgun
Durgun
Hırpalanmış
Örselenmiş
Bezgin ve ezgin kalbinle
Eskiye getir, yeniye götür

Mutluluğun daim olsun
Hayırlı olsun

10 04 2009

İsmet Can

Evliya Çelebi

Babası gibi Derviş Mehmet Zilli idi; asıl künyesi
Dünyayı dolaşmaya odaklıydı; sürekli bünyesi

Medrese okudu; tezhip, hat, musiki ve nakış
Seyahat gözlüğüyle inceledi, her nazarı bakış

Resulallah'a rüyasında diyecekti, ya şefa
Dilinden kaçırıldı; demiş bulundu seyahat

İstanbul'dan başladı geziye, sonra gitti çok uzak
Savaşlara katıldı; bazen oldu; name taşıyan ulak

Seyahatname'yi kaleme aldı; gezdiği yerler gibi
Tarihi gezi rehberi bıraktı; gezgin Evliya Çelebi

İsmet Can

Facebook Sosyolojisi

Facebook bir saydam duvar
İçinde ne ararsan var
Dijital bir ayar
Yüz kitabına uyar

Doğanın ekolojisi
Yazılım terminolojisi
Bilim teknolojisi
Ve aile sosyolojisi

Kriminoloji de yarar
Özlük haklarında zarar
Temkinli kullanım da karar
Her kesim burada yer arar

Bulursun sayfalarda kiri, pası
Olursun toplumun marsı, ası
Beklenmeyenlerin dahası
Deşifrenin öncü markası

Açar herkes geçmişteki soyunu
Resimler köylü kınalı koyunu
Alır kızlar ölçüsünün boyunu
Aslında bu bir Amerikan oyunu

Arkadaşlıklar abuk sabuk
Her gayriye meşru kabuk
Tanıtılır birey çabuk, çabuk
Sosyal paylaşım Facebook

27 08 2012

İsmet Can

Faiz

Peygamberin ayaklarının altındadır, faiz
Müslüman'ın asla bulaşması değildir, caiz
Faizi tavsiye eden kaç tane bulunur, vaiz
Eğer üzerinde bulunuyorsa o kirli haiz
Sahibini helak etmesi muhakkaktır, faiz

İsmet Can

İsmet Can

Fetih

Mehteran sesi ilişti
Konstantiniye'nin kulaklarına
İçi ürperdi aniden
Anlamını biliyordu zira
Bir o kalmıştı tek başına
Osmanlı'nın göbeğinde
Sirasını bekliyordu özlemle
Ve müjdelenen fatihini
Bir şeref olacaktı onun için
İstanbul adını almak
Ve İstanbul olarak kalmak

Bir ordu belirdi
Rumeli sırtlarından
Kutsal damacana içinde duruyordu
Yedi tepeli şehir
Ve ayınler ulaştı Roma'ya dek
Son çığlıklarını atarak
Fetih suresi okunuyordu o sıra
Toplar surlara dönmüşken
Allah kelamı imzalıydı üzerinde
Surun kalın duvarlarını döven
Top mermisinin

Sabırsızla bekliyordu Haliç'in ormanı
Gemi ve kızak olma uğrunda
Dua ediyordu melekler
Bulutların berisinde
Ve ikna ediliyordu Nisan ile Mayıs
Tarih düşülmesi için
Bin dört yüz elli üç de

Ve yüklerini attı Konstantiniye
Derin bir nefes alarak
İstanbul'un nüfusuna geçti, İstanbul
Adeta sükse yaparak
İlk ezan sesi duyuldu, Aya Sofya'da
Ve atından indi, Fatih; Cuma için
Ellerini kaldırdı; iftidah tekbirine
Kibleyi gördüğünde

Aya Sofya mutlu
İstanbul gururluydu
Fetih suresi okunurken
Hutbe de
Ve anlam kazanmıştı
Fetih

İsmet Can

Fırtına Sonrası Sessizlik

Yaşamışken aşkın ilkbaharlarını
Sen, çiçek açmıştın dalında
Ve o çiçeği, barındıran dal bendim
Genizlere yayılırken, baharın kokusu
Floral ikliminde gezerken, kendim
Aşkın yıldırımlarıyla güçlenerek
Yağmur öncesi fırtınaları, yendim

Abartı değil, yaz güneşine direnmek
Kolay mı, aşkın kılcal yaprak damarı olmak
Fotosentez yerine, asit yağmurunu solumak
Kolay mı dala, çiçeğini gözü gibi korumak

Sonbaharın korkuları yerleşir yüreğe
Önce yaprakları sararır düşer
Ayrılır gider, dalın kalın kollarında
Savunmasız kalır çiçekler, açıkta
Dağılır rüzgarda, narin vücudu, uçar kaçipta
Son bulur vuslat, ebedi yollarında

Kışın soğukları zapt eder, yüreğin zirvelerini
Ve bir isim konur buna, fırtına sonrası sessizlik
Ecelin türevleri fırlar dışarı, sur'un deliklerinden
Diliniz varmasa da buna, isterseniz deyin densizlik
Halbuki ne rüzgarlara dayanılmıştı birlikte
Ne sancılı doğuşlar gerçekleşmişti
Bu ölümün hafifliği kadar kolay olmamıştı
Ve ecelin bardağı, hiç böylesine silme dolmamıştı

13 10 2009

İsmet Can

Film Başlıyor

Ruhlar âleminde yaşamaya başladı ruh
Seçimini yapacak sonuçta, bedenli güruh
Kordon bağından geçeceğini biliyorken
Ya savaş açacak hayata ya da yapacak sulh

Kader, tini sancılı karın sularında haşlıyor
Doğum kazasında yaşam, nefesleri taşıyor
Sin durağından önce, yüklenirken kodlar
Hayatın makarasında, malum film başlıyor

İsmet Can

Fişini Çekerim

Biliyorum
Aşkın son nefeste hasta
Biliyorum
Melekler bile senin için yasta

Biliyorsun
Sen istedin bunu
Biliyorsun
Olacağı böyleydi sonu

İhanetlerin hariç
Senin için zehir bile içerim
Düşünmem ölümü
Kendime kefen biçerim
İhaneti çekemem sineme
Ötenazi yapar
Fişini çekerim

İsmet Can

Gel

Bu mevsim de geçti, gelmedin
Artık sonbaharda gel
Yağmurla yüklendi bulutlar
Hadi, yağmur düşmeden gel

Karlar kapladı, yüksek dağları
Oduncular sıvadı kolları
Rahmet kapadı yolları
Hadi, karlar erimeden gel

Tomurcuklar çiçek açtı
İlkbahar ışık saçtı
Artık huzurum kaçtı
Hadi, bahar bitmeden gel

Bu geçen kaçınıcı yaz unuttum
Gönlümü beklemekle avuttum
Ömrümü dalında kuruttum
Hadi, azrail duymadan gel

23 08 2008

İsmet Can

Geleceğini Biliyordum

İki saat önce ki yağmurun çamurları yapıştıyordu ellerimize
Uniformalarımızı değil, çamuru giyinmiştik üzerlerimize
Gün doğarken geldiğimiz bu cephe de mahsur kalmıştık adeta
Dakikalar sonra gelecek hücum emriyle, Allah ismi incek dillerimize

Cephe çukuru, sıralanmış askerle dolu, barut kokusu genizlerde
Bir kilometre ötede ki kıyıya vuruyordu cesetler, kızıl denizlerde
Korku, düşmandan ve ölümden yana değildi; imansız gitmekte
Geleceğini biliyordum ölümün, geziyordu ecel, cephede ki benizlerde

Sırdaşımdı yanımda tüfeğini titrek elleriyle tutan Mehmet Ali
İşte buydu savaşın ölümle kardeşlik arasında ki en yalın hali
Göz göze bakiştık birden, çıkacaktık hızla cephe gerisinden
Babam bir kolağasıydı, onunkinin ki ise Kütahya'da vali

Savaş alanının üzerinde, gökten bir bulut peydah olmuştu
Son kez kendimize çekidüzen verdik, soğuk yüzler solmuştu
Dualar semaya tekbirlerle karışık yaradana giderken
Tekrar yağın yağmurun ahengiyle, şehadet vakti dolmuştu

Hep birlikte fırladık cepheden, tabya ile ölüme gidiyordum
Şehadetti amacımız, ALLAH'ıma tekrar dua ediyordum
İslik çalarken mermiler, sanki bulutlarda geziyordum
Nasip olmamıştı şehadet, düşmana ölüm diziyordum

Taarruzun ardından, cephe çukuruna döndük yeniden
Mehmet Ali kardeşim yoktu yanımda, farkettilim aniden
Kınalı saçlarından tanıdım, iki cephe arasında kalmıştı
Fırladım döndüm geri, onu almak için yerimden

Mermiler yağmış üzerime düşmandan, farkında değildim
Tüfeğimi attım elimden, sırtladım kurşunlara eğildim
Cepheye getirdim, o elimi tutup, baktı; ona dua ediyordum
Şehadete ererken, son sözü oldu; "Geleceğini biliyordum"

İsmet Can

Gençlik

Gençlik bir zirve, yaşlılık onun dibinde ki yar
İyi tutun uçurumuna, olmak istiyorsan bahtiyar
Sen yaşlılığı bilmezsin, gençliği bildiğim kadar
Gençliğini iyi yaşa, ol sonunda mutlu ihtiyar

Dünya toz pembe gelir, gökyüzü mavi çatı
Varsa paran yardım et, üst üste dizme katı
Çok olur gençlikte günahattan inşa edilmiş yapı
Gemle ihtirasını, şişme balondan ibarettir batı

Gençliğine uyup, bulunma marjinal kesimlerde
Hatırlanma geçmişte ki, renksiz silik resimlerde
Yanağa kondurulmuş, kızıl ruj izi misali gençlik
Kalmasın adın, suya yazılmış saydam isimlerde

İsmet Can

İsmet Can

Git Be Kardeşim

Kabe'nin hasretiyle, yürekler yanar
Gidemeyenin özlemi, derinden kanar
Nasibe ulaşan, aşk-ı kucakla banar
Paran varken bir kere, git be kardeşim

Allah zenginliği, istediğine verir
Parası olmayanın, yüreği erir
Fikrini o yöne, bir kere çevir
Gitme rüyasına, yat be kardeşim

Amaç soğuk duvarları, görmek değil
Allah bu noktayı gösterir, saygıyla eğil
Kalbinde gitmek adına, yoksa meyil
Paranı çöpe at be kardeşim

22 10 2008

İsmet Can

Göç

Eller titriyordu soğuktan, çok koymuştu bu yürek göçü
Ağır hasarlar açmasına rağmen, alınamayacaktı acının öcü
Zira yoktu şimdi, hiç kimsenin bunu yapabilecek bir gücü
Geçmişini yıktığı gibi, geleceği de korkutuyordu büyük göç

Sınır tanımıyor, sınırdan geçen, sınırsız yığılmış yürekler
Gömmeye yetiştiremiyor cesetleri, sapları kırık kürekler
Haftalardır yıkanmıyor bedenler, başlarda bit ve böcekler
Üç günlük kuru ekmek üzerinden geçilip gidildi acılı göç

Şınıra yığılmıştı; ibretlik hayatlar, acı veriyordu trenin sireni
Ölüm mutlaktı yollarda, geleceği ise muğlâk, sınırlara ereni
Bir tiyatro sahnesi ya da bir film perdesiydi, acılardan ironi
Mutlu sonlarla bitse de hayatlar, yüreklerde yer edecek göç

İsmet Can

Gölge Oyunu

Gölge oyunu başlıyor
Vantrologlar her yerde
Bilmem, bu kaçınıcı oyun
Acaba, kaçınıcı perde
Gölgeler kalabalık
Benim gölgem nerede
Her kafadan ses çıkıyor
Hayali kimdir
Çubuklar kimin elinde
Şesler yükseliyor
Uzaklarda bir yerde
Seyirciler burada
Oyuncular nerede

16 06 2007

İsmet Can

Gönül

Dalgalı saçımın yeli gönül
Akan gözyaşımın seli gönül
Kendisinden de deli gönül
Beni, bana düşman ettin

Doruklarımın karı gönül
Yüreğimin ahu zarı gönül
Ateşimin harı gönül
Seni, bana pişman ettin

Hayallerimde diri gönül
Gerçeklerden beri gönül
Sevilmelerden geri gönül
Beni, sana mesken ettin

Alnımın teri gönül
Vuslatın yeri gönül
Ellerimin kiri gönül
Beni, ele rezil ettin

05 11 2008

İsmet Can

Günlüğüm

Ne gelse başıma
Hep seninle paylaşırım
Günlüğüm

Günün yorgunluğunu
Yüzümün solgunluğunu
Cebimin dolgunluğunu
Sana yazarım

Gün, gün
Saat, saat
Dakika, dakika
Hiçbir şeyimi gizlemem senden
Sen
Benim dert ortağım
Sır küpüm
Cebimdeki param
Kalbimdeki yaram
Dünüm
Bugünüm
Yarınımsın
Günlüğüm

Yüreğimde birikse de yara
Günüm geçse de kara
Ak sayfalarına sığınırım
Sen
Denizimde esinti
Sahillerimde gezinti
Duygularımda sezintisin
Günlüğüm

Güneşinde ısındığım yazım
Teline vurduğum sazım
Yellendiğim gazımsın
Kimse katlanmadı bana
Senin katlandığın kadar
Nasıl taşıdın
Bunca derdi
Sıkıntıyı
Yıkıntıyı
Ve ıkıntıyı
Günlüğüm

Kalemimin mürekkebine doldurduğum sıkıntıları
Boş sayfalarına akıtıyorum
Sen
Benim için
En iyi yoldaş
En mükemmel sırdaşsın
Günlüğüm

İşte bu yüzden
Sana bitiyorum
Gıpta ediyorum
Ve seni çok seviyorum
Günlüğüm

İsmet Can

Haberin En Büyüğü

Gerçekleşince haberin en büyüğü
Bozar batıl anlayışında ki büyüğü

Şok haber değil, dünyada ki savaşlar
Bu haberden, tüm fitneler yavaşlar

Doğunca 571'de yüce peygamber
Aslında gerçekleşmişti büyük haber

O gece Mecusilerin ateşi sönmüştü
Küffarın sarayı, harabeye dönmüştü

Hiçbir kötülük dayanamadı, o nura
Tüm insanlık kavuştu, peygamberle onura

Sırasıyla ardından, devam etti haberler
Azaplar hafifledi, arşa durdu kabirler

Kırk yaşına geldiğinde, peygamberlik verildi
Ayetlerle Kuran mucizesi, onun önüne serildi

Müslümanlığın adına, dendi İslamiyet
Kısa zamanda yayıldı, bu dini hâkimiyet

Çok zorlu şartlarla, kazanıldı zaferler
Kıyamete kadar sürecek, kutlu haberler

Bir milat idi onun, Medine'ye hicret edişi
Nasip oldu hac için, tekrar Mekke'ye gidişi

Bunaltıyordu Arabistan'ın o sıcak havası
Hayırlıydı elbette, Hudeybiye davası

Kan gövdeyi götürdü, büyük savaş Uhut
Kandil yaktı melekler, aydınlandı ilahi buut

Var olma savaşıydı, çölde ki şanlı Bedir
Yayılmıştı şehide, cennetten yatak sedir

On dört asır önce, verildi büyük haber
Dünya uğruna insan, neden oluyor heder

En zeki insan bunu, neden edemiyor akıl
Kâinatta ki şu dünya, en ufaklık bir çakıl

Mal, mülk zenginlik, Rab için küçük paha
Neden tamah ediyorsun, ne istiyorsun daha

Cennet ile cehennem, değil mi büyük haber
Düşündün mü ey fani, dünya nereye gider

Bırak düşün hükümet, kurulur yeniden

Ecel yaklaşıyor bak, öleceksin aniden

Futbol bir oyun sadece, tutarsın bir takımı
Ölüm geziyor damarda, ecel vermiş akımı

Bir taş düşse kafana, bitirecek aniden işini
Azrail bekliyor hazır kıta, çekiverecek fişini

İnsanoğlu kulak ver, büyük haberi iyi oku
Çeki düzene gir, yaşantınla namaz doku

İSMET CAN

İsmet Can

Hacivat İle Karagöz

Kahkaha sesleri yükseldi, cami inşaatında
Yavaşladı çalışmalar, henüz temel katında
Yayılmıştı haberler, hızla saray sathında
Neşe saçarken etrafa, Hacivat ile Karagöz

Caminin temeline döşendi, tonlarca demir
Emretti tez elden sultan, demiri kesti emir
Büyük yerden gelince emir, lütfeyledi amir
Azledildi aniden ölüme, Hacivat ile Karagöz

Kaçırmıştı bu olay, tüm çalışanların tadını
Üzölmüştü şehir ahalisi, çoluk çocuk kadını
Tarihe kazıdı; birkaç hayali perdelere adını
Bursa'ya sembol oldu; Hacivat ile Karagöz

Hacivat ile Karagöz, şimdi gönüllerde yaşıyor
Gölgelerde yansımaları, zamanlardan taşıyor
Anlatılıyor şöhretli hikâyesi, sınırları aşıyor
Yankılanıyor kulaklarda, Hacivat ile Karagöz

İsmet Can

Hadisi Şerif

Yüce peygamberin kelmamıdır, Hadis-i şerif
Onun, bunun aklına göre değıldir, bu tarif
Okuyunca anlar, izanı olan her bir arif
Arifler üstü bir kelmamdır, Hadis-i şerif

Her ayrı konuda toplumsal sosyoloji içerir
Tüm zamanların inanç ve kültürüne eğilir
Ashabı Kiramın teslimiyet ahlakından gelir
Kuran ayetleriyle desteklenir, Hadis-i şerif

İsmet Can

Hani

Hani öylesine bir duygu kaplar ya insanı
İçinde anlaşılmaz bir gariplik hissedersin
Gezersin ya bulutlarda, yaşatırsın her anı
Sonra aniden düşer, tepe taklak gidersin

Hani nefret ederken, sevmek ister ya insan
Bazen sitem edip, kaderine küsersin
Sönmeyecek pahasına, içinde ki volkan
Patavatsızca söylenip, söversin

Hani üzülürken sıkıntılara, şuarsuzca güler ya insan
Acıtırken duygular yüreğini, darbelere alışırsın
Eski, siyah beyaz fotoğrafta, hala gülümsüyor duruyorsan
Omuzlayıp dertlerini zamana, yeni hayata taşıyorsın

Hani ecel hissettirir ya kendini, ayazı tonda üfürürken
Ürpersen de üşümezsin, hayata yamanırsın
İyi bir vücutla yaşıyorken, nankör kader yüzüne tükürürken
Buhar olup uçsan da tin halinle, herkesçe aranırsın

İsmet CAN

02 02 2008

İsmet Can

Hasat Fırtınası

Geçiyor ömür, varmalısın artık farkına
Anlamadan gençlikte esiyor fırtına
Biriktirme günahları geldiğinde hasat
Alamazsın bu kadar yükü sırtına

Hasat fırtınası bu, ağır hasarlar açar
Gün gelir gençlik de avuçlardan uçar
Güneşle ısıt, güzde kalan yanlarını
Bakarsın ölüm tebessüm saçar

İsmet Can

Hazırla

Doğduğun o gün, avazın ıktığınca ağla
Yıpranmış, rselenmiş kalbini arada bir yağla
z kelepçelerini hayatla bağladığın, ellerinde ki nasırla
Mezarı kendine değil, kendini mezara hazırla

İsmet Can

Her Şeye Rağmen

Hava soğuk
Hem de çok soğuk
Donduruyor yürekleri
Nefesler boğuk

Altımda eski bir branda
Üzerimde delik ve yırtık bir kazak
Köpeğim Bozok ile paylaştığım
Araklanmış bir battaniye
Bir de ancak bir buçuk metrekaresi işgal ettiğim
Küçük bir dünya
Hepsi bu

Bir çiğnemlik nutfe olarak atılmışım sokaklara
Yaşamın bağına karanlıkta damlamışım
İrin kokulu döşeklerden

Anne ve baba kavramını hiç bilmem
Soğuk rüzgar ve yağmur okşar saçlarımı
El yerine sadece
Ama, en azından bir adım olduğunu biliyorum
Aladdin derler bana
Kafa kağıdımda öyle yazıyormuş
Onu da hiç kullanmadım zaten
Adım Aladdin
Lakin, sihirli bir lambam yok, maalesef
Adıma istinaden
Bir arkadaşım korkudan öldü, geçenlerde
Köprü altı çöplüğünde
Ödü kopmuş zahirin
Cin çarptığını söylemişler, doktorlar
Ben de karşılaşır mıyım bilmem, cinle
Ama, bir cinim olsun isterdim
Üç değil, bir isteğim olurdu
Bunu da tahmin etmek zor değil ya zaten
Zaten ruhum bir cam şişenin içinde
Çırpınıp duruyor
Mantar tıpası açılrsa
Uçup gidecek, benden habersiz
Soğuk gecenin koynuna

Her yanım camdan duvarla çevrili
Azrail gün de bir kaç kez uzatır
Camdan elini içeri
Ve ben hissedirim yoklandığımı

Suç işlemek zorunda kalırım
İçimden gelmese de
Karakolda yıkanırım ara sıra
Bir kaç sıcak çorba, o zaman içerim
Polisin elinden
Yirmi dört saatten az sürer

Sokaklara dönüşüm
Belki bir ay sonra yine buluşurum
Karakolun sıcak çorbasıyla
Düşünürüm, işte bu yüzden
Acaba ne suç işlesen diye
Yaşam, nefes alıp verme arasında sıkışmış,
Ve gecenin karanlığına yaftalanmış

Umutsuz umut
Peşinden sürüklüyor, yine de her daim
Her şeye rağmen

İsmet CAN

İsmet Can

Heykeltıraş

Sen
Beyaz bir tenden
İçinde gizlediğin benden
Cansız bir bedenden
Ve bir heykelden
İbaretsin

Doldurulmuş kilin
Konuşmayan dilin
Beyaz bir Nil'in
Ve soğuk bir elin
Var

Ben
Keskisini iyi kullanan
Gözlerinde sulanan
Etrafında dolanan
Ve hayallerine yollanan
Heykeltıraşım

Keşke
Seni yaşattığımı görebilseydin
Ve dönülmez menzilden gelebilseydin

Ve keşke
Bedeninde ki harca
Ruhumdan bir parça
Verebilseydim

Ben
Hayatla canhıraş
Müzmin heykeltıraş

16 04 2009

İsmet Can

Hıristiyan Kardeşim

İnanç hassas bir değerdir, değildir bir hobi
Başka bir inanç, nasıl görebilir İslami bir fobi
Saygı gösterelim birbirimize, olması gerektiği gibi
Haç ne ayrıcalık kazandırıyor, Hıristiyan kardeşim

Batıda yaşamak vermez, özel bir değer ve hak
Gerçekleri öğrenmek istiyorsan, her iki tarihe bak
İster kabullen geçmişini, ister kitapları ateşte yak
Medeniyetin doğudan transferdir, Hıristiyan kardeşim

İslam da asla bulamazsın, veba hastalığı, engizisyon
Hamam kültürü bize özgü, Batının ki ise imitasyon
Sana anlatıldığı gibi değil, iki yüzü farklı madalyon
Biz ilmin ağacıyız, siz uç dalları Hıristiyan kardeşim

Medeniyetin vatanıyız diye, edebilirsin istediğince yemin
O medeniyete geçmişiyile biz hazırlamıştık köklü zemin
Savaş sanatında üstünlük genleri, bize verilmişse suç kimin
Tarih yazıyla birlikte doğuda başlar, Hıristiyan kardeşim

İsmet Can

Huşu

Yüreginde hissetmiyorsan hafif bir huşu
Hacda zemzemle yıkanıp, alsan da duşu
Kaçar gider elinden, kalbinin vicdani kuşu
Tutmak istiyorsan kuşu, kalsın yüreginde huşu

İSMET CAN

İsmet Can

Huzur Evi

Yoksa eşiniz eğer, bir yarınız noksan ise
Eskidiyseniz, yaşınız yetmiş ile doksan ise
Evde var iken, başkalarınca yoksan ise
Ev, değildir sizin için bir huzur evi

Üzerinize kalıyorsa sürekli hata ve kusur
Zorlama bu evde, bulamazsın asla huzur
Doksan yıl değil, geçse de doksan asır
Bu evden insanı paklar bir huzur evi

Varlığın artık huzur getirmiyorsa bu eve
Rızalarıyla götürülürsün, evden, seve seve
Evlat değil bunlar inan, iki ayaklı bir deve
Adı huzur, kendi huzurlu mudur; huzur evi

Kısa bir yalnızlık iyi gelir, belki, bir parça
Gözyaşın su olur, dertlerin kum, çevirirsin harca
Ölüm, ince bir çizgidir; saydamsı bir sırça
Ecel sessizliğine bürünür artık huzur evi

Ziyaret edilmen için bayramları kollarsın
Bu umutlarla takvim yapraklarını yolarsın
Olmayınca gelenin, bitki misali solarsın
Artık huzur evi değildir, bu huzur evi

Doksan yıllık ömrün yazılıdır, ılık su da
Farkın yoktur bitkiden, vazoya benzer oda
Yaklaşmıştır varışa, içilmelidir acılı soda
Belki de ebediyettir; en güzel huzur evi

ismet can

İsmet Can

Hüzün Yağıyor Serinlerime

Orta yerde bir masa
Masanın ortasında sen
Sıcaklık değerken serinlerime

Kar yağıyor
Masa ile ikinize
Kar ortasında ben
Hüzün yağıyor derinlerime

İsmet Can

İslanıyordu Atatürk

Yağmuru izliyordu çocuk
Odasının penceresinden
Ve evi, tam karşısındaydı
Gittiği okulun
Bakışları akşamın karanlığında sabitlenmişti
Okulun bahçesine doğru
Çok seviyordu yağmuru
Fakat bir sorun vardı
Büst
Atatürk büst
İslanıyordu Atatürk yağmurda
Atatürk'ü de seviyordu yağmur gibi
Çaresiz gözlerle izliyordu
İslanışını Atatürk'ün
Gönlü razı değildi onun ıslanmasına

Ve aklına bir fikir geldi
Babasının ceketini ve şapkasını kavradı
Askıdan
Okulun bahçesine yöneldi
Koşarak
Demir kapıyı aştı çabucak
Giydirdi babasının ceketini ve şapkası
Atatürk'e

Karşısına geçerek gülümsedi
Mutlulukla
Daha hoş olmuştu böyle
Atatürk
Fakat bu kez kendi ıslanıyordu
Yağmurda
Hâlbuki bu hiç umurunda değildi
Onun
Nasıl olsa ıslanmıyordu ya
Atatürk

İsmet Can

ISSIZ

Çıt çıkmıyordu etraftan
Her taraf ISSIZ
Gece sisli
Sis puslu
Yürek sakın
Ve uslu

Bir yol
ISSIZ
Ve bir ev
ISSIZ
Evde ki adam
Kaygısız
Örümcek kaplamış duvarları
Ürkütücü
ve ISSIZ
Ne örümcekler görünüyor meydanda
Ne duvarlar konuşuyor
Sönmüş bir şamdan
Ateş bekliyor
Üst katlara çıkan merdivenler
Çürümüş
Zamanın zalimliğinden ürkmüş
Ve bir kaç ayak basmasıyla
Hemen çökmüş

Yol bile toz tutmuş
Ve burda ki hayatı zamanla yutmuş
Anılar konuşmuyor
Korkusundan
Asfalt irin kaplamış
Tortusundan
Korkuları bastırıyor zaman
Endişeleri kaplamış duman

ISSIZLIK bile kendinden şikayet ediyor
Usanmış susmaktan
Yine susuyor
Kanat çırpıyor zamanın ötesine ISSIZLIK
ISSIZCA kusuyor

Kurtarılmayı bekliyor ISSIZLIK
ISSIZLIKTAN.
Zamanın da terkedecek, zamanla
Kalacak zaman ISSIZ
Duracak kendi halinde hala
Yol ISSIZ
Ev ISSIZ
Ve ISSIZLIKTAN kurtulan ISSIZLIK
ISSIZ

26 08 2008

İsmet Can

İade Nedeni

İade ediyorum sana
Bir zarfa doldurdum
Hercai sevdanı
Sıkıntılarını
Yıkıntılarını
Ve takıntılarını ile
Postaya verdim elden

Bilirsin beni
Aramam kendiliğinden gideni
İşte budur
İade nedeni

İsmet Can

İhanet Kurşunu

Karanlık bir odada sevdam
İhanetse, kapıda bekleyen silah
İnce bir sicimle bağlı tetiği
Ve düşmeyi bekliyor
Vuslatı tabuta koymak tek isteği

İşte bu, ölümlerin en beteri
Kitaba yazılı, ağır kaderi

Açılmasın diye bekliyor kapıyı sevdam
Ebediyen aydınlanmaz odam

Bırakıp gitmen fazla koymadı bana
Acısı yapışsa da cana

Af dileyerek dönüşün var ya
Karanlığa düşmüş sevdamı kurtarma çabaların
Af etmekten öte geçecek
Sürpriz olsun diye
Hiç tıklamadan habersiz
Kapıyı açtığı anda aniden
Bu sevdâ elim ihanet kurşunuyla bitecek
Ve göz yaşların bedenimi örtecek

25 02 2009

İsmet Can

İkinci El Aşk

Saklamıyorlar artık aşkı nazardan
Elde ediliyor pek çoğu pazardan
Ne ardan anlıyor, ne de azardan
Kuvöz saksıda büyüyor ikinci el aşk

Aranmıyor artık, eşlerde dengeli seçim
Önemli değil yaş, öncelik paralı geçim
Şekli bakış arabalı, dairesel snob biçim
Resmiyet gereksizliğinde ikinci el aşk

Fark etmiyor artık, evlenmemiş ve dul
Göz görmese de her olana katlanır kul
Hayat denilen olgunun kendisi özel okul
Sınıf geçme derdinde değil, ikinci el aşk

İsmet Can

İnternet

Anlaşıldığı gibi adından, adı internet
Her şey elinin altında, her şey net
İster alıştır kendini, ister et ret
Her şeye rağmen, ihtiyaç internet

Ne kadar çeksen de duygularına set
Bilgisayar kullanımına olma ket
İnternet ortamına her koşulda evet
Koşulları belirleme de olunmalı net

İsmet Can

İp

Azrail, ölüm ve yalnızlık aynı ekip
Tavan yapıyor ecel, mutluluk ise dip
Aç kollarını hayatın saydam girdabına
Tavan arasında hazır bekliyor ip

İsmet Can

İrem

Yemen çöllerinde doğmuştu, Ubar Efsanesi
Yeni bir tarzla başlamıştı, yaşam felsefesi

Göz kamaştırıcı sütunlarla göğe yükselirken, İrem
Fitne bolluğunda ucuzladı doğruluk, bir kaç dirhem

İnşa edilmişti su kanalları ve yapay ırmaklar
Boyadan geçilmiyordu yüzler, cilalıydı tırnaklar

İpek giysili şımarık erkekler, yaratmıştı şatafat
Zenginler hep haklıydı, gariplerdeydi kabahat

Şehvet uğruna genç kızlar ve oğlanlar satıldı
Zorunlu hizmetkarlığa, bir yenileri katıldı

Dış görünüşüyle İrem şehri, adeta bir kale
Kale dönüşecekti sonunda, acınacak bir hale

Zenginlik çıkarmıştı İrem halkını raydan
Yerle bir olacaktı, livatadan dolayı saydan

İsmet Can

İslam

ALLAH'ın katında ki tek din İslamdır
İslamdan olanın geleceği sağlamdır
İslam dışında olana eziyet haramdır
Her bireyi kendi yerine koymaktır, İslam

Araştırarak olunmalıdır, Müslüman
Müslümanlık en doğru dinsel argüman
Elçi ve kitaplarıyla duruyor tüm zaman
Bütün inançları kucaklayıcıdır, İslam

İslam önceki inanç ve kitapları kutsar
Hümanizm güneşiyle insanları kapsar
Dini zayıfların yaşantıları sürekli aksar
Aksamadan akan nehir gibidir, İslam

Her mümine kendi kefildir, yüce Yaradan
İster havadan gelsin imtihan, ister karadan
Bir sebep oluşturur, asla değildir sıradan
Őuurlu Müslümanların sigortasıdır, İslam

İslamı sečen yazdırır, ilahi listeye adını
Ayrımı olmadan yer alır, erkek ile kadını
İyi davranan evladına, alır dua ile yağdını
Yağdedilene tanıtır, gök ehline İslam

İslamı anlatmak, üç satırla mümkün değil
İlk şartıdır namaz, ALLAH huzurunda eğil
İnanmak anlamında, kalbinde yoksa meyil
Meyli olan bireylere saygı bekler, İslam

İslam kapısının anahtarıdır, kelime-i şehadet
Namaz ve oruçla bellidir, Müslümanda şaret
Gücün varsa git hacca, zekat ver ve dua et
Hayırla heybesini doldurana, zayi etmez, İslam

Unutma ki namazdır, İslam dininin direği
Dik tutmaktır Müslümanlığın, öncelikli gereği
Kale gibi korumaktır, bu inançlı yüreği
Eziyet ve zulüm gören, tek dindir, İslam

İsmet Can

İstila Yüreğim

Sığıramıyorum artık tüm bunları yüreğime
Bir yandan ihanetlerin
Diğer yandan nefret tohumların
Sensiz zorunluluklarım
Ve senli sorumluluklarım

Kaldıramıyor yüreğim
Hercai duyguları
Bilemez böyle olacağını
Yalnızca sevdana yer vardı yüreğimde
Fazla geldi artıkların

Hepsini topla götür
Ne varsa kazı yüreğimden
Çoğaldı ağırlıkların
Taşıyamaz oldum seni
Yorgunluk
Ve durgunluk
Hat safhada

Gelirsen temiz aşkınla
Bekliyorum buradayım
Mıknatıs değil bu yürek
Her çöpü barındıracak
Boğuluyor kalbim
İstila yüreğim

İsmet Can

İt Beni Rüzgar

Şarkı söylüyor, dağın esintisi
Vokal yapıyor, yağmurun sesi
Güneşten kopuyor, ecelin nefesi
Yeşillik vadilere, it beni rüzgar

Kucak açtım, gökte ki bulutlara
Umarım taşır beni, sonsuz umutlara
Rabbın verdiği, ilahi komutlara
Dualar eşliğinde, it beni rüzgar

27 08 2012

İsmet Can

İyi, Kötü, Çirkin

Bu bir Clint Easwood filmi değil
Bir kovboy ironisi hiç değil
İndir fôtrünü başından
İyi karşısında eğil

Kovboy, silahını değil
Kötülüğü kuşanmış beline
Mahmuzları dönüyor, çizmelerin arkasından
Davrandı silahşör edasıyla
Hızla asıldı kötülüğü eline

Çirkinlikle yuvarladı purosunu ağzında
Dişledi ucunu, tükürdü yere
Faltaşı gibi açıldı gözleri
İkinci, acıyla yığıldı yere

İyi, şerif
kötü, katil
Çirkin soyguncuydu
Her biri sembolize konuydu

21 09 2007
35 mm.'de doluydu.
İyi
Kötü
Ve çirkin.

Oysa dönen hayat makarasında
Adalet ve sevgi, İyi'yi
Kumar, Kötü'yü aldı.
Çirkinse yalanda kaldı.

İsmet Can

İzler Ve Bizler

İyi bakmak lazım, geçmişte ki izlere
Haykırıyor adalet, adaletsiz gizlere
Dokuz notasız çınlıyor, içte ki tizlere
Umarım hayır getirir, çığığı bizlere

İyi koklamak lazım, yanan genizleri
Bakarsın aşar gider, dalgalı denizleri
Kumsala mesajı kalır, sahilde ki izleri
Yaraya döner izler, korkutarak bizleri

Günah yarası olur, dermansız dizler
Her dermanı yine, tövbesi temizler
Geleceği endişeli, geçmişsiz bizler
Geçmişten gelen izler, bizleri izler

29 05 2012

İsmet Can

Jest

Tüm duygularıma çekmişken rest
Hasretin ediyorken sürekli test
Özlenişlerin etmiyor beni mest
Çıkıp gelerek, yapsaydın bir jest

İsmet Can

Jilet

Jilet gibi delikanlıydı
Elinden hiç düşmezdi
Jilet

Tıraşını jiletle yapar
Jilet atar
Suça, suç katar
Birkaç gün yatar
Keyif çatardı

Sonunda büyük para soydu
Ve en kötü suçlu oydu

Zengin biri oldu
Cepleri doldu

Beste yaptı
Şarkı söyledi
Hızlı tırmandı zirveye
Yükselişi böyle idi

Lakabına dendi jilet
Konserine yetişmedi bilet

Hayranlığı kalplere ekildi
Sonunda heykeli dikildi

Eski suçlarına dosya oluşturuldu
Tüm geçmişi tek tek soruşturuldu

Ve beklenen sonuç, suçlu bulundu
Kazandıkları, kaz misali yolundu

Parmaklıklar arkasında
Eski alışkanlıklarına devam etti
Yine jilet attı, bu kez kendine
Ve hayatı bir jiletle bitti

Heykelleri yerinden söküldü
Fabrikada jilet olacaktı
Jilet gibi keskin bir hayat
Böylece son bulacaktı

İsmet Can

Kağıt Ve Kalem

Tarihler, kâğıt ve kalemlerden ibarettir
Besmele damlıyorsa, kalemde ibadettir
Yansıyorsa kâğıdı, en güzel hitabettir
Yarasına merhemse karası, kalemdir; kalem

Tanıklık etme yükünü taşımalı kâğıt
Beyaz kadar gerçekse, sancılı bağıt
Getirse de sonucunda yakarışlı ağıt
Gömülmez tarihin gri derinliğine kâğıt

Kurumuş bile olsa mürekkebinin ıslağı
Koşmaktan çatlasa da süvarinin kısrağı
Oktan beter delse de kalemin mızrağı
Tarihin kardeşliğidir, kâğıt ve kalem

İsmet Can

Kahramanlar Önden Gider

Kolay mı ölümlle inatlaşmak
Dik durmak sabahlarına
Güneşi savururken rüzgâr
Fecri alaşağı etmek
Aklın sislerinden belirir düşman
Barut kokusu kaçır genizlere
Kazdığı mevzide yorularak bitap düşer kahramanlık
Mecali kalmaz mevziden hücumla
Ve şüheda cenahına yazdırır adını

Kırmızıya bulanmış süngünün ucundadır
Sevgiliye hasretlik
Ya barut kokulu meydana serilecek
Ya da yavukluya miras kalacak
Bu can

Torunlara anlatılacak bir gırtlak gırtlığa gelme hikâyesi değil bu
Tarih zaten unutacak
Rabden ötesi boş
İki meleşim şahit olacak sadece
Şahadetin amortisi yalnızca
Gazilik
10 dirhemlik
İstiklal madalyası için değil elbet
Tüm bu meşakkat
Saklasan da yıllar yılı
Metal parçasını
İşe yaramaz küflenmekten başka
Şühedanın beyaz sayfası
Tek seçenek
Gök ehlinin törenle karşılaması varken
Ve şehitlik cennete giderken

Dünyevi tortular yapışmadan üzerime
Mecrasında aksın nehirler
Türküler yakıladursun
Kasvetle geçelim sislerin içinden
Kahramanlar önden gider
İlahi, ilaha

İsmet Can

Kahveye Yemin Olsun

Biliyorum
Hiç bir hatırım yok, sana karşı
İnanmasan da seni seviyorum
Hem de kırk yıllık hatırı olan
Kahveye yemin olsun

Biliyorum
Falına baktığın kahveye inandığını
Fincanda ki yol izlerinde dolandığını
Ve beni uçsuz diyarlara yolladığını
Samimi söylüyorum
Telve sevdamıza yolum olsun
Seni seviyorum
Kahveye yemin olsun

İsmet Can

Kara Kutu

Özgürlüğe uçar kalbim
Bir uçak misali
Pilotu sen olmalısın
Bulutların üzerinde, ikimiz adına
Mutlu sen olmalısın
Ve yüreğime özgürce dolmalısın
Kopyaladım bir kere seni
Şifremi sana verdim
Yalnızca beni sev istiyorum
Budur benim tek derdim

Seni ne kadar sevdiğimin
Farkında değilsin belki
Aşk hikayelerinin hiç biri
Böyle sevgi görmeyecek inan ki
Çok kolay olacak bunu anlamak
Tek yapmak gereken şey
Özgür ruhunla yüreğime damlamak
Uçarsa ruhum gökyüzüne
Ve özgürce paylaşırsa semayı
Ve yine birden özgürce
Düşerse, yüreğine düştüğü gibi
Ve inişi sert olursa
Biliyorsun ne yapacağını
Ve yüreğimde ki merkezde bulunan
Turuncu kara kutumu açacağını
Sonra ardından başka sevdalara
Arkana bakmadan kaçacağını

İhanetine kızmayacağım
Ölürken bile seni üzmeyeceğim
Çünkü enkazımda öğreneceksin sevdamı
Ve asla naza çekmeyeceğim

Umarım kalan yaşamında
Ebediyen mutlu olursun
Sevda kodlarımı sakla emin bir yerde
Çünkü samimiyetimi
Ve seni ne kadar sevdiğimi
Kara kutumda bulursun

İsmet Can

Karbon

Kainat zifirden karanlık bir boşluk
Mars ile Venüs arasında ki hoşluk
Güneşten dünyaya saçılan na hoşluk
Yaşamın zaruri olmazdır, karbon

Isı küresinin en sıcak yerinde
Buzdağının dondurucu serinde
Eşyanın üstünde ve en derinde
Canlı anatominin yapısı karbon

Helyum ile berilyum kucaklaşır
Karbona döner izotop duraklaşır
Kararsız atomlar, özden uzaklaşır
Hayatı çepeçevre kuşatır karbon

06 06 2012

İsmet Can

Kargaların GülüŖü

Acıyla inletti ısırıkları kargaların
Her gaga darbesinde
Özgürlüğünü haykırdı dağlara
O bet sesiyle
Kurtlara göz kırptı
Süzülürken
Pençelerinde çığlık atarken kuzular
LeŖlere üŖüŖtü, karakargalar

Vadilerinde hapsoldu kurtlar
Uludukları meydanda
Beklenmedik zamanda
Tüy döktü kargalar aniden
Beyaza büründü, renkleri
Kurtlarda ŖaŖırdı, bu iŖe
Ve kursaklarında kaldı
Kargaların gülüŖü

İrin aktı; kızıl gerdanlarından
BaŖka kaderleri yazmıŖtı, kirli sayfalara
Ve köreldi; gagaları
Kurtların tırnakları gibi
Sona eriyordu, ütopyaları
780 binlik metrekairelik parkurda

İsmet Can

Karpuz Kabuğuna Y¼klenirdi, D¼şler

Derin bir i çektirir ocukluğum
Kolay olurdu, her Şeyi sahiplenmek
Gerekleşirdi hemen, hayal etmekle
Yağmur damlalarını, birbirine eklemek
D¼şlerin ön¼nde beklemek

D¼nyanın giriş kapısıydı, orası
Yani d¼şler
D¼şleri, d¼ş¼rmekti marifet
Acemi d¼şlere

Dedim ya
Karpuz kabuğuna y¼klenirdi, d¼şler
Ve ince bir ipe çekilen
Ne kopmaz bir ipti o
Karpuz kabuğunu çeken
¼stelik hayalleri taşıyan
Benim ellerimmiydi o ipi asılan
Karpuz kabuğuyla d¼şleri arka da bırakan
Yoksa o el, ocukluğummuydu
Ya da d¼şlerden ibaret olan

Neden taşımıyor Şimdi hayallerim
Hayaller, başka hayallere mi taşındı
Neden karabasana d¼n¼řtü
Ve ağırlaştı
Hayaller uzaklaşıp, kahrılaştı

Yoksa karpuz kabuklarına mı bastık
D¼şler mi ezildi, birlikte
İplerimi kopardık artık
Yoksa o el mi bizi, biz mi o elleri bıraktık

İsmet Can

Kedi

Kükreerken
Fazla yükseltme sesini, aslan
Rahat uyusun şimdi
Fare kovalamaktan yorulan
Kedi

İsmet Can

Kelebek Hafifliğinde

Şuh duyguların cezbeder beni
Kaybolur giderim, gözlerinin derinliğinde
Deryalara dalmak değildir, asıl maksadım
Yalpalar gönül aczinden, üşür ecel serinliğinde
Yaftalanır ömrüm hayatın saydamına
Yükselirim semaya, kelebek hafifliğinde

01 01 2009

İsmet Can

Kendine Hiç Sordun Mu?

Bir hikmet vardı elbette, Muhammed'in nurunu gördüğünde Adem
Bak, bastonuyla titreyerek gidiyor camiye, doksan yaşındaki dedem
Namaz, kurtuluşuna ermek anlamında, bir sigorta ise madem
Asırlarca insanlar, neden ibadet ediyor, kendine hiç sordun mu

Alem, büyük bir insandır aslında; insan ise küçük bir alem
Alemde müstesna olana, ayrıcalık tanıyacaktır, ilahi kalem
Kalemde damlayan pınardan, kanarak sende helalinden em
Emrolunduğun kitaptan, hissene düşeni, kendine hiç sordun mu

Kusur bulma sakın, ayıplarımızı layıkıyla örter zaman
Zaman konuşursa eğer, günahlarından utanır insan
Diz çöker karanlık çatı, falezlere çekilir umman
Ummanda batmadan yüzmeyi, kendine hiç sordun mu

03 06 2011

İsmet Can

Kıl Namazını

Ey mümin, namazını kıl
Boşa geçmesin onca yıl
İki dünyanın kayıp demektir
İbadetini yapmazsan asıl

Al abdestini, kıl namazını
Erteleme asla namazını
Sonra kılarım diyenin
Daha dün kıldık namazını

Namazını ihmal etme sakın
Dürütlüğü ve vakarı takın
Unutma, ölüm her an yakın
Cennet penceresinden bakın

Ezanı duyunca, kıl namazını
Erteleme sakın namazını
Yaşlanınca kılarım diyenin
Genç iken kıldık namazını

14 09 2012

İsmet Can

Kiyamet

"Gerçek Şu ki
Kiyamet Saati yaklaŐarak gelmektedir
Onda hiÇ Őüphe yoktur"
Sarsıntısından ve dehŐetinden
Alınacak dersler çoktur

Günaha dalarken insan
Bilmez asla, bilinen kabahatini
Hâlbuki Kuran haber veriyor
Bazı ayetlerde Kiyamet Saati'ni

"Saatin ne zaman demir atacağını
Sorarlar" Araf'ta
Őüpheyle yalanlamaya giderler
Dünyevi tarafta

Önemli saat gelecek güzelce gayet
Tanık olamıyorsak da buna Őayet
Müjdeliyor bunu, Kur'an'da her ayet
En büyük ayet olarak geliyor kiyamet

İsmet Can

Kıyamet Saati

Kıyamet saati çok yakın
Günah yollarından sakın
Kuran nurunu göğsüne takın
Çünkü gelecek saat çok yakın

Mesih yakında indi; inecek
İlahi adalet dünyaya binecek
Her gafil bir yerlere sinecek
Saklanacak yer yok o saatte

İsa'da gelecek hemen ardına
Sonrasında kopacak ulu fırtına
Günahlarını yüklenip, git sırtına
Kazandığın zerre konacak tartına

Evrenin derinliğin yarılırken şakka
Kamerden düşerken ilahi şapka
Parlak bilyeler dönerken hakka
Güneşi yakacak, kıyamet saati

Suyla dolarken karanlıkta arz
İlahi emre yakışacak bu tarz
Evrenin ölümü elbette ki farz
Farzı sonlandırarak, kıyamet saati

Anıldığında adı, kalpler korkudan erir
Korku yüreğe, ölüm hissiyatını verir
Kıyamet Saati, ne zaman ise gelir
En iyi zamanını ALLAH bilir

İsmet Can

Kibritle Oynama

En ufak bir kıvılcım yeter, ormanı yakmaya
Ağaca yaslanırken, dertleri kafana takmaya
Kuru yaprak üzerinde, sigara ateşi çakmaya
Söndürmeden atma kavını, kibritle oynama

Yaktığın ormanı, gözyaşınla söndüremezsın
Şeni de yakar ateşi, yeşili geri döndüremezsın
İstesen de bu, gönül yangınını dindiremezsın
Piknik yaparken ormanda, kibritle oynama

Orman yakmaya sebebiyet, hainlikle eşdeğer
Uykuların kaçır, sabahlarında olmaz seher
Ağacı, yeşili ve doğayı çok seviyorsan eğer
Tabiatın ciğerlerini düşün, kibritle oynama

İsmet Can

Kimse Vazgeçilmez Değildir

Üzülme, kaçan balık büyük olur diye
İnan hiç değmez ağladığına, gülüm
Üzülme, çiçekler dâlında solar diye
Yenisine can verir yaratan, gülüm

Delip geçse de aşk kurşunu yüreğini
Her derdin merhemi vardır, gülüm
Kestiremesen de aşkın yalan gerçeğini
Her vuslatın depresi vardır, gülüm

Tüm ayrılıkların da, bir ilki yaşanır
İstemedен gözlerden, yaşlar boşanır
Koşma peşinden, herkes kendi kaşınır
Kimse vazgeçilmez değildir, gülüm

İsmet Can

Kopyala, Yapıştır

Ey sevgili, büyük sevdama kendini alıştır
Aperatif aşkımla, açlığını yatıştır
Kromozomlarımda ki zerrelerimi kopyala
Kalbinin en derin, yerlerine yapıştır

Bilesin bu sevda, inişlere yokuştur
At çile sepetini, etrafından savuştur
Birleştir ruhunu, kaderinle buluştur
Kopyala hasretini, özleminle yapıştır

Sil gözyaşlarını, gülümsemeyle yakıştır
Küskün kışlarını, baharlarınla barıştır
Sevgi sözcüklerimi, dudaklarına iliştir
Kopyala retina mı, gözlerine yapıştır

Gizleme ıssızlarda, yüreğini konuşur
Ezilmiş sevdanı, biraz olsun soruştur
İstersen kağıt misali, yüreğini buruştur
Kopyala korkularını, umutlarına yapıştır

Emin ol ki bu sevdam, ellerinde nakıştır
Kalbimin tin sıcaklığı, yüreğine akıştır
İnanmazsan eğer, avuçlarına sıkıştır
Kopyala buğularına, saydamlarıma yapıştır

Milat olsun vuslatımız, bir tarih oluşturun
Kuşkuların toplamı, yalnız üç beş kuruşturun
Senin bu vakarın, taktir bulan duruşturun
Kopyala kararlarını, geleceğe yapıştır

İsmet Can

Koza

Kapılmışken rüzgarına, dönsem de toza
Bastır istersen açılarımı, katlanırım tuza
Hapsindeyim dağılmış saçlarının sarmalında
Saçların ipek, ben ipekböceği, kalbim koza

Soğuk akıntılarında üşümeye alıştım zira
Şıcaklığın çözer ancak beni, isteme kira
Ölmeye hazırım inan, açıldığında koza
Alev misali ipeksi saçların, ecelse çıra

Sorun değil, savrulan saçların olsa da yapağı
Dallarıdır, sevda ağacımızın en doğru sapağı
Örsün aşkımızı motif gibi, ipek saçların
Sensin her daim, beslendiğim dut yaprağı

İkimiz için yazılmışız, adına diyelim kader
Yaşasın aşkımız inatla, kader olsun heder
Kader değil ayrılık, ya çıkar ya da gir kozama
Düşsek de sevda ağacından, aşkın bana yeter

22 11 2011

İsmet CAN

İsmet Can

Köyde

Temiz hava ile iç içe yaşar doğa, köyle
Şehrin dumanlı havasına benzemez öyle
Köy hayatı imrenilir halde değil mi söyle
İnsanın ciğerleri bayram yapıyor köy de

Toprak mistik kokuyor, yağdığında yağmurda
Sakınarak yürüsen de, köy yolunda ki çamurda
Doyumsuz lezzet hâkim, ette, sütte hamurda
Davul zurna eşliğinde düğün yapılır köy de

Yeni gelinin koluna boynuna, altınlar takılır
Yüzünde tül peçesiyle, ellerine kına yakılır
Evlenenlerin geleceğine, kahve falı bakılır
Damadın sırtı dövülür, ilk gecede köy de

Harman yerinde ekinler, havaya savrulur
Çıplak vücutlar, güneşin altında kavrulur
Koyun sürüsü, çoban köpeğiyle çevrilir
Kaval sesinin ahengi, başka çalınır köy de

Yaz mevsiminde suları, soğuk akar pınarlar
Sonbaharda sararır, yaprak döker çınarlar
Doğurmayan geline, kuma koyar kınarlar
Kaçmasın diye kızlar, beşik kertmesi yapılır köy de

Kış günlerinde tezekler, yakıt olur, yakılır
Evlenecek gençlerce eşiklere, ayakkabı çakılır
Köy aşkları üzerine, ölümsüz ağıtlar yakılır
Kaf Dağı'na ulaşır, masal olur her köy de

Bir gün olsun bir köye, sende gitmeyi dene
Bu sene gidemesen de, bir sonra ki sene
Gittiğinde tekrar, gelmek isteyeceksin yine
Köy kahvesinin sohbeti, başka olur köy de

İsmet Can

İsmet Can

Kristal Kalp

Kar tanesi misali, farklı bir desen
Buzulsu ve soğuk, nefesleri kesen
Elma kurdu gibi, dertleri yesen
Muhafazaya muhtaç, kristal kalp

Bulamazsa sevgiyi çabuk erir
Bulduğundaysa her şeyini verir
Tılsımı büyük aşklarından gelir
Ayuğlarda korunmalı, kristal kalp

Yar etmezsen, yar olmaz, yarılır
Yar edersen, boynuna sıkıca sarılır
Elinden düşürme sakın, hemen kırılır
Çok hassastır saydamı, kristal kalp

İsmet Can

Kuma

Coşuyor köy, davul zurna sesleri
Hava çok sıcak, günlerden Cuma

Dört köşe yapıyor düğün, herkesleri
Gelin alıcı ile geliyor, ikinci kuma

Sessiz kalıyor bu töreye, her daim anane
Başını gömüyor, devekuşu misali kuma

Kırılmıyor törenin zinciri, tabuları bahane
Asırlar boyunca doğu, neden göz yuma

Kumanın yüreği, ipekten örülmüş dokuma
Bu yüzden zoruna gidiyor, ağlıyor kuma

İsmet Can

Kumsalda

Mavi rengin kıyısında, gri bir çizgi kumsal
Turuncuya bulanmış
Dalgaların köpürmesi boşuna değil aslında
Bir sızıntı var denizin altında
Martılara malum olmuş, sessizliğin gizemi
Kehribar kokuyor kumsalda

Sevdaları yıkayıp temizlerdi dalga suları
Tıpkı sabun köpüğü misali
Sahil yeni aşklara gebeydi her daim
Mitolojiyi kiskandıracak kadardı emsali
Rüzgar itidalle savururdu saçları
Geçmişin ayak izleri yansırdı kumsalda

Nal sesleri yankılandı, yakın zamanda kumsalda
Kılıç sesleri karışmıştı, ahenkli rüzgara
Ve ardından kan damladı, sahil kuşlarına
İhanetle entrikaya dayanamadı, sevdaların ruhu
Sevda bayraktarları, üniformalar altına saklansa da
Kafalarının içinde ki aşkları döküp gittiler kumsalda

Ellerinde kanlı kılıç, yüreklerinde sevda izleri
Gayesiz savaşlarından ardında ki aşk filizleri
Aşk kadar basit ve kolay değil ölüm
Ta derinden yakıyor korkusu genizleri
Uzaktan gelip, aşşalarda denizleri
Sevdanın tohumlarını bıraktılar, giderken kumsalda

Şimdi, yine o lavanta kokan rüzgarı çekiyor içine
Lejyon ruhlu, karanlık adamlar
Gölgeleri hala ölüm gizliyor, gizliden
Ayakları ecel sessizliğinde sahili adımlar
Rüzgar, deniz ve martılar şahit olarak kalacaklar
Köpürmeye devam edecek dalgalar öfkeyle kumsalda

İsmet Can

Kur'an-ı Kerim

Kitapların en yücesi olan kuran-ı kerim
Her sureni ve ayetini okurken bismillah derim
Allah'ın emriyle, böyle buyurdu peygamberim
O nurani ışığınla aydınlat dünyamı

Kitapların en yücesi olan kuran-ı kerim
Yaşıyorum şu dünyada, bilmem neresidir yerim
Başım dumanlı, bilinçsizce bir menzile giderim
O nurani ışığınla aydınlat yolumu

Kitapların en yücesi olan kuran-ı kerim
Allah kelamı olmandan ötürü, seni severim
Öldüğümde yanımda olmazsan ben neylerim
O nurani ışığınla aydınlat kabrimi

Kitapların en yücesi olan kuran-ı kerim
Ahirette, sağ yanımdan gelmeni isterim
Sonsuz hayatımda yalnız sen ol tek yarım
O nurani ışığınla cilala kalbimi

13 03 2008

İsmet Can

Kuş Bakış

Panoromik grseldi, bakış ağısı
Çok yürek yaksa da işlerde acısı
Geniş görüş vermez, hayat akışı
Yükseklere çıkmadan kuş bakışı

uşa benzemez, insanın kuş bakışı
zgrdr yükseklere kanat ırpışı
Vahşi bir dürtüdür, pençe akışı
En ayrıntılı bakıştır, kuş bakışı

İsmet Can

Küp

Köşeli dörtgendi
Ve duvar örüldü etrafına
Geometrik şekle büründü
Küp

Toprağın derinlerine gömüldü
Gizlendi testi içine
Yer etti
İnsan aklının altın-a
Altın külçeye büründü
Küp

İlhak oldu
Sırlar masalında
Kaybolup gitti
Belgeler arasında
Sır küpüne büründü
Küp

İsmet Can

Mantık Örgüsü

Mazide kaldı, geçmişin buruk dürgüsü
Acıları törpüledi, talâşsız zaman sürgüsü
Ayıpları örterken, ayyuki edep görgüsü
Yerleri süpürdü, kıymetsiz mantık örgüsü

14 06 2009

İsmet Can

Marmara Rüzgarı

Deniz kuşları dolaşıyor tam tepemde, bulut misali sayısında
Ve ben oturuyorum Mudanya sahilinde, sarı kumlu kıyısında
Marmara rüzgarı selam getirdi, karşı İstanbul sislerinden
Beyaz bir tül germiştı semaya, kokusu kendi mayasında

Selam olsun İstanbul'a, boğaza ve Prens Adacıkları'na
El sallıyorum Tekirdağ'a, Yalova'ya ve körfez balıkçılarına
İyi sabahlar İmralı, merhaba martılar ve yüzen planktonlar
Günaydın sahil kayalıkları ve kumsalın genç kaçamakçılara

Teşekkürler yaşama ivme katan, fedakar Marmara Rüzgarı
Daha ne yapacaksın bizim için, inan yeter bize bu kadarı
Gezinsin aşıklar sahilde, mutlu olsun çocuklar, yok zararı
Sen daim ol yeter ki, hayat ver, selam ver Marmara Rüzgarı

İsmet Can

Masal Olsam

Masal olsam mitlerde, tarih boyunca anlatılan
Kulaktan kulağa, asırdan asırlara atılan
Yiğitliğiyle kıskanılan ve ünüyle çatılan
Pelesenk kalsam dillerde, masal olsam

Aşkı icat eden mucit, sevilen büyük âşık
Parıldasam çağlara, saçsam nurdan ışık
Ve sevgililer içse kana kana, kaşık kaşık
Beyaz atlı prensin yüreği gibi, masal olsam

İsmet Can

Maskeli Balo

Gizlenmiş yüzler
Gözler açık
Belli değil gülenler
Akıllar kaçık

Oturmuş sevdalar
Şeytanın tahtına
Saklanıyor günahlar
Kostümün altına

Hangi melodi tınısı bu
Hangi solo
Farklı yüzler, yüzlerde
Maskeli balo

İsmet Can

Maydanoz Olma Salata Da

Aşk, bir 'Türlü yemek'
Bu 'İçinde her şey var' demek
Bulandırsa da mideyi
Amaç her koşulda sevmek

Tatlısı zevke astırır
Acısı birazcık kastırır
Gem vurulsa da duygulara
Ayrılık geriden bastırır

Vitamin olmak gerek sevgiye
Hassas kantardır, yer yok yergiye
Karışık salata gibi ekşi olmak
KDV ister, vergiye

Eh daha ne demeli
Acı ve tatlı yemeli
Sağlam kazığa bağlamalı
Bu amaçtır, aşkın temeli

Aşk denizinde kule ol, Galata'da
Önlemine al, sert fren ol, balata da
Domates ol, biber ol, soğan yada limon ol
Ama asla maydanoz olma salata da

İsmet Can

Mekke

Yeryüzüne indi, ilk önce melekler
Kabe'ye dikildi, manevi direkler
Dualarla yayıldı, her yana dilekler
İbrahim'in çağırdığı yerdir, Mekke

Mekke'ye gitmenin yoktur, yaşı
ALLAH korkusu eğdirir, başı
Kucaklar Hacer'ül Esvet taşı
Kiblenin konduğu yerdir, Mekke

Dünyanın kalbi o sayılır
Konumu Altın Oran'da kalır
Ziyaretçinin yorgunluğunu alır
Yeryüzünün yıldızıdır, Mekke

Her yerden akın eder, hacılar
Gelince Kabe'ye diner, bütün acılar
Aksakallı, genç, gözü yaşlı bacılar
Hisse alma yeridir, Mekke

Feda olur canlar, kurban gelince
Gark olur nura, onuncu zilhicce
Taşlanır şeytanlar, zincirlenince
Rahmet kapısının yeridir, Mekke

Siyah elbise giyer, Kabe hep
Yerden bulamazsın asla çöp
Unutma, Hacer'ül Esvet'i öp
Şehrin mihenk taşıdır, Mekke

Beş şarttan oluşur dini İslam
İnanmakla alakalı, altı iman
Sığınılacak tek liman, Kur'an
İndirildiği ilk yerdir, Mekke

Beyaz kefen gibidir, ihram
Sevaplar sunulur hacıya, ikram
İlk öncüleridir, Aşhab-ı Kiram
Peygamberin doğduğu yerdir, Mekke

Dünyanın en büyük karnavalı
Cennetten torpilli, havalı
Kabe, Adem'den beri dualı
ALLAH'ın evidir, Mekke

14 06 2011

İsmet Can

Meryem

Kutsal ruhundan üfürdü Rab
Karnına yüklensin diye Meryem
Ve Yusuf çoban oldu
Bakire Meryem'e
Her şeyi anlatı ona rüyasında
Rab
Hiçbir şeyin farkında değildi
Kayser Augustos
Ve Nasıra'dan ayrıldı ruhani ışık
Beytlehem'de doğdu Meryem oğlu
Melekler eşliğinde
Nurlu bir ışık parladı şehirde
Kimse anlayamadı ne olduğunu
Sekizinci günde sünnet olduğunda
Adını koydu Yaratan
İsa

Parlak yıldızın peşine düştü müneccimler
Ve bundan korktu Herodes
Kudüs'e dek yayıldı şöhreti bebeğin
Ve büyük kıyım başladı
Günahsız küçük bedenlerde
Gerçek oldu sonunda
Müjdelenen Rahel yasları
Roma ağlarken

Galile'ye dönüş yapıldı
Yedi yılın sonunda
Ve Nasıra'da hikmetle büyüdü
Meryem oğlu
Önünde kimse duramıyordu
Kâhinler ve tıpçılar
Beklenen vakit rücu edecekti otuzda
Ve Meryem oğlu tanıştı ilahi kitabı ile
İncil büyük bir ilahi törenle takdim edildi
Cebrail'in onuruyla
Gökyüzü yaratıkları etrafına sararken
Hakikat iradesinin ellerinden uçup gittiğini anladı
Meryem
Gözyaşı döktü mutluluktan
Köprü olmuştu koca peygambere
Ve artık kutsanmış bir anaydı o
Bundan sonrası İsa'ya aitti
Dört gözle bekliyordu ilahi müjdeyi
İseviler

Kıvılcım
Büyük bir ateşe dönüştü
Işık Nasıra'dan
Mısır'dan ötelere ulaştı
Fakat İsa'nın kalbine sığacak kadar küçüktü
Ve onu uzun bir yola bıraktı

Meryem

İsmet Can

Mey

Yaşlanmak mı?
Aldırmıyorum yıllara
Beyazlayadursun başım
Kızdırmıyorum saçımda ki kıllara

Ben, yıllanmış şarap
Bir fırtta anlaşılmaz tadım

Ben ne miyim?
Üfleney ney
Değişik bir şey
Yıllanmış meyim

İsmet Can

Mezarıcı

Bir kazma
Bir kürek
İşte
Ölüm için ön koşul
Toprak zaten vardı
Ondan zerre taşıyor insan

Köprü olmuş bir mezarıcı
Sıratın başında
Kendi kendine mırıldanıyor
Mezarlığın içinde
Kiminle konuşuyor bilinmez
Ona haber vermişler
İlahi bir vuslat için
Toprağın bağrını deliyor kazma
Sık aralıklarla
'Kazma' diyor bir can 'kazma'
Korku yalpa yapıyor, gelirken
İnce bir ses geliyor, derinden

Yeni komşuyu bekliyor
Kalıcı ahali
Kurallar belli
Meydan geniş
Fener alayı hazırlanıyor semada
Ancak
Perdenin rengi belirsiz
Bir taş düştü yere
500 yıllık mesafeden
Duyan olmadı yine
Dünya telaşında faniler, malum

Aklıevvel biri yattı soğuk sedire
Başını düzeltti mezarıcı
Pek kalabalık değilse de naşı
Kandiller çevrilmişti etrafına
Rabita kuran olmasa da
Kesilmişti ilahi maaşı

Bin metre derine vurdu kazmayı
Mezarıcı
Can kırıklarını attı kürek
Toprak yerine
Ölüm için geçiş olsa da
Mezarıcı
Onu da unutmuş değildi, ölüm
Ve bunu iyi biliyordu
Mezarıcı

İSMET CAN

İsmet Can

Milli Mücadele

Vatan güvenliği gelemeydi, asla ihmale
Halbuki lke gelmişti; bitik bir hale
Olmuşken tarihinde ki en büyük kale
Bu amaçla başlamıştı; milli mücadele

Yedi düvel bu vatana, ayaklarını basmıştı
Atatürk millet özgürlüğü yeminini asmıştı
Ve o, yeni cumhuriyetin geleceğini yazmıştı
Bandırma vapuruyla başladı; milli mücadele

Erzurum ve Sivas kongrelerinde ki masasına
Var olma mücadelesini yazdı, kendi yasına
Tek kuruş girmemişken devletin savaş kasasına
Anadolu'nun bağrında başlatıldı; milli mücadele

Kurtuluş adına Atatürk, toplamıştı tüm neferleri
İnönü ve Karabekir ile başlatmıştı seferleri
Kurtuluş Savaşları ile kazanmıştı zaferleri
Meclisi Mebusan açılarak bitti; milli mücadele

10 09 2012

İsmet Can

Mu

Tibet'te okunmaya başlanmıştı
Naacal Tabletleri
Naga Maya'dan yükseldi
Onbeş bin yıllık sabretmeleri

Gobi, Uygur'undan almıştı gücünü
Altmış dört milyona yaymıştı öcünü

Gizemde kalmıştı
Okyanus dibinde bıraktıkları
Mu adıyla anılacaktı
Mikronezya artıkları

Tibet tapınaklarında kalacaktı; sırrın tek suçu
Fark edilmeyecekti; Türk'ün astral yolu, MU

İsmet Can

Mum

Kalın, narin bir mum
Hayat derç edilmiş sicime
Tepesinde ecel misali
Bir alev düşmüş içine

Korkusundan erimekte mum
Dayanılmaz cehennem gibi
Söndürmez ise halık-ı
Kim kurtaracak ipi

Zamanın içinde sicim
Eriyor saat farkıyla
Acelesi var, yelkovanın
Dönüyor, rakam çarkıyla

Muma benzer her beden
İp misali aciz tin
Ateş yanar başlarda
Eritir peşin peşin

Işık saçtıysan etrafa
Sen rahat olasın, mum
Düştüğünde, ateş dibine
Huzurla, gözlerini yum

04 06 2011

İsmet Can

Namaz

Frekanstır minareler, camiler çağrı merkezi
Ezanlar alarm zili, cem'e toplar herkesi

İlk önce niyet edilir, icra anlamında ibadeti
Suya randevu verilir, almak için abdesti

Durulur kibleye, alınır hemen iftidah tekbiri
Çekilir besmele, okunur ayet, dua her biri

Güzel bir kıyamla, huzura yelken açılır
Kıraatlı dudaklardan, etrafa nurlar saçılır

Rüku ve secdende dikkat et, tadili Erkan'a
Merak etme gerisini, ALLAH kefil, bakma arkana

Alnını koyduğun yerde, kan beynine gider
Sağlık reçetesidir namaz, seni ihya eder

Kaşınma, bakınma etrafından ayır gözlerini
Köşkünü yapıyorsun, ayetlerde bölme sözlerini

Arkasında dur, 'Uy hazır olan imama' namazda
Dua et, namazdan sonra ölmüşlerine birazda

Kötülükten alıkoyuyorsa seni, namazdır; namaz
İyilikle süsle namazı, şahidin olsun namaz; en az

Namaz da kılsın seni, uyurken her gece
Uyanamazsan uykundan, adın anılsın hece hece

Kabir kanır imanlıyı, namazı olanı seçer
Namaz, sırta köprüsünden, senin yerine geçer

Tek dostundur namaz, kıyamet kopana kadar
Emin ol namazdan, seni ebediyyen sarar

Kıyamet gününde, topraktan çıkarken bedenler
İşte o gün, belli olur, cehenneme gidenler

İzlersen ölene dek, ALLAH'ın kutsal yolunu
Görme imkanın olur, Rab'bın sevgili kulunu

12 06 2011

İsmet Can

Nasrettin Hoca

Bin iki yüz sekizden itibaren gülmeye başladı; Anadolu
Nasrettin Hoca ile gülmeceye gark oldu köyü Hortu
Hayatı bütünüyle mizahı ve düşündürmesiyle dolu
Seyyid Mahmut Hayrani'nin hayranıydı; Hoca Nasrettin

Karmaşık meselelerin yapardı; gülümsetirken izahını
Kıvrak zekâsı müsaitti; koyardı ortaya şahsi mizahını
Kendisine hayran bıraktı; göç ettiği Akşehir kazasını
Büyük imam ve âlimdi; dünyayı güldüren Nasrettin Hoca

Vefat etse de bin iki yüz seksen dördte, fıkraları doğdu
Gelecek nesillere tüm fikirleriyle, mizahın babası oldu
Bütün dünya insanının kalbine, sevgi ve neşeyle doldu
İzahına ve mizahına hep hayranız, Nasrettin Hoca

İsmet Can

Ne Gerek Var

Bak
Baştan konuşalım
Seveceksen, ben de severim
Seninle mahşere gelirim
Kızacaksan huylarıma
İçtiğim sigaraya
Yazdığım şiire
Ve konuştuğum geceye
Kıskanacaksan bunları
Emin ol
Seni silerim
Aşk için acıyı
Çekeceksek birlikte
Sonu mutlu sonla biten, bu öyküyü
Baş tacı ederim
Eğer yükleyeceksen omuzlarıma
Ve hikayenin ortasında
Acıları atacaksan, bana
Mahkum edeceksen, kahır çekmeye
Ne gerek var sevmeye
Sözüm bitti şimdi
Uzat ellerini bana
Sevgi istiyorsan, ben de var
Ne gerek var acı çekmeye

06 07 2007

İsmet Can

Nefer

Unutma, imanın gereğidir olmak vatanın neferi
Deden bu yüzden yaptı, asırlar boyunca seferi
İlke edin, son cana kadar vatani korumayı
Şehitliğe razıyız, biz görmesek de sonunda zaferi

Bayrak bu, başka şeye benzemez, kutsaldır alı
Yıldızını kalbin bil, direğine bağlanmasın çalı
Şehitlik eşiği, bir adım ötede açık bekleyen kapı
Neferini selamlıyor melekler, önüne sermişler halı

İsmet Can

İsmet Can

Okulda

Okullar açıldığında, korkarak ortalığı yıkarız
Yine de önlüğümüzü giyer, yakamızı takarız
İlk günü heyecandan, etrafımıza bakarız
İlk harflerimizi öğreniriz, hepimiz okul da

Önce arkadaşlık kurar, öğretmenle tanışırız
Sonra rekabeti başlar, birbirimizle yarışırız
Sınavlarda kopya çeker, derslerimize karışırız
İkinci yuvamızla, yeni hayata başlarız okul da

Sınıf atlarız her yıl, bir, iki, üç, dört ve beşi
Hakkı çoktur öğretmenin, bulunmaz bir eşi
Başarı adına, gelecek vaat ediyorsa kişi
Altın harflerle yazıyordur hayatını; okul da

Ortaöğrenimden sonra, sırayla gelir lise
Fırsatını iyi kullan, nasip olmaz herkese
Maliyeti büyüktür, karşılayamaz her kese
Üniversite yolunu, aç erkenden okul da

Büyük oyna sürekli, hedefler koy kendine
Türk gibi çalışkan ol, sığıp kalma bendine
Sonra pişman olursun, yanıp kalma derdine
Sağda, solda bulunma, devam et okul da

Her birey, elbette değildir çalışkan ve ya zeki
En azından olmayalım sokakta, haytanın teki
Okumasak da hayatta başarılı oluruz, belki
Temeli atılır karakterin, bunu bil tek; okul da

ismet can

İsmet Can

O'nurlu Yolda

İnsan isek eğer, iyilik olmalı kanımız da
Kötü darbeler, yara açar canımız da
Melekler şahit olur, semada ki şanımız da
Yürüybildiğince yürü, onurlu yol da

Yeni zaman merfumu başlar, ölüm eşiğin de
Yükselir ruh, bırakır bedeni, toprak döşeğin de
Bir atımlık takadimiz mevcut, kötülük fişeğin de
Koşabildiğince koş Rabbine, O nurlu yol da

İsmet Can

Oyuncak Hayat

Kim inanırdı; söylediklerinde
Çeşit çeşit oyuncak
Çocukluğumu çalacak
Genliğime zehir olacak
Ve benden parça kalacak
Oyuncak

Kim inanırdı; söylediklerinde
Bomboş bir hayat
Çürümüş ve bayat
Vermediğinde tat
Yıllarını mezara at
Ve üzerinde yat
Hayat

Kim inanırdı; söylediklerinde
Ne elle tutulur gençliği
Ne çekilir ihtiyarlığı
İster hatalarının tümünü af et
İster film misali
Karşısına geçerek seyret
Bir gün bozulacak oyuncak
Bitecek bir hayat
Doğacak başka bir hayat
Oyuncular hazır olacak
Verilecek türlü oyuncak

Kalın çizgili kırmızı hat
Bunun adı oyuncak hayat

İsmet Can

Oyunuzu Bana Verin

O Yeşil Parti'nin adayı, adı gelir doğadan
Dereden boşaltır suyu, kirli kovadan
Bet bereket olur mu, çatışmalı yuvadan
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

Eller öpülür, dalkavukça seçimde
Ateş düşer ardından, mutfakta ki geçimde
Tuş olur vatandaş, perişan bir biçimde
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

Sözler verilir, memleket kurtarılır
Başkan olunca, yan gelip, oturulur
Ardından nevale, kepçeyle götürülür
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

Her seçimde güvenilir, seçmenin tek oyuna
Seçimden sonra gelir, seçmen hep oyuna
İş bitince benzetilir, boynuzsuz bir koyuna
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

Hayvan terlidir, vatandaş yiyor zokayı
Derdini unutup, saçına takıyor tokayı
Makam aracına binip, satıyor cakayı
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

Görülmez başkanın malı, katları kurulur
Karşısında her daim, el pençeyle durulur
Yirmi liranın hesabı, hemen o an sorulur
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

Temiz diye içirtti, kirli suyla, sodayı
Şükrü faizde kaldı, dili bilmez duayı
Ördaki işi bitirmeden, bozdu burayı
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

Devletin malıyla dansözleri oynattı
Ses çıkarmanı korkutup, tenhalarda doğrattı
Vatandaşı, yemyeşil çayırlarda otlattı
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

Çabuk unuttu, dünyada ki itidali, sadayı
Önemli işlerde kullandı, arka karanlık odayı
Beş yıl sonra satın aldı, denizde ki adayı
'Oyunuzu bana verin' diyor yeşilin adayı

İsmet Can

Ölüm Arabaya Binmişti

Yarıştı her yolu
Uzun bir parkur hayat
Her istikamete döner direksiyonu
Hayatı da kırılır
Yanlışta kırıldığında

Bir kızın tenine dokunur gibi okşadı
Arabasını yarışçı
Haz verdi, soğuk kaportası
İçini gıcıklarken
Ölümün rengine boyanmıştı yüzeyi
Ve sabırsızlıkla açtı, kapısını arabanın
Kuş tüyü kadar yumuşaktı
Deri koltuğu
İnce bilekleri tutar gibi kavradı
Direksiyon simidini
Arka kapı aralıktı; farkında değilken
Ve ölüm, arabaya binmişti
O sırada

Yol belliydi
İstikamette
Tetikte bekliyordu; ayak
Gaz pedalına basmak için
Kaskına mola verdi; yarışçı
Öyle emretmişti
Arka koltukça oturan
Şeytan

Ve ileri atıldı; at misali dörtnala
Şuursuzca araba

İsmet Can

Ömrünün Son Damlasında

Önceleri içtiği
Anasının ak sütüydü
Biberon mayasında

Büyüdü, kola içti
Sonra aslan sütüne döndü
Hayatın baharında

Şimdi damardan takılıyor
Ve serumla
Ömrünün son damlasında

10 09 2007

İsmet Can

Öteki Sen

Tanıdığım sen lazımsın bana
Öteki sen değil
Nasıl da değiştin, yıllar gibi
Vermiyorsun meyil
Kırılacaksa koldaki yen
Aşk önünde eğil

İsmet Can

Pamuk İpliği

Koşarken ağır aksak umutlarla, yarınlara
Ölüm bekliyor belki, karşı duvarın ardında
İpi göğüslemek korkutuyor aslında
Göğüs kafesinin, her yalpa yapışında

Ölümün arada bir göz kırpışında
Acısını çıkarır, gözyaşı akışında
Rastgele hayatın her sapışında
Cevap bulur her insan, toprağa yatışında

Yaşlı beden, diz çöktürür sonunda
Farketmez ağını, leke vardır donunda
Çeker durur, pamuk ipliği hayatı umutla
Ne zaman kopacağını bilmeden, bu belirsiz oyunda

18 08 2008

İsmet Can

Paskalya Adası'nda

Mavi atlasın göbeğinde saklı
İki ahulu Maōi
Rano Raraku'nun küllerinden doğdu
O
Selam durdu mavi gizeme

Maoi
Sır dolu arkadaşım
Heybetli duruşuna
Kartal bakışına hayranım
Onun
Üç el tavla attık
Tōtora duvarına yaslanıp
Ve guave arasında
Türk kahvesi içtik
Aynı esnada

Bütün Maoi'ler toplandı
Etrafımıza
O tarihi an için
Gizlimizi, saklımızı paylaştık
Yıldızlar yukarıdan şahit oldular
Ve hatta
Terevaka Dağı bile eğildi
Kulak misafiri olmak için

Umurumuzda değildi
Hiç kimse
Hafif bir esintisi yaladı
Yüzlerimizi serince
Keyfimize diyecek yoktu
Gülüşüyorduk
Hep birlikte
Paskalya Adası'nda

İsmet Can

Peri Masalı

Peri bacalarından yükseldi; göğe
Peri masalı
Sihirli tozları yayıldı; yere
Gökkuşuğına basalı
Masallar diyarına uçtu; peri
Masalları duvara asalı
Ve yıldızlara sığındı
Peri masalı

İsmet Can

Piyango Bileti

Koskoca bir yıl daha geçti ömrümden
Bugün yılın son günü
Bense bozuk moralle sokaklarda geziyorum
Kışın dondurucu soğuşuna rağmen
Aptal olmalıyım
Ellerimi paltonun ceplerinde ısıtmaya çalışıyorum
Soğuk
Uludağ'ın zirvelerinden inip, suratıma vuruyor tokadını
Ancak ben
Akıllanacak kadar erdemli değilim
Seni aramak istiyorum
Ancak arayamıyorum
Adresini bir yere not etmiştim ya
Ah kafa
Kim bilir nereye yazdım
Arasam bulamam
Aramadığım yerden çıkar ya
Hadi neyse

Sokak ve caddeler ışıklı
Neon tabelalar
Kaygan led yazılar
Ve vitrinleri süsleyen, süslü çam ağaçları
Her dükkânın camında, kocaman yazılmış
2012

Saatlerin ardından yaklaşan sihirli dakikalar
On dakika kadar sonra, geri sayım başlayacak
Bir yıl daha yaşlanmanın ispatı
Ve yine bir yıl daha sensiz geçen aylar katarı
Ve yine 'yılbaşı piyangosu kime çıkacak' dedikodusu
Fakat benim tek derdim sensin
Telefon etsem
Telefon numaran tedavülden kalkmış
Adresin ise muğlâk bir yerde
Bu soğukta, dolaştığım kaçınıcı sokak kim bilir
Ne yılbaşı umurumda
Ne süslü çamlar
Ne de 'piyango kime çıkacak' dedikodusu
Geniş bir televizyon ekranı
Süslü bir vitrinde
Ve geri sayım başlıyor
10.9.8.7.6.5.4.3.2.1
Ve SIFIRRRR
Hoş geldin yeni yıl
Çılgın insan sesleri şehri çınlattı
Bir yılın en heyecanlı doruk noktası
Ve ardından gelen müthiş gürültü
Havai fişekleri
Gökyüzünü alabildiğine aydınlatıyor
Kafamı kaldırıp
Bu manzarayı izledim bir süre

Karanlık gökyüzünde resmini çizdi adeta
Havai fişekleri
Herkes onları izlerken
Ben senin resmini seyrediyordum inan
Öylesine dalmışım ki suretine
Kendimden geçmişim sanki
Bu sana olan özlemimden bilsin

Ve piyango çekişli
Cüzdanımda bir piyango biletimin olduğunu hatırladım
Çıkmasının ihtimali yoktu ya
Merakıma yenilmeden oradan uzaklaşmak istedim
Gayri ihtiyari biletimin numaralarına baktım
Sonra uzaklaştım vitrin ekranından
Güçlü bir soğuk rüzgâr düşürdü
Elimde tuttuğum biletimi
Sokağın öte başına uçtu, gitti
Peşinden koşmadım bile
Yürüdüm o yöne
Metrelerce ileriden aldım yine onu
Vay canına
O da nedir
Biletimin arkasında bir yazı
Adresini piyango biletine not etmişim be güzelim
Başımı salladım iki yana tuhafça
İşte bu
Yılbaşı piyangosu bana çıktı
Sevincimi içime attım
Şimdi seni bulmam daha kolay olacak
Piyango biletim avucumda
Ellerim ceplerimde
Ve ben ıslık çalarak başka bir sokağa sapıyorum

İsmet Can

İsmet Can

Resimlik

Tahta, desenli bir yapın var
Süslü köşelerin, ince ve dar
Bilmem bu kaçınıcı resim, yıllar boyu
Çerçeven, sanki anılarımıza dört duvar

Rahmetli dedemi barındırdın
Siyah beyaz suretiyle
Sonra babamı koyduk içine
Cüsseli kudretiyle

Doğunca ben
Bebekliğim girmiş anılarına
O bebek çocuk olmuş ya sonra
Okul önlüğümle kalmışım sanılarına

Yarınlar ne getirir bilinmez
Hayat, yazık ki dilimlere bölünmez
Çerçevenin içinde ki anılar, burksa da yüreği
Ölmek istense de ölünmez

Tüketmekle bitecek sayılı nefesler
Yaşam, değil ki mevsimlik
Şimdi bende evlendim, biliyorsun
Üç kişi olduk, ben, eşim ve sen, resimlik

Sende yaşlandın
Boyaların döküldü
Hatıralar birer örtü
Sanki ruhumuzdan söküldü

Kimbilir kaç kez silindin
Sonra kondun sehpaye
Çok yer değiştirdin ya, neyse
Yıllar uçtu havaya

Şimdi kızımın fotoğrafı var çerçevende
Ama o, seni beğenmiyor eskisin diye
Anılar hain, bilirsin sende resimlik
Yaşlı bedenler olmuyor modifiye

Yılların yılgınlığını taşıdın, bilirim
Resimleri çıkarınca, için boş kalıyor işte
Ne suretler kalıyor, ne de anılar
Ömür uzadıkça, insan kendini salıyor işte

Özür dilemek çare değil
Son kullanma tarihini çoktan geçtin
Değişme zamanın geldi işte
Tüm geçmişimizi demode bıçtın

Dedem adına
Babam adına

Kimse doyamadı hatıranın tadına
Hakkını helal et
Resimlik

02 12 2008

İsmet Can

Rönesans

Batıya göre
Sanatın gelişmesi
Hümanizmin gelişmesi
İslamın gelişmesidir
Rönesans

Avrupa'nın Orta Çağı
Keşiflerin bardağı
Mimarının üst ağı
Rönesans

İstanbul'un Fethi
İslami değerlerin methi
Engizisyonun biti
Rönesans

Yaygındı ilmin tamamı
Batı bilmezken hamamı
Asırlar önce başladı doğuda
Rönesans

İsmet Can

Ruhu Üşüyor Bir Adamın

Gece
Yalnızlık çekerken karanlıkta
Ruhu üşüyor bir adamın
Anlam veremiyor geceye
Sanki gecenin yerine üşüyor ruh
Her ne kadar barışık değilse de hayatla
Yapamasa da barışçıl sulh
Tek bir dileği var
Gelmesi yakın son nefesine
Film şeridi misali istiyor hayatının bütününü
Söz geçiremediğini biliyor
Yüreginin efesine

Bardağın dibinden süzülerek aktı
Saydam ruh
Kaybolup gitti
Saydam hava boşluğunda
Belki acılı feryatla
Belki de gönül hoşluğunda

İsmet Can

Ruj Lekesi

Günahla yüklendi dudaklar
Dönülmez uzaklarda
Kırmızıya boyandı her biri
Görünmez tuzaklarda
İhanet sebebi oldu
Ruj lekesi

Özgürce dolaştı ecel
Absürt bedenlerde
Delik açıldı umutlara
Umutsuzca gidenlerde
Cinayet sebebi oldu
Ruj lekesi

İsmet Can

Rulet

Tehlikeli oyundur, rulet
Bir anda değişir suret
Ortada bir tabanca
Masanın üzerinde
Ve 6 adam masanın etrafında
Gözler o nesneye odaklanmış
Şans 6'da bir
Yaşamak için

6 mermi boşlukta bekleyen
Aşk
İhanet
Ölüm
Vefasızlık
Enrika
Ve mutluluk
6 farklı kombinasyon
Birbirinden çetin
En tercih edileni mutluluk

Bakalım kim gülecek
Merak konusu eşittir de ki sonuç

İsmet Can

Rüyalarımından Çık

Ne olursun, yeter
Rüyalarımından çık
Değişiklik istiyorum
Görünme artık

Kalbimi sana açamıyorum
Sevdami hüznünlere daldırdım
Bir türlü senden kaçamıyorum
Senli rüyalarımı rafa kaldırdım

Hayalin lazım değil bana
Rüyalarımı gerçeğe yık
Ne olursun, yeter
Rüyalarımından çık

İsmet Can

Rüzgar Gibi Geçti Ömür

Rüzgar gibi geçti ömür
Sinelerde aşk yarıkları
Çoktan koptu fırtınalar
Etrafta ömür kırıkları

Rüzgar gibi geçti ömür
Çok söz var, anlatılacak
Geçerken hasat mevsimleri
Kalmadı; geriye yazılacak

Rüzgar gibi geçti ömür
İz bırakıp, kaldı mazide
Cemal-e eren ey fani
Çek elinle bizi de

31 05 2011

İsmet Can

S.o.s.

Mazide derin izler bıraktı
Hayatın kırbaacı
Ressamın tuale vurduğu
Fırça darbeleriyle renklendi bazen
Kırbacın ucunda ısıık çalarken ölüm
Teslim oldu onu tutan ilahi ele

Gri tonda yüzüyor siyahlık
Evrenin havuzunda birikmiş parlayan yıldızlar
Işıyan andromeda ve sirius
Gülümseyerek el sallıyor mavi denizlere
Kanlı darbe hazırlığında Astroit Kuşağı
Kainatı ikiye bölme telaşında
Ve neyse ki şimşek çığlık atıyor o sıra
Geri çekiliyor satürn, yıldırımın korkusundan
Yerçekimi geri tepiyor bulutların hatırına
Ve yağmur damlalarından yıkanıyor yıldızlar
Siliniyor ay parlaklığı ıslaklıktan
Günler sonra güneşin sıcaklığında kuruma derdiyle
Bir sıkıntıdır basıyor litosferi
İşgale uğruyor mağma ve gayzerle
Dengesi bozuluyor ekolojinin
SOS veriyor fauna ve flora
Okyanusa giresi geliyor kıtaların
Ve ardından mevsimler yetişiyor imdada
Vuslat zamanı buluşan sevdalılar misali

31 03 2009

İsmet Can

Sanatçının Sanatı

Gözlerimi açtım dünyaya
Önce annemi, sonra babamı gördüm
Beyaz badanalı bir ev vardı
Ömrümü burada tükettim
İnsanları tanıdım akabinde
Yaşadığım şehri ve doğayı
Baharlar gördüm
Yeşil tonlarıyla gülen
Beyaz karlı, kış geldi
Soğuk havayla ürperten
Güneşi, yıldızları keşfettim
Geceyi ve gündüzü
Mavi misketti dünya
Nehirlerle örgülü
Güldü bana andromeda
En parlak haliyle
Yıldızlar ışıldadı
Yaradanın aşkıyla
Gezegenler el salladı
Dokuz kardeş misali
Sevgi, merdiven olsa
Uzanıp, tutsam ellerini
Rüzgar, yanılttı bulutları
İndirdi, önce yağmuru
Şimşeye yırtınmak kaldı
Sürtündükçe yukarı
Sıcak magma çekirdeği
Püskürttü gayzerini
Açtı derin yarayı
Yırttı litosferini
Eksik kusur aradım
Sonra buldum kendimi
Oysa, ben tasarım harikasıydım
Aşamadım bendimi
Her şey belli nizam halinde
Sanatsal gözle bakınca
Seviyorum bu sanatçıyı
Aşkı kalbime akınca

08 06 2007

İsmet Can

Sarıkamış'ta Kar Yağarken

Vatan bu, değerlidir her karışı
Yazı kadar özlenir, baharı ile kışı
Her gönüllünün, farklı idi yaşı
Sarıkamış'ta kar yağarken

Gaye vatani savunmaktı; sadece
Ve taarruz yapılacaktı; o gece
Soğuk ise eksi yirmi bir derece
Sarıkamış'ta kar yağarken

Kaybolmuştu soğukta kışın güneşi
Artmıştı, Rusların topçu ateşi
Kol kola idi, kahramanla kallesi
Sarıkamış'ta kar yağarken

Buz gibiydi, Allahu Ekber inişi
Bağlıydı kalplere Kur'an kirişi
Şehit düştü birlikte 90 bin kişi
Sarıkamış'ta kar yağarken

Yanlarındaydı gökte ki melekler
Köz olmuştu soğukta ki yürekler
Allah'a yükselmişti imanlı dilekler
Sarıkamış'ta kar yağarken

Kar misali serildi yere şehitler
Türkülerle beraber söylendi beyitler
Dualarla uğurladı, artlarından seyitler
Sarıkamış'ta kar yağarken

Her kahramanın, ortak adı Mehmet
Kar, dondururken oldu rahmet
Şehitlik, şahadetten bir şerbet
Sarıkamış'ta kar yağarken

Öleceklerini biliyordu Ali ya da Veli
Değildiler asla, çılgın veya deli
Şehitlik son nefeslerine geleli
Sarıkamış'ta kar yağarken

Elinde tüfeğiyle yerde yatıyor
Hala düşmana korku katıyor
Şehitliğinde bile çalım satıyor
Sarıkamış'ta kar yağarken

Bu manzaraya dayanmaz ki yürek
Toprağı bile kazmaz, buzdan kürek
Şehitlik için kahraman olmak gerek
Sarıkamış'ta kar yağarken

Yürünmüyor dağlar, buzlar tırtık
Mehmet çavuşun abası yırtık

Mühimmat bitmek üzere artık
Sarıkaş'ıta kar yağarken

Dualar yükseldi semaya, tek hecede
Kibleye yöneldi asker, bir secdede
Ve tüm ordu kayboldu, aynı gecede
Sarıkaş'ıta kar yağarken

Ziyafet için dolanıyordu çakallar
Soğuktan buz tutmuştu sakallar
Durgunluk yaşadı, direnişten akıllar
Sarıkaş'ıta kar yağarken

Son tabyanın çok kutsaldı davası
İnce mintan üzerinde, yoktu abası
Görölmeye değerdi, şehitlik çabası
Sarıkaş'ıta kar yağarken

Yüreklerinde imanı, ellerinde hilali
Adım atacakları, olmasa da mecali
Göründü son nefeste Rabbin cemali
Sarıkaş'ıta kar yağarken

Bedenleri toprak yerine, kar yapağı
Buluşturdu onları kaderin sapağı
Adlarından söz etmedi, tarihi kapağı
Sarıkaş'ıta kar yağarken

İsmet Can

İsmet Can

Seccadeden Açılan Kapı

İnsan obje
Ölüm argüman
Ömür, küçük proje
Namazsız geçmesin zaman

Ruh
Bedende içimlik bade
Beyaz kadar sade
Namaz
Seccadeden açılan kapı
Uçan ilahi halı

İşık sızdır maveraya
İster koşarak git
İster yaya

İsmet Can

Semazen

Dünya gibi
Girdap gibi
Dört mevsim gibi
Döner, döner durur
Semazen

Kollarını iki yana açar
Dönerek eteklerini saçar
Mevlevi'nin duaları uçar
Döner, döner durur
Semazen

Yakariş var, duasında
Haykiriş var, davasında
Ve var oluş var, havasında
Döner, döner durur
Semazen

İsmet Can

Sen Dönmedin

Cümle alem dönüyor
İlahi kudretin etrafında
Dünya dönüyor, kendi ekseninde
Birde güneş çevresinde
Mevlana dönüyor
Semazen dönüyor
Sen dönmedin

Cümle alem dönüyor
İlahi kudretin etrafında
Tabiat yüklenmiş sırtına doğayı
Dağları, ağaçları, akarsuları
Mevsimler dönüyor
Baharlar dönüyor
Sen dönmedin

Cümle alem dönüyor
İlahi kudretin etrafında
Aylar, haftalar yarışıyor
Saatler zamana karışıyor
Akrep dönüyor
Yelkovan dönüyor
Sen dönmedin

Cümle alem dönüyor
İlahi kudretin etrafında
Kalp daralıyor, titreyerek
Yaş gidiyor, son nefesini vererek
Ellerin dönüyor
Dillerin dönüyor
Sen dönmedin

Cümle alem dönüyor
İlahi kudretin etrafında
Hükümdarlar tarihlerde saklandı
Peygamberler elçi diye yollandı
Nemrut dönüyor
Firavun dönüyor
Sen dönmedin

Cümle alem dönüyor
İlahi kudretin etrafında
İskambil tutan eller yaşlanmış
Saçlar, sakallar kırılmış
Oyuncular dönüyor
Koyuncular dönüyor
Sen dönmedin

07 06 2007

İsmet Can

Seni Anlatmaya Söz Yetmez

Renginde, şehitlerin kanı mevcut
Bağrında, ay yıldızı taşıyorsun
Seni anlatmaya söz yetmez
Milyonların kalbinde yaşıyorsun

Sana baktığımda, fetihleri görüyorum
Arta kalan şehitlerin kanını, toprağa gömüyorum
Seni anlatmaya söz yetmez
Elime alıp, kucaklamak, kırmızında yüzmek istiyorum

Renginden, diğer bayrakların etkilendiğini hissediyorum
Dalgalanışından, rüzgarın kıskançlık duyduğunu biliyorum
Seni anlatmaya söz yetmez
Zaten seni anlatamıyorum, kanatlarının altında yaşıyorum

Yükün ağır, bu vatani taşımak zor, biliyorum
Üzerinde, şehitlerin kanı var, vatanın vicdanı renginde kor, hissediyorum
Seni anlatmaya söz yetmez
Ayını başıma taç yapmak, yıldızını saçlarımda sarkıtmak istiyorum

Bu coğrafya da, yaşamak kadar güzel olanı var mı
Peygamber övgüsünü alan, atamın kudretini taşıyan
Seni anlatmaya söz yetmez
Bu bayrağı, taşımak kadar güzel olanı var mı

02 07 2007

İsmet Can

Sevda Mühendisi

İmara açtım, örselenmiş sevdamı
Senin ellerinde büyüsün istedim
Tadilat gerektiren, bu yarımı
Kökünden kürürsün istedim
Kalp onarmak zordur, mühendis
Tekrar, sıfırdan yarat istedim
Makus kaderimi değiştiresin diye
Yeniden doğuşuma, berat istedim

Parçalı bulutluydu sevdam
Büyük umutlarla besledim
Mukavemetim az da olsa
Darbelere karşı esnedim

Hayallerim sana bağlıydı tümünden
Soluyordum geçen her günden
Son şansımydın, sevda mühendisi
Dönmeseydin keşke sözünden

Benim için, göğe yükselen bir buraktın
Kırbandan bir yudum içecek kadar ıraktın
Rüzgaların dağıttı, dalgaların aşındırdı
Kuytularımı kazıp, falezlerde bıraktın

Dedim ya; umudumdun sevda mühendisi
Saraylar inşa etmeni beklemedim senden
Yürüsün yeter ki dedim, bu aşk gemisi
Kırılırsa kırılısın, yüreğın direği benden
Hayaller denizini aşmaya köprü
Sevgi kırıntılarımı ufalayan törpü
Ne de mazilerime sürtünen sürgü istedim
Acıtan yaralarımı sterilize eden
Yüreğimi onarıp, organize eden
Bir sevda istedim, mühendis

02 01 2009

İsmet Can

Sigara Dumanı

Dünya hayatı, bir sigara dumanı
Ahiret, görünmez sonsuzluk
İnsan, dünya da bir rüya
Kabirde başlar, uykusuzluk

İsmet Can

Sinek

Şiir ilham ister, yazarsın
Gelmeyince meret, sitem eder kızarsın
Klavyenin tuşlarına, şuursuzca basarsın
Hele sinek git başımdam

Hah, geldi ilham derken, bir an
Sinekte gelir beraber
Konar klavyenin tuşuna, karışır kafan
Bak sinek, git şurdan

İlham
Klavye
Sinek
Kalmadı şiire istek

Getir kızım şu sinekliği
'Sinek gitti dışarı baba, boş ver sinekliği
Kahretsin şu sineği
Boş verdim sinekliği
Gördün mü, yaptığını
Sineğin tuttu inekliği

Tam yine beklerken, ilhamı
İlhamın gelmedi devamı

Ben, ha bire taktım sineğe
O an hanım çağırdı yemeğe

Sineğe o an çok kızdım
Sofradan sonra bu şiiri yazdım

İlhamsız şair nasıldır bilirim
Herkese sineksiz günler dilerim

İsmet Can

Sofra

Bir sofru kurdurdum
Meleklere
Uçsuz bucaksız, boşlukta

Çorbam, aşkım
Ekmeğim, sevgim
Azığım, sadakatim
Suyum, umudum
Tuzum, duam

Arzu ederseniz, buyurun

Afiyet olsun

30 10 2007

İsmet Can

Son Cümle

İzin ver
Azrail
Son cümlesini bitirsin
Hayata dair
Ölmeden evvel
Şair

İsmet Can

Son Kez

Son kez ısıt ellerimi
Avuçlarında
Ve son kez bak
Yeşil gözlerinle
Kalbimin derinliklerine yazacağım adını
Tarih gibi
Son kez geçiyor zaman
Zaman içinde
Yolun bil kalbimi
Aşkınla ez
Ve titrek yüreğimi
Yine son kez

İsmet Can

Sus Ve Git

Düelloda
Vuslat ile veda
Şanslar eşit
Son defa basmış ol
Bu sokak kaldırımına
Sus ve git

İsmet Can

Sünepe

Çok sünepe bir çocuktı, okula devam etmedi
Yoksuldu babası, ideallerini geleceğe itmedi
Kimseye özenip, peşi sıra arkasından gitmedi
Sümükleri akardı sürekli, herkes derdi sünepe

Zengin arkadaşları vardı etrafında, okudu hepsi
Aileleri sayesinde önlerine kondu, altından tepsi
Hayatın siciminden temkinle yürüdüler, ince, ipsi
Giptasız ayrıldı çevreden, yolunu seçti sünepe

Hayalinde üretmek vardı, dosya sürüsü proje
Bu uğurda çalıştı, bıkmadan bütün gün ve gece
Kız arkadaşları yüzü makyajlı, tırnaklarında oje
O aldırmadı hiç birine, çekildi kabuğuna sünepe

Bir arkadaşı avukat oldu, sırtında siyah cüppe
Diğeri modaaya uydu, saçı boyalı, kulağında küpe
İşini kurdu sümüklü çocuk, zengin zeki, züppe
Birini modacısı, diğeri avukatı yaptı; sünepe

İsmet Can

Sürgün Kıyısı

Rüzgar dalgalandırıyor, saçlarımı
Ayaklarım, güverteye sağlam basıyor
Ayuçlarımla kavradım, kıyı halatlarını
Dalgın bakıyor gözlerim, dalgaların kıvrımlarına
Sonunda geldik
Uzun bir yolculuktan sonra, sürgün kıyısına
Olmasa da, bileklerimizde kelepçe
Ayaklarımızda pranga
Yüreğimiz, domuz bağıyla zincirli
Keçeleşmiş duygularımız
Zımparalıyor, geminin metal yüzeylerini

İndik sahile, onlarca can olarak
Hiç kimse, tek kelime etmiyor
Burası neresi
Adı ne bu sahilin
Kimse merak etmiyor
Sessiz sandıktı burayı
Sayımız kadardan fazlası, mesken tutmuş adayı
Duyan gelmiş, yüzen gelmiş
Umut bilmiş bu kararı

Saymadık kaç kişiyiz, burdakilerle beraber
Yüzümüzde hayatın yorgunluğu
Gözlerimize dolmuş, çeper
Bu sürgün, bilmem kaç yılda geçer
Dinlenmeden döndü, bizi bırakan gemi
Kaldık burda, atık maddesi gibi
Kalabalık sahilden, her kafadan ses çıkıyor
Taun gibi, herkes bizden kaçıyor
Hayat kurulmuş bu sahile, göçerlerden
Etrafta hırsızlar, fahişeler, cirit atıyor
Tacirler insan alıp, satıyor
Güvenden uzak, kumsallar, kayalıklar
Herkes, gökyüzünü yorgan yapmış, yatıyor

Değdi burnumuza, kızarmış lezzetler
Mis gibi koktu, mangalda etler
İzlemek kaldı bize, muhteşem manzarayı
Zira yoktu cebimizde metelikler
Biri seslendi, 'Var mı aç olan' diye
İşte buydu bize sahilde verilen, ilk hediye
Altına Hücum misali
Açlık sınırında ki herkes, döndü deliye

Anladık ki burası bir kasaba
Etraf doluydu, derma çatma yapıyla
Toprak zemin, toz dumandı kalabalıktan
Üşüyenler ateş yakmıştı kaviyle
Çamaşırlar, sallanıyordu bayrak gibi çatılarda
İpe gerilmiş, sütyenlerle külotlar
Havalanıyordu hoyrat rüzgarda

Görenler Ahh çekiyor, içinden
Debreşiyor, edepsiz duygular
Ne sahil, sahile benziyor
Ne de sahilde yaşayanlar

Kaptı tacir, yüreğinden ahalinin
Bir parça ekmek karşılığına
Deniz bile böyle kabarmadı, içimizde ki gibi
Yürekten vurduk, kıyı kayalarına
Göz damlaları, maya oldu deniz köpüğüne
Onurumuza çaldık, kabarıp büyüsün diye
Belki de gurur meselesi yaptık, kördüğümüne
Hiç değilse, düğmelerini ilikleyeceğimiz gömleğimiz
Hayatımızı taşıyacak, torniston ayakkabılarımız
Bizimle aynı kaderi paylaşan ve bırakmayan
Bitlerimiz vardı saç aralarımızda
Ve bir şeyi iyi anladık ki
Hazin yolculuğumuz bitiyordu, burada

08 08 2007

İsmet Can

Şah Mat

Dünya satrançtan bir tahta
Oyunu kuran kim
Piyonlar ön safta
Atları süren kim

Ana renkler, bölünmüş karelere
Ara renkler, belli belirsiz
Şah sığınmış kalelere
Filler eziyor, emirsiz

Vezir saltanat peşinde
Avuçlarına almış, dünyayı
Ütopyadan öte geçmez
İhtirası büyüktür, öldürür aşkı, sevdayı

Dizginlere asılır, kudretli padişah
Piyonlar mat olur, ezilir giderler
Oyun bittiğinde ise, vezirle şah
Aynı kutuya girerler

10 06 2007

İsmet Can

Şakir

Yeşil beyaz renklere hastaydı, şakir
Maç kaybedilince sürekli yastaydı, şakir
Galibiyet anlarında sevinçte ustaydı, şakir
Şakir gibi bir şakir görmedik, emin olun

Düğünü vardı Şakir'in, bir de o gün maçı
Çakışmıştı ikisi, yoluyordu hep saçı
Yeni yengeye göre Şakir, tam bir baş tacı
Şakir gibi bir fakir görmedik, emin olun

Damatlık takımının, kravatı kıvrılmış
Sağa yaslı topuklar, ayakkabıdan sıyrılmış
Kayışının bir ucu, öne doğru savrulmuş
Şakir gibi bir zakir görmedik, emin olun

Maçın sonucunu düşünür, nikah masasında
Ömürlük imza atacak, transfer kafasında
Törenin bitmesini bekler, maça gitme çabasında
Şakir gibi bir tabir görmedik, emin olun

İmzalar atıldı hemen, şahitler bakar kusura
Biri tuz torbasını boynuna, takar o sıra
Yenge bilmeyerek vurur, ayağında ki nasıra
Şakir gibi bir sakar görmedik, emin olun

Gerdek gecesi Şakir, çağırdı anasını
Maçın sonucuyla sürekli, bozdu kafasını
Tam sıvışacakken kapıda, gördü babasını
Şakir gibi bir bakir görmedik, emin olun

Tempo tuttuk o gece, pencerenin önünde
Tutulmuştu beli, oynar iken düğünde
Tezahuratla destekledik, en önemli gününde
İki maçı bir arada çıkardı, Şakir emin olun

24 01 2009

İsmet Can

Şehirde

Ilık rüzgar eser, şehrin gecelerine
Umutlar buz keser, maphus hücrelerine

Yalınayak çocuklar, yatarken sokaklarda
Dansöz göbek atıyor, altın kakmalı konaklarda

Bir yavru mışıl mışıl uyurken anasının kucağında
Bir fahişe müşteri bekliyor, otobüs durağında

Maganda kurşun sıktı havaya, çığlıklar arşa değdi
Yol vermez trafik ambulansa, herkesin kendi derdi

Uzun kuyruk başlamış yine, bankaların önünde
Kredi borcu öder vatandaş, endişe vardır gözünde

Can çekişiyor sokak köpekleri, zehirli ekmekten
Cesetlerini toplayanlar, zevk alıyor gülmekten

Acemi aşık bir demet çiçek uzatıyor, sevdiği kıza
Tatmin olmuyor kız, fazlasını ister gibi kıza kıza

Park bahçivani bankları ıslar, yatanları uyandırmak için
Torbasını sallayıp gezer tombalacı, adam kandırmak için

Polis bir adamı yakaladı, yapıştırdı asfaltın üzerine
Dilenciymiş oysa, servet çıktı yırtık elbisesinde

Korku filmi izliyor bir adam, evinin sıcak ocağında
Bir kadın yalnız yaşıyor, korkunun ürkek kucağında

Şehrin üstüne yağıyor yağmur, kendinden geçiyor
Şaçaklara sığınmış kuşlar, birikintilerden su içiyor

Sabahın doğuşuna yakın, cemaat namaz kılıyor
Azrail, vadesi dolmuş kanserli bir hastanın canını alıyor

Gün daha başlarken mezarcı, yeni bir mezar kazıyor
Uykusu kaçan bir şair, kalkıp bunları yazıyor

İsmet Can

Œerh Koyuyorum

Efor sarfederken gönülden aşıklar
Sönecekse eğer yürekteki ışıklar
Bilmeden aşık, ihaneti kaşıklar
Bu aşk sofrasına, Œerh koyuyorum

Gönül mevsiminde esiyor, güzler
Samimiyetsiz çıkıyor dilden, sözler
Hüzünle sevdaya bakıyor, gözler
Yalan akan yaşlara, Œerh koyuyorum

Bilirim hasret acı olur gurbette
Kavuşmak var, günün birinde elbette
Yalan gönül, biraz daha sabrette
Hain hasretlere, Œerh koyuyorum

17 03 2010

İsmet Can

Şeytanla Yüzleşmek

Ölümün çirkin yüzünü görmek
Ahirde başına çorap örmek
Günahları ateşe sürmek
Demek
Şeytanla yüzleşmek

Cehennem derinliğinde seda
Gerçek olmayan ibadete eda
Sonsuz nimetlere veda
Demek
Şeytanla yüzleşmek

Son nefeste ona kanmak
Cehennem ateşinde yanmak
Hak yolunu batıl sanmak
Demek
Şeytanla yüzleşmek

O halde gerekir lanet etmek
Nurlu yola hareket etmek
Son nefesle ahirete gitmek
Demek
Şeytanla yüzleşmek

29 10 2009

İsmet Can

Şiir

Şiir
Gözüme kaçan bir çöp
Beynimi açan bir olgu
Yazan eli bir kez öp
Her kelimesi anlam dolu

Şiir
Sırtımda bir kamçı
Ayağıma giydiğim ayakkabı
Düşüncesi beyazlatsa da saçı
Her çıkışı olur kapı

Şiir
Zihnime astığım bir avize
Duvarlarımı süsleyen tablo
Denizlerimden esen alize
Damarlarıma döşenmiş kablo

Şiir
Üzerime örttüğüm bir yorgan
Korkularımı tetikleyen karanlık
Merekkebi parmaklarıma dolan organ
Yapraklarımı sürükleyen savanlık

Şiir
Beynime akan bir kum saati
Ruhumda susan sessiz sağırılık
Vicdanımın affedilmez kabahati
Suçlarımı bastıran çekilmez ağırlık

Şiir
Yüreğimden fışkıran bir gayzer
Baş başa kaldığım sakin oda
Beni kalbimden vuran mavzer
İmajımı gururla giydiğim son moda

Şiir
Dudaklarımın mırıldandığı bir beste
Metabolizmamı kuran bir denge
Bulunmaz bu duygu seli herkeste
Şaire yaftalanmış bir simge

Şiir
Aşk ateşinde tükenen bir kül
Yüksek çağlayanımdan dökülen su
Hoş kokular dağıtan dikenli gül
Kalbimin dantel kıvrımlı ipek dokusu

Şiir
Şahikalarımın tırmanan bir merdiven
Dizelerini satın aldığım meçhul pazar
Üşüyen ellerime takındığım eldiven

Ve öldüğümde gireceğim tek mezar

01 11 2008

İsmet Can

Şövalye

Tepeden baktı
Savaş meydanına, şövalye
Atı mağrurdu
Yağmurdan yelelerini silkelerken
Bir itiraz vardı edasında
Ve bir son daha seziyordu

Tepeden aşağı süzüldü yavaşça
Ve atından indi, şövalye
Atı gibi mağrur olmak istiyordu
Bu çok geçti oysa

İhlal etmişti
Yemin ettiği on kuraldan birini
İhanet etmişti, kadınına
Bir okluk can taşıyordu
Sadağında

Cesetlerin arasında dolaşırken
Savaş meydanında
Bir çukurun kıyısında dikildi
Kazılmış
Ve o çukura doluyordu
Oluk gibi yağmur
İçinde birkaç ceset yüzüyordu
Birikintilerde

Gözlerinden yaşlar boşandı
Şövalyenin
Ve yağmura eşlik etti
Gözyaşı

Şövalye
Yüzünü göğe kaldırdı
Acımasızca vurdu yüzüne
Damlalar

O sırada ıslık çalarak
Ve yağmuru yararak çıkageldi
Ok
İhanet hıncıyla vurdu sırtına
Şövalyenin
İkınarak düştü
Dizlerinin üzerine
Ve çamur deryasına kapaklandı
Yüzüstü
Yağmur damllarından biriken
Deryada boğulup gitti
Şövalye

04 06 2012

İsmet Can

Tahterevan

Çocuk parkı misali geldi dünya bana
İçinde farklı oyunlar ve oyuncaklar içeren
Metafizik objeler hapsoldü bedensel cana
İmitasyon oyunlarla zamanlarını geçiren

Kopyalanırken ahir sayfasına kromozomlu gen
Salıncakta rüzgarın ivmesine kapılan masum sen
Ve tüm insanlar sonsuz ana yurduna giderken
Tahterevanın bir ucunda tüm hayatım, diğer ucunda ben

İsmet Can

Tanıklarım

İşte burada öldürmüştüm
Seni
Ebediyen
Bu sahilde

Kıyı kayaları
Sahil kumları
Deniz kuşları
Ve yağmurun ilk damlaları
Tanıklarım

İşte yine buradayım
Öldüğün yerde
Ebediyen
Aşkımın bittiği
Bu sahilde

Kıyı kayaları
Sahil kumları
Deniz kuşları
Ve yağmurun ilk damlaları
Tanıklarım
Onlarda burada

Bir tek sen yoksun
Yasını tutuyoruz
Birlikte
Ve onlar
Yasım içinde
Tanıklarım

İsmet Can

Tekerlekli Sandalyem

Bir oturumluk, dünyamsın sandalyem
Yaşamımda ki en büyük hediyem
Yıllarımı dakika, dakika yaşadığım
Ve kitaplaşmamış olan bir hikâyem

Dört mevsim, dört tekerlek taşındım
Zamanın törpüsünde, seninle aşındım
Evde ve sokaklarda çektin kahrımı
Sen bir ağaçken, tutduğum dalındım

Hayatıma yön verdiğim, tek gayem
Bacaklarıma takıştırdığım dengem
Fedakârlıklarını benden esirgemeyen
En iyi yardımcım, tekerlekli sandalyem

İsmet Can

Telefonuma Cevap Ver

Sözünü ettikçe anıların
Basıyor beni hep ter
Haklısın, biliyorum
At sevdanı, yere ser
Benim için kalbinde
Kaldıysa bir noktalık yer
Uzatma artık bu işi
Telefonuma cevap ver

İsmet Can

Tespîh

Bütün kainat yaratana tespih eder
İnsanın duasıyla harmanlanır keder
Ve namaz ibadetiyle kazanır değer
Maşallahın yüce lafzıdır, sübhanallah

Verilen nimetlere daima şükür gerek
Kabeden kâinata uzanır, görünmez direk
Dualar eşliğinde Allah'a ulaşır her dilek
Varlık dileğinin şükrüdür, elhamdülillah

Esmâ-ül Hüsnâ da gizli Rabbin doksan dokuz ismi
Zikreder onu hep, en büyük ile en küçük cismi
O, yarattıklarının tümüne hakimdir, değil kısmi
ALLAH'ın en büyük ismi lafzıdır, ALLAH-U EKBER

İsmet Can

Titanik Battı

Yıl bin dokuz yüz on iki, aylardan Nisan
Titanik'e yolcu dolduruldu binlerce insan

Herkes diyordu; bu gemi asla batmaz
Batmak bir kenara yan bile yatmaz

Nihayet dev Titanik, mavi sulara açıldı
Kutlamalar yapıldı; şampanyalar sağıldı

Yapım şirketinin duruşu, oldukça vakardı
Belki bu duruşta yaratana, inatlaşmak vardı

Sınıfı belliydi herkesin, ecel başlarına darısı
Felaket yaklaşıyordu, beşinci gecenin yarısı

Kulede ki çanla geldi, buzdağının çağrısı
Yara alınca Titanik, başladı karın ağrısı

Titanik için kalmıştı; sayılı saat ve dakika
Bir tokat atmıştı; buz yüklü dev şahika

Ve batmaz denilen dev gemi, Titanik battı
Böylece denizcilik tarihini derinden kararttı

İsmet Can

Töre

Tükenmek üzereydi süre
Yakında ki ölümü gösteriyordu küre
Kana bulanacaktı göz göre göre
Töre

Bitip tükenmişti artık süre
Yere düşüp dağılmıştı küre
Susma hakkını kullanmıştı yöre
Kendi yasalarını yazıyordu göz göre göre
Töre

İsmet Can

Trafik Kazası

Şehir ışıldıyordu, gecenin karanlığında
Hayallerimiz vardı ya, bize benziyordu tıpkı
İçimiz kararsa da kendi boşluğumuzda
Yıldızlar boynumuza dolanmış birer atkı

Dönüyordu başımız bir pervane
Yıldızlar kayıyormuş bazen, bize ne
Mekan işte bu, bar ve meyhane
Hayat kıyak, kafa kıyak, her şey bahane

Bindik sonunda arabaya erkekli, kızlı
Müzik hala beynimizde çalıyor sazlı, cazlı
Dokunduk gaz pedalına biraz daha hızlı
Gürültünün adı lastik cayırtısı ve kan kırmızı

Üşüştü onca kalabalık başımıza
Üzüldü herkes genç yaşımıza
Bizlerse hurdanın içinde, can haliyle
Yüzümüzde korku, ecel çıktı karşımıza

Flaşlar patladı, karanlığı aydınlatarak sürekli
Yorgun muhabirler için, bunlar zaten gerekli
Bu hayatta bilinmez, kim ne kadar yürekli
Fakat biz, genç yaşta olduk emekli

Duymuyoruz belki şimdi, polis yada ambulans sirenini
Fark etmedik yazık ki, kaçırdık yaşam trenini
Boşalttık, bilmeden ruhumuzun kaygan frenini
Giymek de varmış, genç yaşta ölüm kefenini

Annemiz ağlayacak büyük ihtimalle arkamızdan, biliyoruz
El bile sallayamadan yaşama, sonsuzluğa gidiyoruz
Ecel çizdi sırça çizgisini, kadere bir bak
Bizler mi sevaplara uzak kaldık
Yoksa günahları mı çok seviyoruz

Ömrümüzü bitirdi, elim bir trafik kazası
Başlayacak kabirde, erkenden ölümün ilk galası

06 04 2008

İsmet Can

Tren

Bırak beni tren
Bu istasyonda ineyim

Ne istasyonlar geçtim seninle
Tıpkı, aşklarımından geçtiğim gibi
Kırmadım kalbini
İncitmedim hatırını
Ama bırak burada ineyim

Yordun beni tren
İşkence oldu, yolların
Yılan misali kolların
Kaldırmıyor bedenim
Acı sirenini
Gelenini, gidenini
Kızanını, sevenini

Bırak beni tren
Bu istasyonda ineyim

Biliyorum ki aşkım burada
Hissediyorum bunu
Nasıl anladığımı sorma
Duygularımı sorgulama

Yıllarca taşıdın beni
Çok mevkiler geçtik birlikte
Yaptıkların için, sağ ol
Hakkın çok biliyorum
Ve kusura bakmazsan
Bu istasyonda iniyorum

Ve benden sonra artık
Nice âşıkları ulaştır, aşklarına
Tren

İsmet Can

Tümülüs

Rulo bir beze sardılar aşkı
Asırların dipsiz ötesinde
Güneş Tanrısı RA gibiydi şavkı
Söndürüldü karanlık örtüsünde

Tümülüsün giriş kapısında başladı, aşkın tarihi
Eros'un sevgi okunda gizlendi, bazen
Bazende Güzellik bahşetti, Nefertiti'ye
Zeus kıskanırken, hapsetti tümülüse
Ölüm saçtı Medusa, onun uğruna
Güneş kararırken Teb'de
Karlara yağdı Sina'ya, inadına
Ve aşkın düğümleri çözüldü, tümülüste
Ecelin ekşi, küf kokan gizemli odasında
Tabletler çoktan yazmıştı, aşkın gücünü
Belki de yıllar sonra alacak, inanılmaz öcünü

Ve aşk barbar bir kimliğe bürünürken
Tümülüs lahtinde çirkin yüzle görünürken
Asırlar sonrasına, yüzüstü sürünürken
Hincını sakladı aşıklara, şahit oldu buna tümülüs

20 09 2009

İsmet Can

Uçan Daire

Yeni bir yaşam amacıyla indi
Uçan daire
İstila edilecekti dünya
Ve... Vesaire

Umutları havada kalmıştı
Hiç yoktan
Geç kalmışlardı, hâlbuki
İstila etmişti insan, çoktan

İsmet Can

Uçup Gitmez Hiç Bir Acı

Detaylar bütünüdür, hayatın tüm ayak sacı
Küllese de yürekleri, uçup gitmez hiçbir acı
Geri getirmez mutluluğu, ağlasa da ana bacı
Yaşamamalı acı sinede, edilmese de baş tacı

Faniler yolcuyken sonsuza, soğuk ecel hancı
Sabahlara gebeyken afak, yüreklerde sancı
Kırılırken fincanlar, yalanlar söylüyor falcı
Katlanarak artıyor, çıkmaz sapaklarda acı

İsmet Can

Uhud

Kureyş müşrikleri almak istiyordu; Bedr'in öcünü
Yine toplamışlardı; bu kez üç bin kişilik gücünü
Tarih yaprakları gösteriyordu; Hicri yılın üçünü
Kavurucu sıcakları ile meşhurdu; tepeli Uhud

Allah'ın izniyle yaratıldı; Uhud'un kumundan fırtına
Peygamber dualarını yüklendi; Müslümanlar sırtına
Okçular Tepesindekiler varamadı; zaferin farkına
Hazreti Hamza'nın ruhunu bedel olarak aldı Uhud

13 09 2012

İsmet Can

Uludağ

Uludağ
Yüreğim de dağ gibi ulu
Zirvelerim, sakın ve sulu
Çiğ düşerken, soğuklarımdan
Bulutlarım yağmur dolu

Uludağ
Yüreğim de büyük senin kadar
Yukarılarımdan sular akar
Gözyaşı deresi duvarlarım
Güzlerime şimşek çakar

Uludağ
Yürekten öte bu yürek, bir dağ
Şanki kış değil, buzuldan çağ
İster acı bana, durdur karlarını
İster acımasızca üzerime yağ

İsmet Can

Unutma

Endişelenme, günahlar etrafını sarınca
Bak nasıl çalışıyor, ölmeyecek gibi karınca
Bir gün sende, ilahi huzura varınca
Terazine bir sevap koymayı unutma

Hasatta biçilmek var, olduğu gibi ekimde
Ne medyumda bulunur çaresi, ne de hekimde
Koşarak git kurtuluşa, 'Sıratı Müstakim'de
Dünyevi yüklerini arkana, bırakmayı unutma

Bedenler hesap için, mezarlardan kalkınca
Dehşet gününün acısı, yüreğini yakınca
Belli olmasa da, dünya aynasından bakınca
Günah yolundan, geri adım atmayı unutma

O gün, ne anadan ne de babadan gelir fayda
İstersen baraka da yaşa, istersen saray da
Akıl muhasebeni iyi yap, günahlarını sayda
Son nefeste 'La ilahe illallah' demeyi unutma

Şenlik olsun ölümün, girildiğinde son tura
Berzah uykusunda, zaten üfürülecek sur'a
Cennet gark olurken, müminler için nur'a
O mecliste kendi yerini, ayırtmayı unutma

03 08 2009

İsmet Can

Üç Can

Ali İbrahim buyurdu; arzu kerimi haslet
Arayışa filiz sürdü; zat-ı sıfatıyla İsmet
Hayreylesin deryada; küllüsü birer Nimet
Belki vardır; yaradandan yana akti Hikmet

Baba İbrahim zerre oldu, toprağın bağrında
Üç can bıraktı giderken, çığlık atan karında
Ey muğlak canlar, kucaklayın birbirinizi sarında
Belki ihtiyacınız olur, ahvaldaki kutlu yarında

14 07 2010

İsmet Can

Üstüme Geliyor Duvarlar

Ruhumu sıkıyor, yalnızlığın
İşte bu, en büyük sıkıntım
Üstüme geliyor duvarlar
İşte bu, enkazda ki yıkıntım
Bir işaret verseydin duvarların ötesinden
İşte bu, beklentidir tek takıntım

03 01 2009

İsmet Can

Üveys'in Hırkası

Üveys adında bir çoban yaşardı; sıcak Yemen diyarında
Takva noktasında Yemen'de kimse yoktu; onun ayarında
Yaşlı ve hasta annesine hizmet etmekle geçirdi; ömrü
Az kazançla çok hayır yaparak, geçinirdi tam kararında

Her daim konuşurdu; ayet ve hadis dayanaklı sözüyle
Görmeyi arzuluyordu; Alemlerin Efendisini dünya gözüyle
İzin istemişti annesinden, Medine'ye gitmek konusunda
Mutmain olmak istiyordu; görerek kalbinin özüyle

Ashabı kiramla tanıştı; göremeyerek yüce peygamberi
Sefere çıkılmıştı o sıralarda, almıştı bu kötü haberi
Çaresizce köyü Karni'ye döndü; göremeden serveri
Annesine hizmete devan etti; divane çoban Üveys

İmanı yükselmişti Üveys'in, ALLAH'a dayamıştı arkasını
Veysel Karani künyesiyle anıldı; derecelendirdi fırkasını
Vefat etmişti yüce peygamber, unutmamıştı Üveys'i
Hazreti Ömer ve Ali'den yollamıştı mübarek hırkasını

Ölünce annesi yollara düştü; bu kaderine yazılan gurbetti
Sirtında emanet hırkası ile, sürekli ALLAH adını sarf etti
Baştan başa dolaştı tüm Arap çöllerini, Veysel Karani
Her sıkıntıya göğüs gerdi; imanı uğrunda hep sabretti

08 12 2012

İsmet Can

Vaktin Varken Git

Bulaşma sevdaya, karanlık bir zindan
Ağırdır sabrı, geçmesi zordur candan
Aşk bir yandan bastırır, ecel bir yandan
Umutlanma vuslata, vaktin varken git

Bekle hırçın sahilde, yakındır son gemi
Geciktirme sabahı, düşer gecenin demi
Kamçıla kısrağı, köpürsün ağız gemi
Yürü tozlu yollarda, vaktin varken git

Gönül otuna konma, bastır fıçıya günahı
Kök salıyor şehvetler, yoktur bunun izahı
Kapılmadan rüzgârına, unutmadan ilahı
Sırça çizgiden öteye, vaktin varken git

İsmet Can

Vatan İçin

Bir bayrak dalgalanıyor rüzgarda, nazlı nazlı
Mevsimlerini seviyorum bu toprağın, kışlı yazlı
Ne kadar buz kesse de bedenim, sabahları ayazlı
Vatan için bu toprakta, mantar gibi bitmedik mi?

Yağmurunda ıslandık, aldırmadık, vız geldi vatanın serini
Tırnaklarımızla çalıştık, münafıklar görmedi emekçinin terini,
Ahh kardeşim, hain yiyor bu ülkenin en kaymaklı yerini
Vatan için bu toprağa, al bayrağı dikmedik mi?

Bir anne ağıt yakıyor, şehidinin arkasından
Tabutunun üstüne koymuş, tanır diye hırkasından
Ölmeyi bekler şehidim, tam alnının ortasından
Vatan için bu toprağa, canımızı vermedik mi?

Minareden ezanlar, kimin için okunur
Okunurken, yüreğime kara hançer dokunur
Kara bahtlı analar, gurbet elde yakınır
Vatan için bu toprağı, sine diye delmedik mi?

Altın bildik, bu vatanın toprağını dağını
Nöbet tuttuk, kirletmedik ocağını bağını
Şehidim mezarda geçiriyor, en verimli çağını
Vatan için bu toprağa, şu canı sermedik mi?

Bir bak etrafına, her yanda kara bulutlar duruyor
Kaldır başını da bak, nazlı bayrak nasıl dalgalanıyor
Geçmişini bilmeyen gafili, tarihi yargılıyor
Vatan için bu toprağa, iman ile gelmedik mi?

09 09 2008

İsmet Can

Vuslat Özlemi

Yollar gitmekle bitmiyor, kömür gözlüm
İçini karartıyor, asfaltın kömür karası
Kömür gibi mazi vaat ediyor, aşkın
Hasret yine tetikliyor özlemi
Sana olan özlemi
Yenemiyorum bu duyguyu
Özlem yüreğime atıyor, bu vurguyu
Baskı uyguluyor hasretin
Söz geçiremiyorum bu yüreğime
Hep aynı terane
Vuslat özlemi

Sana belli etmediğime bakma
Hasarı büyük hasretin
Özlemle çepeçevre yüreğim
Yol çok önümde
Labirent misali
Çıkış karışık
Şevdam olsa da buna alışık
Kalbim kâğıt gibi kırışık
Dedim ya
Hep aynı terane
Vuslat özlemi

Gölgemi çığnıyor sevdan, şimdi
Benden sonra
Bu esaret yeter artık diyorum
Dinlemiyor yine de
Senden sonra
Sonu olur umarım hasretin
Bu yol
Hasretin yorgunuyum
Yol değil
Bunca mücadele
Kolay değil
Manası çok açık
Hep aynı terane

Bunca yola katlanırım ben
Sorun değil
Sen ne âlemdesin
Bu arada
Yolumu gözlüyor musun?
Benim gibi özlüyor musun?
Yüzünün aksi yansıyor
Asfaltın karasına
Yılları, yolları aştım
Saatler kaldı belki de
Karşılamanı umuyorum bilesin
Sürpriz yapma sakın
Bunu kaldıramam
Anlatamam yüreğime

Depreme dayanıklı değil
Duygularımın duvarları

Bir not bırakacağını bilemezdim
Ben geldiğimde
Bu kadar uzatacağın aklıma gelmezdi
Hasreti
Hasrete, hasretle karşılık vermek
Özlemi bu kadar germek
Sevda duvarlarını yeni bir hasretle örmek
Sana göre değil

Dönüş koydu bana
Yollara ve yıllara dayanmak
Sensiz sabahları uyanmak
Kolay mı sanıyorsun
Neden yoktun bilmiyorum
Artık merak bile etmiyorum
Umurumda değil
Yılların eziyeti
Alışacağım yalnızlığa
Ömür boyu ukde kalacak
Senden bana

Vuslat özlemi

İsmet Can

Yağmur Yürümek

Yağmurda güzel olur
Seyretmek gökkuşağını
Koyun sürüsünün sayasına dönüşünü
Ve kepenekli çobanı
Güzel olur yağmuru seyretmek
Avcı gümesin den
Kazlar ağır yükselirken gölden
Boğar sesini yağmur
İzin vermez gürleyen çifteye
Ve gök gürültüsü duyulur
Peşi sıra
İsyan edercesine kıyıma

Güzel olur yağmurda yürümek
Saçlar yapışır başa
Yanaklardan süzülür
Yağmur suyu
Gözyaşı misali
Ağladığını düşünürsün, yağmurun
Hüzün yüklüdür bulutlar
Gözyaşıdır yağmuru

Derinlere yağar bazen yağmur
Üşütür iliklere kadar
Serinlemeyi beklerken
Yağmurda güzeldir
Nostalji yapmak
Sevgiliyi hatırlamak
Hafızayı yenilemek
Hatıraları canlandırmak
Hiç kesilmesin istersin yağmur
Kızarsın şemsiyenin icat edilmesine
Islık çalmak gelir içinden
Beceremesen de
İşte, bu yüzden güzeldir
Yağmurda yürümek

İsmet Can

Yalan Oldu; Yalanlar

Eğri, kıvrık düzendir, kuyruklu yalanlar
Baston yuttu, doğrudu zehirli yılanlar
Ağzını bağladı gerçeğin, yalandan kalanlar
Gerçekler ayrıldı gerçekten, varken yalanlar

Yıkıp geçti aşkları yalan, hayaller kurarken
Sevdayı âşıklara aşkı, maharetle sunarken
Yalan aşkların acısı, yürekleri burarken
Sevda mazisine gömüldü, yalan oldu, yalanlar

İsmet Can

Yalnız Bırakın Beni

Kendi başına bir ölüm
Yalnızlık
Yalnızlığı öldüren ise
Korkusu

Cennet
Ruhun dilediği en son utku
Yalnızlık
Ölüm derinliğinde bir tutku

Yalnız bir beden
Ve kafirun kokulu bir oda
Beyaz keten pantolon
Ölümü ötelemek moda

Susun ve çıkın
Bu odadan
Beyaz kefen pantolon
Benim anladığım modadan

Soğudu beden teni
Son nefesle boşuşuyorum
Yalnız bırakın beni
Tabutumla konuşuyorum

İsmet Can

Yalnızlığım Boşlukta Asılı

Çıkardığım ayakkabılarıma döktüm
Günün yorgunluğunu
Ve onları kapının eşiğinde bıraktım
Silmeden tozlu solgunluğunu
Elbise niyetine giyindiğim umutlarımı
Kapının hemen arkasına astım

Her girdiğimde odama
Sessiz objeler karşılar beni
Selam veririm her defasında
Duvarda ki resmine
Öylece bakar durursun bana
Hakimiyetin boş duvaradır kendince
Yalnızlık boşlukta asılı kalbimde
Pas tuttu boğazım, ses telimde
Gemiler yüzdürsemde, hayal denizimde
Alabora olur sevdan, gönlümde

Sigarayı da bıraktım artık
Bana arkadaş olamıyor
Dumanlarında kaybolup gidiyorsun
Yürek selimin önünde duramıyor
Ne camlar buğulanıyor yağmurda
Ne suyu birikiyor çamurda

Bardaklar hareketsiz duruyor, mutfakta
Ne suyuyla serinliyor yüreğim
Ne çayıyla ısınıyor
Tabaklar tuzsuz çorbayla bekliyor
Kedim bile açlıktan emekliyor

Dedim ya, yalnızlığım boşlukta asılı
Bu yürek özlemde kasılı
Ve kalp, pres misali basılı

Gözenekleri tıkalı sevdamin
Bir nefeslik hava almıyor
Mazide tozlandı şarkımız
Dilim bile mırıldanmıyor

Ertesi güne bıraktığım umutlarımı
Giyindim yine elbise niyetine
Yorgun ayakkabılarımı bu kez
Attım posta sepetine

19 08 2008

İsmet Can

Yaprak

Hayat bir yaprak misali
En güzel yılları yeşil, yakışık
Fotosentez uğruna
Güneşle, yağmurla barışık

Dal yaprağı barındırır
Ağaç dalı
Toprak ağacı taşır
Tohumdan çikali

Yaprak, rüzgarla tanışır
Ama, artık sararmıştır
Veda zamanı gelince
Hayatı kararmıştır

Daireler çizerek, düşer yere
Rüzgar sürükler, binlerce kere
Artık, kaskatı kırılıgandır
Bir ayak gelir, basar üstüne

Parçalanmış tanecikler
Savrulur rüzgarda
Böylece bir yaprağın hayatı
Biter sonbaharda

08 09 2007

İsmet Can

Yarasa Kadar Sessiz

Yalnızlıktan üşüyor, yalnızlığım
Sarkıtlarımdan damlıyor, mecali
Çıt bile çıkmıyor karanlıklarımdan
Bir sürü göz parlıyor ıssızda
Gecenin yalnızlığında
Yarasa kadar sessiz

Kanat çırparken geceye
Eriyor umutlarım afakta
Yalnızlığa itiyor sensizliğim
Düşüyor haşre şafakta
Güneş sinerken karanlığa
Böcek uyuyor yaprakta
Yarasa kadar sessiz, derin

Müzik çalıyor yağmur
Karışırken şelale suyuna
Ve avcılar geçiyor sürtünerek
Tek şahidi yarasalar
İzliyorlar olanı biteni
Yarasa kadar sessiz

İsmet Can

Yassıada

Kötü duygular döküldü yere
Yağmurla birlikte
Kötülük barındırıyordu her damlası
Akıyordu birikintileri Yassıada'ya
Bir ürkü hâkimdi, sıvasız duvarların içinde
Ve bunu hissetmişti kuşlar
Kanat çırpıtlar semaya

Duvarların içinde ki adamda hissetmişti bunu
Ürpertiyle izliyordu yağmuru
İlerliyordu ruhun derinliklerine
Kötülüğün birikintileri
Serinliği işlemiştii iliklerine ecelin
Gözlerini kırıştırdı; gayri ihtiyari
Tavanın köşesinde ki örümcek ağlarına bakarak
Altından kayıp gidecek gibi oluyordu
Bastığı tozlu döşeme
Elleri buz gibiydi
Boyası dökük, kapıdan bile
Isıtmaya muktedir değildi
Gri dönmüş nevesim
Ayakları titriyordu; ranzanın
Cama vuran damlalarını görünce kötülüğün
Ve son can kırığına dek direniyordu; yağmura
Saydam yüzey
Bu şekilde tanıklık etmek istemiyordu tarihe
Bir ayağı aksak iskemle

Ve yağmura esir olmuştu
Yassıada

İsmet Can

Yazısız

Nefesimin bittiği yerdir
Gittiğim yer
Adresimi sorarsan eğer
Kanatlarını yere ger

Tinim yazısız
Sinim yazısız
Yerim yazısız
Semalarım yazısız

Aşkınla gel
Ruhunla gel
Özünle gel
Sözünle gel

Vuslatımız yazısız

18 04 2009

İsmet Can

Yedi Uyurlar

Şehre Dacius'un korkusu yayılmıştı
Ve İseviler düşman, kâfir sayılmıştı
Bu safta olan, yüzlerce cana kıyılmıştı
Endişeden Allah'a sığındı, Yedi Uyurlar

Yemliha ve arkadaşları, krala çok yakındı
Ve onlar inanç gizliliği stratejisini takındı
Çember daraldığında etraflarına bakındı
Şehirden gitmeleri gerekti, Yedi Uyurlar

Yürekten geldi, hicret yolunda ilahi emir
Aslında kapanıyordu, koca asırlık devir
Altıncıya katıldı; çoban ve köpek kıtmir
Bir mağarada saklandılar, Yedi Uyurlar

Üç asırlık için kapanıyordu, geçici Efes
Görünüşte benzese de mağara kafes
Mümkündü, Rabbin izniyle almak nefes
Sabaha kalkmış gibiydi, Yedi Uyurlar

Farkında olmadan, üç yüzyıl geçmişti
Ne yemek yemişti onlar, ne su içmişti
Hâlbuki Rab onları, ibret için seçmişti
Ve ebedi uykularına daldı, Yedi Uyurlar

04 06 2012

İsmet Can

Yıldızların Üstünde

Sessiz bir göldeyim
Gecenin koynunda
Yıldızları tutuyorum
Gölün soğuk suyunda
Dingin bir karanlık
Ay parıldıyor
Karşılık veriyor yakamoşlar
Dansı başlıyor yıldızların
Yaprak misali yayılmışlar suyun yüzeyine
Yıldızları tutuyorum
Balık yerine
Hayalin yansıyor suyun saydamında
Tebessüm ediyorsun
Yıldızlar kadar parlak
Yakamoşlar saklanıyor
Karanlığın arkasına kıskançlıktan
Ve o saydam yıldızlar
Toplanıyor hayali yansımana
Gerdanlık oluyorlar boynuna
Ne hacet gökyüzünden toplamak yıldızları
Senin için indiler suya
Gölü kaplamış yıldızlar
Nilüfer misali raks ediyorlar
Sessiz gecede
Bu gece
Harika bir gece
Hünkâr kayığı misali sandalım
Sen ve ben
Yıldızların üstünde

Uzansam tutacağım sanıyorum
Yıldızları ve hayalini
Parmak uçlarım değiyor soğuk su saydamına
Ve kayboluyor hayalin
Yıldızlarla birlikte
Yakamoşlar beliriyor aniden
Karanlığın arkasından
Kızıyorum onlara
Elimde olmadan

Semaya yükseliyor ay
Peşi sıra gidiyor yıldızlar
Ve gece siliyor hayalini
Buğulanıyor gözlerim bir anda
Hava mı soğudu ne
Üşümeye başladım
İliklerime dek
Şimdilik elveda gece ve yıldızlar
Yarın, yine geleceğim ilk karanlıkta
Ay
Sana söylüyorum
Yıldızları indir yine

Son sözüm sana göl
Göz kulak ol sandalıma
Şahit olun sizde tatlı su balıkları
Yakamozlar, resitale hazırlanın
Ve kıyı kayaları
Siz, ses çıkarmayın
Bozmayın ahengi
Beklesinler beni
Sevgilimin hayali
Sandalımla birlikte olacağım yine
Yıldızların üstünde

İSMET CAN

İsmet Can

Yol

Yürek hasretlerin derinlerine iner
Gurbette ki acısı üst üste biner
Ve özlemin kokusu üzerlere siner
Yol, bekleyenleri varsa güzeldir

Yol
Kılcal damar misali, uc uca eklenir
Hasretle müsavidir, her an denklenir
Yaklaştıkça yol, sabır ile beklenir
Yol, yürüyenleri varsa özeldir

Yol
Yol olmaktan çıkar, yolları aşar
Havuz olur özlem, bendinden taşar
Kora döner yürek, yollarda yaşar
Yol, mazisi varsa ancak ezeldir

Yol
Yumağa dolanmış, ipten bir çile
Yüreğin hüznü vurur, gelir dile
Bu yoldan defalarca, geçsen bile
Yol, yeşilden yoksun ise gazeldir

İsmet Can

Yunus Gibi

Doğarken bilseydik ölümü
Gençlikte yaşlanır
Nefes fiyatıyla alırdık
Toprakta ki dönümü
Yunus gibi

Öğrenseydik sarı çiçeğin dilini
Tutardık sözcüklerin elini
Bilmesek de yokluk yelini
Karşımızda dururdu, ihtişamıyla
Zamanın gelini
Yunus gibi

Yoksa da kefenin cebi
Görünürdü tinin dibi
İstemezdik cenneti
Varken yaratanın cemali
Anlardık asırlar öncesinde ki
Yunus gibi

İsmet Can

Yüreğinin Götürdüğü Yere Git

Yürek ağlar, içerler, gönül kalbi kasılır
Sevda bir yandan, ecel bir yandan asılır
Gözyaşı tek teselli, avuçlarda basılır
Ve sen, yüreğinin götürdüğü yere git

Kal diyemez yürek, git der yalandan
Almayı unutma yanına, giderken kalandan
Af etmek yakışmaz, aşkından çalandan
Ve sen, yüreğinin götürdüğü yere git

Yaşanan yaşanmıştır, asla bakma geri
Geçmişe takılmanın, gereksizdir yeri
Bu aşkı yüreğine, gömdüğünden beri
Ve sen, yüreğinin götürdüğü yere git

Belki seni sevecek, temiz bir kalp bulursun
Belli olmaz, ömrün boyunca mutlu olursun
Kalbinin sesini dinle, hediyeni alırsın
Ve sen, yüreğinin götürdüğü yere git

Uzun yıllar geçer, mazini unutursun
Acını içine gömer, defteri kapatırsın
Yeni sayfalar umuduyla, kendini avutursun
Ve sen, yüreğinin götürdüğü yere git

Yaşam öğrenmektir, beklemek ister
Sabrını koy heybene, süslemek ister
Sevda bitkiye benzer, beslemek ister
Ve sen, yüreğinin götürdüğü yere git

Gelirsen eğer kesişme noktasına
Yüreğinin sesini dinle, in ortasına
Kazanç bil dertleri at, gönül torbasına
Ve sen, yüreğinin götürdüğü yere git

Nasıl böyle aldandığına, gün olur kızarsın
Derin köşelerini sürekli, acılarla kazarsın
Şair ruhunla belki, tüm bunları yazarsın
Ve sen, yüreğinin götürdüğü yere git

İsmet Can

Yüzüncü Yıl Cumhuriyet Marşı

Bir çiçektir, avuçlarımda içinde Cumhuriyet
Toprağında can buldu, kökünde hürriyet
Ne meşakkatlerle büyüdü, ödedi büyük diyet
Fırtınalı rüzgârlara dayandı, ağaçlandı cumhuriyet

Zorlu yolları aşarak geldik, yıl iki bin yirmi üç
Zincir misali bağlandık, bizi yıkamaz hiçbir güç

Atatürk'le attık temelleri, kurduk bu ülkeyi
Orta Asya'dan doğduk, yaşattık Türkiye'yi
Ay yıldızlı bayrakla süsledik, tarihi geleneği
Ebediyen yaşatacağız, bu şanlı cumhuriyeti

İlim, bilim, teknikle geldik, yıl iki bin yirmi üç
İmanla, bağlandık vatana, yıkamaz hiçbir güç

İsmet Can

Zamanın Kitabı

Sosyolojik yaşamı
Ailevi kıvamı
Kültürel programı
Yazar Kur'an
Zira o, zamanın kitabı

Tarihsel dönemleri
Helak olan kavimleri
Yaratılış takvimleri
Anlatır Kur'an
Zira o, zamanın kitabı
Ve ALLAH'ın hitabı

Gökte ki melekleri
İnsanda ki dilekleri
Tutuşan yürekleri
Yansıtır Kur'an
Zira o, zamanın kitabı
Müminlerin muhatabı

Doğru yola iletir
Hak için bir bilettir
Uyulması gerektir
Yoldaştır Kur'an
Zira o, zamanın kitabı
Ondadır hak cevabı

Sadece dünyalık değil
Sonsuzluğa verir meyil
Saygıyla önünde eğil
Kurtarıcıdır Kur'an
Zira o, zamanın kitabı
Kat kat bulursun sevabı

23 09 2009

İsmet Can

Zenci Sevgilim

Atsak da rengimize istinaden çentik
Aynı vücut diline müsaviyiz, identik
Kendine cezp etti, zenci sevgilim
Arada ki deri farkını birlikte yendik

Kuraklığın makûs kaderi Afrika
İşgücü var, kurulmuyor fabrika
Biz sevgili olsak da her konuda
Devam ediyor içeride ki tefrika

Kara orkidem, siyah gelinim
Ben seni hep yakından bilenim
Tarihten tanırız biz birbirimizi
Sıkı tut elimi, zenci sevgilim

İsmet Can

Zeus'un Gezegeni

İhanetin ne olduğunu iyi biliyordu; Zeus
Titanlardan öğrenmişti bunu
Ve babası Kronos' tan
Çalkalanıyordu kâinat
Astroit bile şikâyetçiydi; bu durumdan
Güneş kendi başına hareket ediyordu
Magma hırçın
Denizler kuduruyordu
Ve iktidarını koydu ortaya, Zeus

Dedesini Uronos'u hatırladı
İlan etti
Tanrılar tanrısı olduğunu
Haber yolladı tüm tanrılara
Hermes'ten

Oğullarına paylaştırdı her şeyi
Hephaistos, demircileri ve ateşi idare etti
Apollon güneşi
Artemis ayı aldı
Akli Athena
Savaşçılığı Ares
Şarabı ise Dionisos aldı
Güzellikse Afrodit'te kaldı

Kükreyerek elleriyle kavradı; ölümsüzlüğü
Zeus
Hâkim kıldı, gezegeni
Emretti, göklere
Çaksın diye şimşekler
Ve yağmurlar taşkın yarattı
Poseydon'un kontrolünde
Gayzerler fışkırdı yer kabuğundan
Kızdı bu işe Hades

Ama mavi misketin hâkimiydi, Zeus
Sakinleştirdi kardeşlerini
Duruldu; denizler ve şimşekler
Korkusundan yeryüzüne saklandı
Ölümlü ruhlar
Ve toprağını serpiştirdi
Atmosfer boşluğuna
İhanetler girdi
Sevgi kutusuna
Güzellik dağıtırken Afrodit
Memnun oldu bu işe Zeus
Ölümsüzlük baharlarına bulandı
Zeus'un gezegeni
Ve bahar geldi Olimpos'a

İsmet Can

Zig Zag

Sulu şerbetle içerken yaşamı
Toplumda ki bedensel guruh
Zig zag çiziyor, korkusundan
Ölmek üzereyken ruh

İsmet Can

Zincire Vur

Kalkmadan evvel saatini kur
Aşkın açlığında, mideni bur
Girme, kapının eşğinde dur
Yüreğimin duvarları bir sur
Sabahlarını, rüzgara savur
Kölesi olma acılarının
Topla tümünü, zincire vur

İsmet Can

Zincirleme Aşk Kazası

Bir kız sevmiş beni
Saygı duyuyorum aşkına
İçimden geçenleri bilse
Eminim dönerdi şaşkına

Onu sevmediğimi söyleyemem
Çünkü kalbim başkasına ait
Kırıp, üzmem istemiyorum
Çünkü buna herkes şahit

Duydum ki, sevdiğim kızda
Yazık ki, başkasını seviyormuş
Samimiymiş aşkında, ölesiye
O da aşkı için yanıp, eriyormuş

Neye konacağı bellimi gönlün
Ancak kalbi ona hiç yatmıyor
Tek taraflı çarpsa da yürek
Kalbi onun için atmıyor

Ortada karışık bir durum var
Değil bu aşkın makus yarası
Nasıl tarif edilir bilmem adına
Diyelim, zincirleme aşk kazası

İsmet Can

Züppe

Tütsülenmiş dik saçlar
Sarı boyalı kaşlar
Bağsız ayakkabılar
Delikli pantolon
Hayatı iki kolon

Snop bir duruş
Cepte yok tek kuruş

Nal gibi kulakta küpe
Top sakallı
Okumuş züppe

İsmet Can